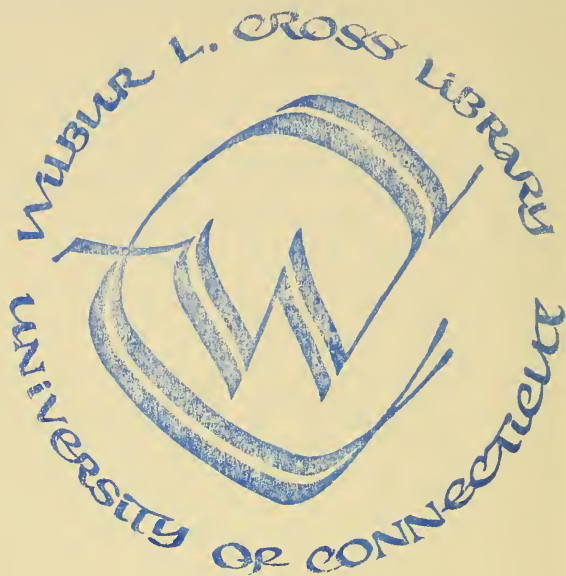

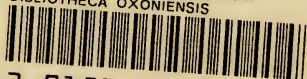

880.82

Scr34

no.23,v.1

BOOK 880.82.SCR34 no.23 v.1 c.1
SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

3 9153 00231081 3

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
LYRASIS members and Sloan Foundation

SCRIPTORVM CLASSICORVM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

~~880.82~~

~~Ser 34~~

~~no. 23, v. 1~~

HOMERI
OPERA

RECOGNOVERVNT
BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXERVNT

DAVID B. MONRO
COLLEGII ORIELENSIS APVD OXONIENSES PRAEPOSITVS

ET

THOMAS W. ALLEN
COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS I
II-IADIS LIBROS I-XII CONTINENS

EDITIO TERTIA

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

PA
3405
.58
H8
1912
t.1

OXONII

Excudebat Vivianus Ridler

Architypographus academicus

FIRST EDITION 1902

SECOND EDITION 1908

THIRD EDITION 1920

REPRINTED 1931, 1939, 1946, 1951, 1954, 1957, 1959, 1963

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO

PRAEFATIONIS ea solet esse ratio ut praesidia operis suscepti recenseantur, libri manuscripti enumerentur et expendantur, denique ex iis critica textus historia fiat: cuius rei materia e documentis plerumque constat a medio aevo quod vocant profectis, raro autem saeculum duodecimum vetustate superantibus. Homeri vero longe alia est condicio, utpote cuius textus fontes multo altius repetere liceat, immo ad ipsa liberae Graeciae tempora persequi. Etenim ars illa critica quae librorum comparatione tanquam fundamento nititur, cum e doctrina Homerica originem traxerit, apud litteratos viros—illos dico quos Aristoteles¹ τοὺς ἀρχαίους ὁμηρικούς, Plato² magis poetice Ὅμηρίδας vel ‘Homeri gentiles’ appellat—inde a quinto A.C. saeculo vigit atque exulta est. Ars autem eadem ad alios scriptores vix ante renatas in Europa litteras adhiberi potuit. Equidem fateor ab antiquis illis nullam iustam Homeri recensionem, nullos commentarios integros ad nos pervenisse. Sed tanta superest lectionum copia, praesertim Iliadis, ut de Homero illo veteribus noto iudicium securus ferre possis. Habemus apparatus criticum quem praebent codices nostri: habemus etiam, si non plenum ipsius Aristarchi apparatus, at certe lectionum seriem a grammaticis Ptolemaeorum aequalibus instructam: quae cum diu in scriniis latuisset,—

¹ Arist. *Metaph.* xiv. 6.

² Plato *Ion.* p. 530 D; *Phaedr.* p. 252 B.

PRAEFATIO

erat enim Eustathio plane ignota—recluso tandem bibliothecae Marcianae thesauro *χθές τε καὶ πρῶην* (ut ita dicam) in lucem prolata est. Sic demum civitati contigit antiquissimae atque unice antiquitatis memori, quae litterarum olim portus ac perfugium erat, Masoram¹ illam Graecam reipublicae doctorum post tot saecula reddidisse.

Alia est causa prorsus dissimilis cur de textu Homeri singularis sit existimatio. Ceterorum enim codices a libro archetypo aliquo derivantur ipsius poetae manu scripto aut saltem poetae auctoritate divulgato: Homeri aetate probabile est litteras aut raras aut nullas fuisse, poemata memoriter esse servata ac propagata, non scribarum opera sed cantorum rhapsodorumque. Hinc factum est ut discrepantiae in Homeri codicibus obviae eam saepius prae se ferant speciem ut non ex erroribus scribentium ortae, sed aut lapsae memoriae aut pravo recitantium arbitrio deberi videantur. Ita etiam ex dialecto iudicandum est. Fieri non potuit quin lingua priscorum vatum, quae lingua olim vulgare erat eloquium universae Graeciae, paulatim ad seriore orationis normam a rhapsodis mutaretur. Quod si non adeo difficile est scribentibus exemplaris sui litteraturam sequi, at nequeunt recitantes obsoletum sonum, obsoletos vocabulorum accentus servare ac discipulis tradere. Inter dialectum igitur quae carminibus propria erat dum novitate commendata per ora hominum volitabant atque epicam

¹ Wolf *Proll.* p. xiv 'Ergo desinant aliquando Orientalium litterarum magistri, Masora sua superbi, dolere fortunam nostram. . . . Habemus nunc, si omnia undique excerpta componimus, Masoram etiam Graecam quandam, tum vetustate, tum variae eruditionis copia multo praestantior, multoque melius servatam.'

PRAEFATIO

nobis per libros notam interposita est distantia quam vix hodie metiaris.

Quae cum ita sint, manifestum est de textu Homeri tria esse praecipua quaestionis capita. Primum danda est opera ut librorum testimonia colligantur atque rite aestimentur. Deinde ad antiquos convertendum, ac lectionis varietas e fragmentis doctrinae Alexandrinae instauranda. Postremo si de pristino epicorum sermone coniecturas capere libet, res est non in chartis papyrisque posita, sed in scientia linguarum cum Graecae tum cognatarum. Praefationis ergo nostrae triplicem hanc materiam paucis conficere volumus.

I. Homeri codicum tanta est in omnibus prope bibliothecis multitudo, ut arti criticae non tam instrumenta quam impedimenta fuerint. Materia enim superante opus mole laborabat sua. Editiones Iliadis ante Heynianam plurimae erant, sed e paucis admodum fontibus tractae. Ipse Heyne duo bonos antea ignotos adduxit, Venetum (qui nuper a Villoisono editus erat) et Townleianum. Praeter eos vix decem integris uti potuit. Nostra denique memoria multum profecit La Roche quod Venetum et tres Vindobonenses (G H L¹) denuo contulit, alios melioris notae, praesertim duo Laurentianos (C D), primus adhibuit. Nunc vero annotationem criticam Homeri amicis deferimus longe maiori subsidiorum copia munitam. Codicibus enim—ut ex elencho siglorum videbitur—circa centum triginta usi sumus: quorum plus centum ita excussit collega meus Thomas Allen ut aut textus integri collationem fecerit aut varias lectiones quae aliquid momenti habiturae essent exscripserit. Nec congeriem rudem

¹ = Vi², Vi⁵, Vi¹.

PRAEFATIO

et indigestam reliquit, sed (quod maximum est) codicum suorum affinitates ac necessitudines indagavit, eosque in stirpes ac familias quas critici vocant distribuit. Accedunt apparatus lectiones quas e libris Parisinis et Londiniensibus notavit vir de Homero optime meritis, Gualterus Leaf: accedunt nonnullae in fragmentis repertae quae in papyro scripta servavit aridum illud Aegypti solum ac post tot saecula rite quaerentibus reclusit.

In hac tanta codicum ac lectionum supellectile id imprimis mirum videbitur, annotationem nostram tam brevem, discrepantias tam raras tamque leves esse. Recte enim dixit Leaf, posse si non e quovis codice, at certe e duobus quibusvis forte fortuna arreptis textum confici qui sine offensa legeretur. Quippe lectio haec quam vulgatam seu receptam nuncupamus ita invaluit usu ut codicibus prope omnibus communis sit.

2. Cum vero nullus exstet integer Homeri codex saeculo decimo superior, restat ut lectionis origines apud veteres grammaticos persequamur. Quorum qui princeps fuit et habitus est Aristarchus tantus erat rei criticae auctor ut in promptu esset credere textum hunc nostrum ex illius recensione tanquam ex unico fonte derivatum esse. Quam opinionem primum quod sciam a Giphanio prolatam (in praefatione Iliadis anno MDLXXII editae) F. A. Wolf disertis verbis suam fecit: 'Aristarchea (ait) ἀνάγνωσις facta est παράδοσις' (*Proll.* p. ccxli). Attamen falsam esse haud pauca sunt quae arguant. Primum enim multae sunt lectiones ab Aristarcho reiectae quae tamen in omnibus codicibus nostris reperiuntur. Deinde complures sunt versus Aristarcho ignoti, complures etiam ab eo damnati, qui

PRAEFATIO

tamen vulgo hodie leguntur. Id quoque tenendum est, quod nuper vir cl. Arturus Ludwich demonstravit¹, vulgatam ab antiquissimis temporibus lectionem ab illa Aristarchea haud raro discrepare, eandem ad codices nostros propius accedere. Vnde colligas libros nostros non ex Alexandrina aliqua fabrica, sed e vetustissimis exemplaribus fluxisse.

Dicat fortasse quispiam, si res eiusmodi se habeant, profecto dandam esse operam ut solis codicum testimoniis utamur, neglecta importuna grammaticorum eruditione. Hoc vero ita esset Scyllam vitare ut in Charybdin incideres.

Etenim textus Homericus studium tantum aberat ut Alexandrinorum inventum esset, ut iam tertio ante Aristarchum saeculo floreret. Antimachus enim, qui primus videtur Homeri διόρθωσιν instituisse, aequalis erat Socratis. Vt ille a Colophone Athenas, sic fere insequenti saeculo Zenodotus ab Epheso Alexandriam venit, atque doctrinam iam antiquam novis sedibus intulit. Hinc longa recensionum Homeri series—Rhiani Philemonis Sosigenis Aristophanis aliorum, qui omnes saepius ab Aristarcho citantur. Praeter eas, quae cum a singulis viris profectae sint αἱ κατ' ἄνδρα appellantur, aliud erat genus editionum quibus nomina a civitatibus indita erant. Tales sunt Massiliensis Chia Argolica Cypria Sinopica, fortasse etiam Cretensis et Aeolica; quae nomina quid velint incertum est. Credo equidem F. A. Wolf² recte censuisse cum per ea nomina diceret patriam codicis cuiusque significari, unde scilicet a regis Aegyptiaci ministris

¹ A. Ludwich, *Die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen* 1898.

² Wolf *Proll.* p. clxxviii.

PRAEFATIO

coemptus vel compilatus Alexandriam delatus esset. Tituli certe ita a longinqua regione petiti sunt ut magna voluminum pretia indicare videantur. Accedunt editiones istae quarum nomina (vel potius cognomina) obscuriorem habent originem—ἡ κυκλική, ἡ πολύστιχος, ἡ ἐκ μουσείου¹. Accedunt postremo aliae αἱ κοιναί vel αἱ δημώδεις vel αἱ εἰκαιότεραι appellatae; quarum nulla fere videtur aut nomen suum habuisse aut fructui fuisse ad textum constituendum.

En habes instrumentum criticum vel hodie non contemnendum, quod e quindecim ad minimum libris constat, iisque non forte temere coacervatis, sed ex universa Graecia virorum doctissimorum ope ac consilio comparatis. Horum igitur librorum consensu quid satius, quid locupletius exspectamus? Et hercle satis frequenter consentientes habemus, ubi scilicet Aristarchus lectionem probasse dicitur quam πᾶσαι (sc. ἐκδόσεις) praeberent. Hoc enim velut siglo indicari solet ipsius Aristarchi librorum consensus, neglectis (ut par erat) ‘communibus’ illis vel ‘vulgaribus’ vel ‘deterioribus.’ Artem igitur criticam Aristarchi in eo versatam esse apparet ut codices in classes quasdam distribueret, optimum quemque a deteriorum plebe secerneret, eam demum lectionem eligeret quam apud omnes codices suos aut (si discreparent) apud bonam partem invenisset. At si ita res se habent, vix dubium esse potest quin Aristarchea ἀνάγνωσις maximum apud nos pondus habere debeat, immo codicibus nostris vel cunctis anteponi: quippe quae non opinione solum

¹ Adiectivus κυκλικός apud Alexandrinos ‘tritus,’ ‘vulgaris,’ significabat: ad Epicum illum Cyclum plane non pertinet. Talium vero cognominum origines vix operae pretium est exquirere.

PRAEFATIO

nitatur summi critici, sed (quod maius est) librorum bonorum et nostris longe antiquiorum testimonio.

Quae si minus sufficiunt ad Aristarchi auctoritatem confirmandam, possumus argumento prorsus diverso idem efficere. Multae sunt lectionis varietates quae in eo vertuntur ut alii fontes antiquiorem vocabuli formam, alii novam praebeant ad senioris linguae usum accommodatam. Sic (e.g.) subiunctivi modi formas quales sunt ἐθέλωμι τύχωμι εἵπωμι ἀγάγωμι in optativum (ἐθέλοιμι, etc.) corruptas restituit Wolf, invitis quidem codicibus plerisque sed Aristarcho auctore confisus. Sic quoque pro participio τεθνηώς, quam formam veram et emendatam esse etymologiae rationes ostendunt, codices τεθνεώς exhibent, nimirum quod Attici τεθνεώς dicerent. Similis est condicio vocabuli στείωσι pro στήωσι (quippe στέωσι forma Ionica est), καθείατο pro καθήατο, ἔκεια pro ἔκηα, optativorum θέλης δαμείη φανείη δοίη pro θήης δαμήη φανήη δώη: necnon εἰδυῖα pro ἰδυῖα, πέποσθε pro πέπασθε, ἐπήν κε pro ἐπέι κε (*Il.* i. 168, vii. 5). Nobile etiam huius rei conspicitur exemplum in formis Aristarcheis οἰνοχόει (libri ὠνοχόει habent) et ἐφνοχόει, pro qua Zenodotus ἐνφονοχόει legebat. Qui enim accidit ut Aristarchus eas plerumque lectiones tutatus sit quae antiquiorem linguae colorem servabant, reiectis quae novicium prae se ferebant τύπον? Qui potuit in tali materia verum a falso dignoscere? quibus testimoniis, qua doctrina, qua divinatione fretus? Certe nulla erant priscae linguae monumenta quae cum Homero conferret, nullae leges etymologiae quibus velut ducibus ad vocabula cognoscenda uteretur. Restat una haec ratio, ut ideo bonam διόρθωσιν Aristarchi putemus quod e libris bonis desumpta sit.

PRAEFATIO

Inter codices nostros et apparatus Alexandrinum medium est genus exemplarium papyro scriptorum quae e fragmentis nuper in Aegypto repertis novimus. Horum enim maxima pars cum codicibus fere congruunt lectionem vulgatam exhibentibus: sed nonnulla in eo singularia sunt quod non paucos versus insiticios vel interpolatos habent. Qui versus unde originem ducant, a quibus sive poetis sive rhapsodis sive diasceuastis ficti sint, hodie multum ambigitur. De aetate quidem id compertum est, exemplaria novi huius generis e saeculo tertio vel secundo A.C. provenire, Aristarcho igitur superiora esse. Cui si cognita erant, certe non bonis editionibus ascripta, sed potius inter *δημῳδαίς* illas vel *εἰκαιστέρας* habebantur, ut quibus tanti accrevissent inepti atque poeta indigni versus. Quod si ad testimonia animum attendas quae sunt de interpolatione Homeri—cum constet rhapsodos priscos (τοὺς περὶ Κύναιθον) multa de suo addidisse, cum critici inde a Zenodoto vel praecipuam in eo operam posuerint ut versus spurios aut e textu eicerent aut obelo configerent, cum denique versuum νόθων seges adeo importuna sit, tum in citationibus antiquorum tum apud scholia—si haec omnia reputes, vix hercle mirum videbitur quod in uno alterove papyri fragmento editionis alicuius πολυστίχον vestigia deprehensa sunt ¹.

3. Quod ad tertiam quaestionem attinet, quae est de pristina carminum Homericorum dialecto, pauca habeo quae dicam. Viam primus indicavit Ricardus Bentley, cum monstraret unius saltem litterae sonum olim Homero usitatum postea apud Iones atque At-

¹ Erat quidem editio ἡ πολυστίχος nuncupata, cui tamen cum illa vulgarium librorum πολυστιχία nullam credo necessitudinem fuisse.

PRAEFATIO

ticos evanuisse. Itaque opus suscepit magno critico satis dignum, scilicet ut litteram amissam poetae redderet. Ac multis quidem locis sermonis epici proprietatem revocavit. Sed neque ipse plenum inventi sui fructum percepit neque qui post eum iisdem rationibus utebantur, quales erant I. Bekker et C. G. Cobet. Magis profecerunt qui linguarum scientiae auctores sunt, ante omnes vir subtilissimo ingenio praeditus, Augustus Fick, qui primus intellexit linguae epicae origines extra fines Ioniae quaerendas esse. Cui tamen equidem non assentior eandem fuisse opinanti atque Aeolicam illam per poetas Lesbicos illustrem factam. Habet enim non minorem cum aliis necessitudinem, praesertim cum Arcadica ac Cypria. Immo de hac re illud affirmare ausim, nos eo melius linguam Homericam cognitam habere quo magnam partem eius ignotam esse profitemur. Ceterum si concedendum est, quod plerique hodie concedunt, Homeri carmina non Ionice primum cantata esse, sed ex antiqua Achaeorum dialecto a rhapsodis Ionibus traducta, quid ad nos de Homero edendo cogitantes? Vix prodest unam litteram Aeolicam reponere, cetera prope omnia Ionica esse pati. Aut igitur dialectum oportet universam redintegrare—id quod opus esset nostris viribus maius—aut sicut traditam accepimus retinere. Sic Homeri textum habebimus sibi constantem, non purpureis dialectorum pannis varium. Habebimus denique si non optimum—ut qui ipsius poetae manum contingeret—attamen in optimis Graeciae saeculis vulgatum.

De adnotatione critica, quam brevem esse oportebat, pauca sunt hoc loco monenda.

Prosodias in libris traditas ubique negleximus;

PRAEFATIO

itaque neque accentuum (de quibus adeunda sunt veterum grammaticorum praecepta) nec spiritus nec vocabulorum divisionis neque interpunctionis rationem habuimus. Crases quales sunt *κακείνος*, *κακείθι* ne iubentibus quidem libris admisimus, cum Aristarchus *καὶ κείνος*, *καὶ κείθι* servaverit. Sic *τῷ ἐμῷ* sim. (non *τῷ ᾿μῷ*) scripsimus; quamvis de his formis dubitari possit. De iota subscripto, in nostris libris nulla constantia posito, librorum testimonia nihil opus erat exscribere. Idem plerumque de augmentis verborum valet, de quibus iam Alexandrinorum aetate, ut ex Aristarcheis discimus, controversia erat. Si autem illis res in dubio stabat, haud verisimile erit scribas nostros melius edoctos esse. Nec minor est in omnibus fere verborum temporibus modisque dubitatio. Si enim binae erant formae, velut *ἔπεμπε* et *ἔπεμψε*, *βασίλευε* et *βασίλευσε*, *ἐξενάριζε* et *ἐξενάριξε*, *πολεμίζων* et *πολεμίζων*, *πεπίθωμεν* et *πεπίθοιμεν*, *κάμητε* et *κάμοιτε*, *μάχεται* et *μάχοιτο*, *ὀλέσση* et *ὀλέσσαι*, *νοήσεις* et *νοήσης*, *ὀτρύνω* et *ὀτρυνέω*, *ἄνωγεν* et *ἀνώγει*,—quarum discrimina ne antiqui quidem rhapsodi rite callebant,—nihil habebant Graeculi Byzantinis temporibus nati quo rem decernerent. Formarum earum vel difficilior est ratio, quarum altera linguae erat Homericæ propria, altera Atticis frequentata: ut sunt *ἐθέλωμι* et *ἐθέλοιμι*, *τύχωμι* et *τύχοιμι*, *θήης* et *θείης*, *δαμήης* et *δαμείης*, *ἵμεναι* et *ἰέναι*, *πολεμιζέμεν* et *πολεμίζειν*, *ἐλθέμεν* et *ἐλθεῖν*. Nec magis facile erat inter *ἔειπας* et *ἔειπες*, *ἔτραπον* et *ἔτρεπον*, *ὑπήνεια* et *ὑπήνεγκα* electionem facere. In declinatione nominum eadem fere est ratio inter *στήθεσφι* et *στήθεσσι*, *Πηλέος* et *Πηλέως*, *παλάμης* et *παλάμαις*. Vocabula quibus idem vel simile significatur confundi solent:

PRAEFATIO

ut ἴκοντο et ἴκανον, προσέφη et μετέφη. In praepositionibus et particulis summa est confusio; praesertim inter *πρὸτί* (vel *ποτί*) et *περί*, *παρά* et *παραί*, *ὑπό* et *ὑπαί*, *τε* et *δέ*, *κε* et *γε*: particulae *ῥα* et *ἄρα* saepe in aliis codicibus adhibentur, in aliis omissae.

Haec omnia notatu sunt digna si palaeographiae studere atque codicum Graecorum historiam facere velis, nobis vero usum scholarum respicientibus inutilia. Alia paulo graviora tamen eiusmodi sunt ut in praefatione potius quam in ipso opere locum habeant.

1. Dualis numerus, qui dialecti Atticae proprius videtur fuisse, adeo erat apud Alexandrinos obsoletus ut grammaticis antiquioribus pluralis loco positus esse videretur. Qua de re quamvis recte Aristarchus iudicasset—habebat enim magis integros (ut diximus) fontes—tamen in textum vulgatum manavit Zenodotea illa confusio nostrosque libros prope cunctos infecit.

2. Pro ἐβήσατο ἐδύσατο Aristarchus ἐβήσετο ἐδύσετο aut scripsit aut scribendum esse, si per libros liceret, censuit. Nos ubique formam hanc rariorem servamus.

3. Quod ad formas *μαχήσομαι* *μαχέσσομαι* atque *ἐμαχησάμην* *ἐμαχεσσάμην* attinet, ita plerumque editores egerunt ut aut *ησ* aut *εσσ* ubique ponerent. Nobis compertum est futurum *μαχήσομαι* vel *μαχέομαι*, aoristum *ἐμαχεσσάμην* vel *ἐμαχεσάμην* apud Homerum fuisse.

4. Formas temporis praesentis *τιθείς* *μεθίεις* *ἀνίεις*, imperfecti *ἐτίθει* *μεθίεις* *μεθίει* *ἀνίεις* *ἀνίει* sim. dubitanter admisimus. Olim certe *τίθης* *ἐτίθη* *μεθίης* *μεθίη* etc. scribebantur, sed qua aetate invaserit mutatio sive corruptio ignoratur. Lectionem vulgatam retinere tutius erat.

5. Pro *εἶται* *εἶατο* formas Aristarcheas *ῆται* *ῆατο*

PRAEFATIO

reponendas esse duximus: harum enim eadem est condicio atque formae *τεθνεύως*. Sic etiam *ἦος τῆος* contra omnes fontes intulimus: casui enim videtur deberi ut *ἔως τέως*, quae vocabula metro repugnante ex Atticorum usu desumpta erant, neminem correctorem invenerint.

6. Linguae Graecae decadentis erat pro superlativo gradu comparativum ponere: ut *φέρτερος* pro *φέρτατος* (*Il. i. 581*, etc.).

7. Nonnunquam inter *οἱ αἱ* et formas vetustiores *τοί ται* scriptura fluctuat; simili ratione inter articulum et relativum (ut inter *ὃν* et *τόν*, *οὗ* et *τοῦ* etc.), atque inter pronomina *ὃ γέ* et *ὃδε*. Saepe etiam articulum *ὁ* alii codices habent, alii omittunt. Has lites vix speres librorum auxilio dirimere.

8. Formam *τῶ*, quae ex articulo nata est ut ex *οὗτος* forma *οὗτω*, codices plerique in *τῷ* mutatam ostendunt. Nos retinendam esse censemus atque inter linguae antiquioris reliquias numerandam.

9. Ad syntaxin pertinet quod pro adiectivis quales sunt *ἀντίος ἐναντίος πλησίος* saepius adverbia *ἀντίον* etc. adhibeantur. Ita fit ut inter lectiones *ἀντίος* et *ἀντίον* sim. maxima fluctuatio et levissima codicum auctoritas sit.

10. Pluralem generis neutrius cum verbo plurali saepe coniungi apud Homerum iam Aristarchus notaverat: cuius auctoritati in tali re parendum esse duximus.

11. Pro forma *ἦκω*, quae Attica est, vix dubium est quin *ἔκω* (vel fortasse *εἰκω*) reponendum si

12. Inter *σάος σόος σῶς* difficilis est optio. Forma antiquissima *σάος* erat, grammaticis non ignota. At

PRAEFATIO

in textum non solum *σάος σάον*, sed etiam *σάη σάα* etc. reponere paulo esset audacius. Forma autem *σόος* e formis *σάος* et *σῶς* contaminatione quadam nata est, ut *ὀρόω* ex *ὀράω* et *ὀρῶ*. Est igitur novicia, sed iam ante aetatem Alexandrinam vulgata.

13. Participium *ἰδνῖα*, linguae Graecae monumentum vetustissimum, Aristarcho duce restituimus, uno excepto loco (*Il.* xvii. 5), ubi *εἰδνῖα* irrepserat, forma scilicet a masculino *εἰδώς* per analogiam ficta.

14. Litterarum *νσ* coniunctionem tolerandam esse in formis compositis quales sunt *πανσυνδλή*, *ἀνστήσεσθαι*, *ἄνσχεο* sim. Aristarchi praeceptum erat.

15. Nomen *Σκάμανδρος*, quod Homerice non est dicere, multi libri metro aptarunt unius litterae iactura, ut *Κάμανδρος* eveniret. De hac re satis erit semel monuisse.

16. De lectionibus ex itacismo natis haud opus est multa praefari. Cum enim codices alii errorum huius generis pleni sint, alii aut accuratius scripti aut a correctore aliquo emendati, nobis plerumque in promptu est orthographiam antiquam restituere. De formis quibusdam nonnisi inscriptionum auxilio certiores facti sumus; ut de *θνήσκω* et *θρώσκω*, *τείσω ἔτεια* (pro *τίσω ἔτεια*), *οἰκτίρω* (pro *οἰκτείρω*).

D. B. M.

Datum a. MCMII

PRAEFATIO EDITIONIS TERTIAE

ANNO 1908 prodiit huius operis editio altera, ad quam ut nonnulla tunc adiecimus ita longe plura nunc conguessimus. Vt enim de nobismet loquamur codices Londinienses anno 1912, Parisienses annis 1911, 1912, 1913 cum Lutetiae hospitio fruenter hominum humanissimorum degeremus sedulo contulimus, quo fit ut cum antea Gualtero Leaf codicum et Londiniensium et Parisiensium notitiam debuissimus nunc tres tantum Parisienses viro illi docto acceptos referamus. In Hispaniam autem anno 1910 profecti Matritenses atque Escorialenses excussimus: eodem anno duobus Holkhamicis ut uterer permisit Comes de Leicester, anno 1913 Etonensem, Leidensem, binos Palatinos scrutatus sum et hos quidem a Leida et Heidelbergae summa humanitate a bibliothecariis Oxoniam missos.

Etiamnunc codices P¹ P¹¹ P¹² a Leafio mutuatus sum, Arturo autem Ludwich debeo lectiones codicum C partis alterius, Vi² Vi³ W⁵. Sunt vero codices quos nemo aetatis nostrae viderit: illos ex Heynio plerumque exscripsimus. Ceterum maximum huius editionis incrementum a libris papyraceis provenit, quorum seges paene in immensum his annis crevit. Hos pro modulo huius libelli arcessivimus. In universum quae conguessimus ad editionem quae dudum paratur maiorem conlecta sunt: in hacce minore pauca tantum adferenda erant. Monendus igitur lector hic se lectionum testiumque qui exstant partem tantum intueri. Volebamus sane cum hanc editionem pararemus multa mutari: quod ne fieret vetuit et auctum chartarum pretium et operarum merces. Igitur nonnulla quae novanda essent reliquimus. De ratione autem qua in Homero edendo usi sumus dictum est in praefatione editionis Odysseae alterius.

T. W. A.

SIGLA

GRAMMATICI ANTIQVI

- Antim. = Antimachus Colophonius
Apoll. Dysc. = Apollonius Dyscolus
Apoll. lex. = Apollonii Sophistae lexicon
Apoll. Rhod. = Apollonius Rhodius
Ar. = Aristarchus Samothrax
Aristoph. = Aristophanes Byzantius
Dem. Ixion = Demetrius Ixion
Did. = Didymus Chalcenterus
Dion. Scyt. = Dionysius Scytobrachion
Dion. Sid. = Dionysius Sidonius
Dion. Thr. = Dionysius Thrax
Eust. = Eustathius
Hdn. = Herodianus Alexandrinus
Nic. = Nicanor Alexandrinus
Ptol. Asc. = Ptolemaeus Ascalonites
Ptol. Pind. = Ptolemaeus Pindarion, Oroandae f.
Rhi. = Rhianus Cretensis
Steph. Byz. = Stephanus Byzantius
Zen. = Zenodotus Ephesius

EDITIONES ANTIQVAE

- Argol. = ed. Argiva (ἡ Ἀργολικὴ)
Chia = ed. Chia (ἡ Χία)
Cret. = ed. Cretensis (ἡ Κρητικὴ)
Cypr. = ed. Cypria (ἡ Κυπρία)
Mass. = ed. Massiliensis (ἡ Μασσαλιωτικὴ)
Sinop. = ed. Sinopensis (ἡ Σινωπικὴ)

SIGLA

CODICES

- A = Venetus 454 s. x (E 336-635, P 277-577, T 126-326, Ω 405-504, supplevit man. s. xv)
- Ang. = Angelicus 122 (C. I. 2) s. xiii-xiv
- B = Venetus 453 s. xi
- Bm¹ = Mus. Brit. Egerton 267 s. xi-xii cont. X 193-236
- Bm² = Mus. Brit. King's 16 a. 1431
- Bm³ = Mus. Brit. Harley 1675 a. 1591 cont. A non collatus
- Bm⁴ = Mus. Brit. Harley 1771 s. xv cont. A-Ω 719
- Bm⁵ = Mus. Brit. Harley 5600 a. 1466
- Bm⁶ = Mus. Brit. Harley 5601 s. xv
- Bm⁷ = Mus. Brit. Harley 5672 s. xv cont. A-B 9, B 490-594, Γ 123-Δ 246
- Bm⁸ = Mus. Brit. Harley 5693 s. xv
- Bm⁹ = add. MSS. 8232 s. xvii (?) cont. A 1-337 non collatus
- C = Laurentianus 32. 3 s. xi-xii
- Ca¹ = coll. Corporis Christi Cant. 81 s. xv
- Ca² = coll. Trin. Cant. s. xv
- Ca³ = bibl. Acad. Cant. 1290 Ff iv 47 s. xv-xvi cont. Υ, X
- D = Laurentianus 32. 15 s. x (A-Δ, Θ 390-525, N 96-160, P 359-Σ 192, Σ 326-393, Σ 593-T 38, Ψ 652-719, Ψ 854-Ω 85, Ω 219-348, Ω 754-804 suppleverunt manus recentiores)
- E¹ = Escorialensis 83 Σ ii 7 s. xv
- E² = Escorialensis 213 Φ ii 19 a. 1309
- E³ = Escorialensis 291 y i i s. xi cont. A-Ω 717 (A 1-201 suppl. man. rec.)
- E⁴ = Escorialensis 509 Ω i 12 s. xi
- Et = Etonensis 139 (Bl. 4. 12) s. xii cont. A-E 84
- Ge = Genavensis 44 s. xiii ed. Nicole, *Les scolies genevoises* 1891
- Gf = Cryptoferratensis Za xxiv s. xiv cont. I 604-M 179, M 442-N 21, N 500-Φ 384, X-Ω (Φ 1-384, X-Ω suppl. man. altera)
- H¹ = Holkhamicus 263 s. xv
- H² = Holkhamicus 264 s. xiv cont. A-M
- L¹ = Laurentianus 31. 5 s. xiv-xv cont. A-B 493
- L² = Laurentianus 32. 1 s. xv
- L³ = Laurentianus 32. 4 s. xv
- L⁴ = Laurentianus 32. 5 s. xiv
- L⁵ = Laurentianus 32. 6 a. 1465

SIGLA

- L^6 = Laurentianus 32. 8 s. xiii-xiv cont. A- Ω 759
 L^7 = Laurentianus 32. 10 s. xv
 L^8 = Laurentianus 32. 11 s. xiii
 L^9 = Laurentianus 32. 18 a. 1452
 L^{10} = Laurentianus 32. 22 a. 1459
 L^{11} = Laurentianus 32. 25 s. xvi cont. A-H
 L^{12} = Laurentianus 32. 27 a. 1339
 L^{13} = Laurentianus 32. 28 s. xv-xvi cont. A, B
 L^{14} = Laurentianus 32. 31 s. xiv cont. A- Ξ 5
 L^{15} = Laurentianus 32. 38 s. xiv cont. A- Ω 523
 L^{16} = Laurentianus 32. 47 s. xiii
 L^{17} = Laurentianus 91 sup. 1 s. xiii-xiv
 L^{18} = Laurentianus 91 sup. 2 s. xiii cont. A- Ω 144
 L^{19} = Laurentianus *conv. soppr.* 48 s. xiv
 L^{20} = Laurentianus *conv. soppr.* 139 a. 1291
 Le^1 = Leidensis Voss. graec. 64 s. xv cont. A- Ω 17
 Le^2 = Leidensis 22 xviii 33 H s. xiv cont. Θ 435-N 134, cf. Q^1
 Lp = Lipsiensis 32 (olim 1275) ss. xiv et xv
 M^1 = Ambrosianus 74 (A 181 sup.) s. xiii exciderunt Ξ 289-II 305
 M^2 = Ambrosianus 89 (B 39 sup.) s. xvi cont. A-B 493, Γ 1-431
 M^3 = Ambrosianus 152 (B 150 sup.) s. xv-xvi cont. A non collatus
 M^4 = Ambrosianus 281 (E 35 sup.) s. xv
 M^5 = Ambrosianus 355 (F 101 sup.) s. xiii cont. A 574- Ψ 895
 M^6 = Ambrosianus 441 (H 77 sup.) s. xv: exciderunt P 131-X 238,
 Ψ 230- Ω
 M^7 = Ambrosianus 450 (I 4 sup.) a. 1276
 M^8 = Ambrosianus 463 (I 58 sup.) s. xiv
 M^9 = Ambrosianus 1057 (I 98 inf.) s. xv-xvi cont. A 592- Ω
 M^{10} = Ambrosianus 486 (L 73 sup.) s. xiii-xiv: omissus est catalogus
navium, deinde post Ω additus
 M^{11} = Ambrosianus 502 (L 116 sup.) s. xii-xiii
 M^{12} = Ambrosianus 532 (M 86 sup.) s. xv
 M^{13} = Ambrosianus 1015 (E 56 inf.) s. xv
 M^{14} = Ambrosianus 1046 (I 30 inf.): a. 1569 cont. A, non collatus
 M^{15} = Ambrosianus 426 (H 22 sup.) s. xv cont. A- Γ non collatus
 M^{16} = Ambrosianus 576 (N 275 sup.) s. xvi cont. A non collatus
 M^{17} = Ambrosianus 725 (R 119 sup.) s. xvi cont. B 1-493 non collatus
 Ma^1 = Matritensis Bibl. Nat. 4555 (18 Iriart.) s. xv cont. A 138- Ω

SIGLA

- Ma²** = Matritensis Bibl. Nat. 4560 (23 Iriart.) s. xv
Ma³ = Matritensis Bibl. Nat. 4841 (96 Iriart.) a. 1488
Mc = bibl. Montis Casinatis S 94 s. xiii cont. A-Ψ 782 (A-Γ 219 supplevit manus fort. s. xiv)
Mo¹ = Estensis 123 (III. D. 4) s. xv
Mo² = Estensis 104 (II. D. 5) s. xv cont. A-Δ 455
Mon¹ = Monacensis 111 s. xv
Mon² = Monacensis 311 s. xiii catalogum omittit
Mon³ = Monacensis 519 s. xv cont. N-Ω
N¹ = Neapolitanus III. E. 17 s. xiii cont. N-Ω
N² = Neapolitanus II. F. 1 a. 1479
N³ = Neapolitanus II. F. 2 s. xv-xvi cont. B 494-fin. non collatus
N⁴ = Neapolitanus II. F. 3 s. xiv cont. A 22-Ω omisso catalogo (Δ 176-fin., T 282-376 supplevit m. s. xv)
O¹ = Baroccianus 96 s. xiv cont. A 1-120
O² = Baroccianus 203 s. xv
O³ = Laudianus 41 s. xiv cont. B 536-Ω
O⁴ = Laudianus 54 s. xv cont. A-B 493
O⁵ = cod. miscell. 207 (Auct. T. 2. 7) s. xii omittit catalogum (A 1-281 suppl. m. saec. xiv-xv, catalogum m. saec. xv)
O⁶ = Canonicianus 43 s. xv-xvi cont. A-K 265
O⁷ = Canonicianus 66 s. xv-xvi cont. A 383, E 489, E 682-874, Z 150-N 279, Ξ 238-II 483 (II 40-483 suppl. m. saec. xvi)
O⁸ = bibl. Coll. Nov. Oxon. 298 s. xiii
O⁹ = bibl. coll. Corporis Christi Oxoniae s. xv cont. A-II 149¹
P¹ = Parisiensis 1805 s. xv contulit Leaf
P² = Parisiensis 2680 s. xv
P³ = Parisiensis 2681 s. xiii
P⁴ = Parisiensis 2682 s. xv
P⁵ = Parisiensis 2683 s. xiv
P⁶ = Parisiensis 2684 s. xiv (A 1-583 suppl. m. saec. xv)
P⁷ = Parisiensis 2685 s. xvi
P⁸ = Parisiensis 2686 s. xvi cont. A-M 272
P⁹ = Parisiensis 2687 s. xv cont. A-H 294
P¹⁰ = Parisiensis 2697 s. xiii cont. A-M
P¹¹ = Parisiensis 2766 s. xiv contulit Leaf

¹ Hunc codicem bibliothecae coll. Corp. Christi nuper donavit v. cl. E. P. Warren.

SIGLA

- P¹² = Parisiensis 2767 s. xiv cont. A 119-Ω 673 contulit Leaf
- P¹³ = Parisiensis 2768 s. xiii
- P¹⁴ = Parisiensis 2830 s. xvi cont. Δ 1-233
- P¹⁵ = Parisiensis 2894 s. xiii
- P¹⁶ = Parisiensis suppl. graec. 144 s. xv
- P¹⁷ = Parisiensis suppl. graec. 497 s. xiii exciderunt A 1-214, 366-587,
B 494-877, Γ 300-457, Λ 755-801, N 68-144, N 308-Ξ 111,
Ξ 266-Ο 243, Ο 414-Π 318, Π 566-P 265, P 350-Y 187, X 470-
Ψ 35 : catalogum reposuit ad finem eadem man.
- P¹⁸ = Parisiensis suppl. graec. 608 s. xvi cont. A-Δ, deinde A-B 463
non collatus
- P¹⁹ = Parisiensis suppl. graec. 656 s. xv cont. B 158-E
- P²⁰ = Parisiensis suppl. graec. 679 s. xii cont. A 486-539, B 135-190
- P²¹ = Parisiensis suppl. graec. 1095 s. xv-xvi
- P²² = Parisiensis suppl. graec. 1247 s. xvi cont. A
- Pa = Parmensis H H II. 27 s. xv
- Pal¹ = Palatinus 40 s. xiv cont. praeter A-Ω integros et Catalogum m.
saec. xv scriptum
- Pal² = Palatinus 222 s. xiii-xiv cont. A 38-611 deinde A-A
- p¹ = cod. Ambros. 1019 (F. 205 inf.) s. v cont. A 1-13, 68-77, 178-90,
283-9, 320-32, 345-69, 436-52, 509-25, 606-11; B 117-25,
311-23, 387-99, 827-40; Δ 103-16; E 1-25, 407-19,
422-32, 634-57, 765-81, 848-66; Z 207-25, 282-301, 407,
418-32; H 445-58; Θ 25,6, 233-43, 245-53, 511-21; I 1-25;
K 168-75, 204-18, 557-68; Λ 562-71, 597-611; M 1-25, 139-
50, 226-39, 425-37; Ξ 414-33; O 378-97, 671-85; Π 209-25,
758-72, 783,4; P 4-25, 88-106; Φ 202-13, 393-409; X 4-25;
Ψ 509-24, 765-78; Ω 244-53, 329-41. Cf. *Iliadis fragmenta
antiquissim. cum picturis . . . edente Angelo Maio* Medio-
lani MDCCCXIX *Homeri Iliadis pictae fragmenta Ambrosiana
phototypice edita cura doctorum Ant. M. Ceriani et Ach. Ratti*
Mediolani 1905
- p² = Pap. Bodleianus Ms. Gr. class. a. 1 (P) s. ii p. C. Cf. Leaf, *Iliad*,
ed. 1, vol. ii, p. xv; Petrie, *Hawara, Biahmu and Arsinoe*,
1889, pp. 24-8. Cont. A 506,7; B 1-6, 45-9, 111-15, 155-7,
200-5, 223-8, 245-52, 289-92, 331-54, 368-82, 390-404, 411-
22, 432-50, 454-70, 472-86, 488-91, 494-510, 515-35, 538-60,
562-98, 601-877, contulimus

SIGLA

- $\mathfrak{p}^3$ = Pap. Mus. Brit. 126 s. iv-v p. C. cont. B 101- Δ 40 omisso catalogo.
 Cf. Kenyon, *Classical Texts from Papyri in the British Museum*, 1891 ff., 81 sqq.; Wessely, *Bemerkungen zu einigen Publicationen auf dem Gebiete der älteren griechischen Paläographie*, Vindobonae, 1892
- $\mathfrak{p}^4$ = Pap. Mus. Brit. 136 s. iii p. C. cont. Γ 317-37, 345-72; Δ 1-28, 56-9, 74-9, 111-50, 152-92, 198-201, 208-45, 256-93, 303-45, 352-544. Cf. *Classical Texts*, ut supra, f. 93 sqq.
- $\mathfrak{p}^5$ = Pap. Genavensis s. ii a. C. cont. Λ 788-M 11. Cf. J. Nicole, *Revue de Philologie*, 1894 ff., 101 sqq.; Diels, *Sitzungsberichte der Berliner Akad.*, 1894, xix ff., 349 sqq.; Menrad, *Sitzungsberichte der bayer. Akad.*, 1894 ff., 165 sqq.; Ludwich, *Die Homervulgata*, 1898 ff., 44 sqq.
- $\mathfrak{p}^6$ = Pap. Mus. Brit. 127 s. iii-iv p. C. cont. E 731-4, 815-18, 846-50; Z 90-100, 119-25; Σ 1-22, 29-33, 77-92, 98-121, 125-136, 152-161, 168-75, 227-30, 273-5, 279-88, 320-49, 359-71, 389-94, 398-410, 412-25, 442-50, 455-65, 467-77, 479-92, 501-18, 534-43, 563-75, 578-617. Cf. *Classical Texts*, u.s. p. 98
- $\mathfrak{p}^7$ = (a) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 17-22, 24-32, 38-73, 180-4, 187-90
 (b) Pap. Palat. 1261 cont. Θ 190-202b
 (c) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 203-206a
 (d) Pap. Mus. Brit. 639a cont. Θ 216 a-219, 249-53
 (e) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 255 a-258
 s. iii a. C. Cf. *Greek Papyri, Series II*, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt, 1897, p. 4; *Hibeh Papyri, part I*, 1906, p. 88 sqq.; *Veröffentlichungen aus der Heidelberger Papyrussammlung von G. A. Gerhard*, 1911, p. 11 sqq.
- $\mathfrak{p}^8$ = Pap. Dublin. s. ii a. C. cont. Λ 502-37. Cf. *Flinders Petrie Papyri*, Dublin, 1891, p. 13, no. 4; Ludwich, *Die Homervulgata*, 1898, pp. 4-6
- $\mathfrak{p}^9$ = cod. Mus. Brit. add. MSS. 17210 (ol. 'Syr.') membr. s. cont. M 273-471; N 133-265, 333-98, 465-530, 663-728, 797-837; Ξ 1-20, 156-419; O 158-223, 356-421, 491-557; Π 199-264, 331-97, 664-731, 798-862; Σ 93-358, 426-92; T 136-268, 335-424; Y 1-172, 306-503; Φ 1-397, 465-611; X 1-113, 181-378; Ψ 57-323, 457-589, 656-788, 856-97; Ω 1-20, 285-483. Cf. *Fragments of the Iliad of Homer from a Syriac palimpsest edited by William Cureton, M.A.*, 1851

SIGLA

- p¹⁰** = Pap. Mus. Brit. 732 s. i p. C. cont. N 2-12, 28-34, 38-56, 73-87, 149-674, 740-7, 769-75; E 120-293, 332-54, 358-522. Cf. A. S. Hunt, *Journal of Philology*, XXVI. 25 sqq.
- p¹¹** = Pap. Mus. Brit. 107 s. i a. C. (?) cont. Σ 1-218, 311-617. Cf. *Catalogue of Ancient Manuscripts in the British Museum, part I, Greek*, 1881, pp. 1-6
- p¹²** = (a) Pap. Bodl. MS. Gr. class. b. 3 (P)
 (b) Pap. Palat. 1262-1266
 (c) Pap. Hibeh 22
 s. iii a. C. cont. Φ 302-12, 370-430, 607-11; X 27-38, 48-55, 75-84, 96-113, 125-32, 136-55, 197, 8, 232-62a, 291, 316-28. 340-3, 392a-7, 419-26, 441-8, 458-65, 513; Ψ 1, 85-96, 115-41, 153-71, 178-91, 195-252, 265-81. Cf. Grenfell and Hunt, *Greek Papyri, Second Series*, 1897, p. 5 sqq.; *Hibeh Papyri, part I*, 1906, p. 96 sqq.; Gerhard, *Veröffentlichungen*, ut sup., 1911, p. 23 sqq.
- p¹³** = Pap. Mus. Brit. 128 s. i a. C. cont. Ψ 1-79, 402-633, 638-814, 823-97; Ω 1-83, 100-58, 164-243, 248-74, 276-82, 337-41, 344-51, 382-7, 402-79, 490-520, 536-48, 559-77, 596-611, 631-57, 672-728, 737-44, 754-9. Cf. *Classical Texts* ut sup., p. 100; *Journal of Philology*, 1893, XXI, p. 296 sqq.; Leaf, *Iliad*, ed. I, p. 17 sqq.
- p¹⁴** = Pap. Mus. Brit. 114 s. ii p. C. cont. Ω 127-804. Cf. *Catalogue of Ancient Manuscripts in the British Museum, part I, Greek*, p. 6
- p¹⁵** = Pap. Oxyrhynch. 20 (vol. I, 1898) s. ii p. C. cont. B 730-828
- p¹⁶** = Pap. Oxyrhynch. 223 (vol. II, 1899) s. iii p. C. cont. E 1-442, 544-8, 701-5
- p¹⁷** = Pap. Washîm s. ii p. C. cont. Θ 1-68. Cf. E. J. Goodspeed, *American Journal of Philology*, II, 1898, n. 5, p. 347 sqq.; *Chicago Literary Papyri*, 1908, n. VII
- p¹⁸** = Pap. Fayûm 4 s. i seu ii a. C. cont. Θ 332-6, 362-9. Cf. *Fayûm Towns and their Papyri* by B. P. Grenfell, A. S. Hunt and D. G. Hogarth, 1900, n. IV
- p¹⁹** = Pap. Fayûm 5 s. ii-iii p. C. cont. A 404-47. Cf. *Fayûm Towns*, ut sup., n. V
- p²⁰** = Pap. Bodl. MS. Gr. class. d. 20 (P) s. i seu ii p. C. cont. Θ 64-75, 96-116. Cf. Grenfell, *An Alexandrian Erotic Fragment*, 1896, n. 2

SIGLA

- p²¹ = Pap. Oxyrhynch. 445 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Z 128, 134-7, 148, 173-94, 199, 445-fin.
- p²² = Pap. Oxyrhynch. 446 (vol. III) s. ii p. C. cont. N 58-99
- p²³ = Pap. Oxyrhynch. 447 (vol. III) s. ii p. C. cont. Ψ 81-91
- p²⁴ = Pap. Oxyrhynch. 544 (vol. III) s. iii p. C. cont. Δ 182-98
- p²⁵ = Pap. Oxyrhynch. 550 (vol. III) s. ii p. C. cont. Δ 505-16, 521-47, 555-67, 572-602
- p²⁶ = Pap. Oxyrhynch. 551 (vol. III) s. ii p. C. cont. Ξ 227-53, 256-83
- p²⁷ = Pap. Oxyrhynch. 558 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. X 115-34, 143-60
- p²⁸ = Pap. Oxyrhynch. 560 (vol. III) s. iii p. C. cont. Ψ 775-85, 834-47
- p²⁹ = Pap. Oxyrhynch. 686 (vol. IV) s. i a. C. cont. B 50-8
- p³⁰ = Pap. Oxyrhynch. 748 (vol. IV) s. iii p. C. cont. A 107-16
- p³¹ = Pap. Oxyrhynch. 751 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. Γ 30-55
- p³² = Pap. Oxyrhynch. 753 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. Δ 364-98
- p³³ = Pap. Oxyrhynch. 759 (vol. IV) s. iii p. C. cont. E 662-82
- p³⁴ = Pap. Oxyrhynch. 762 (vol. IV) s. iii p. C. cont. H 1-33
- p³⁵ = Pap. Oxyrhynch. 763 (vol. IV) s. iii p. C. cont. H 68-134
- p³⁶ = Pap. Oxyrhynch. 769 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. N 308-17, 342-7
- p³⁷ = Pap. Tebtun. I (1902) 4 s. ii a. C. cont. B 95-210
- p³⁸ = Pap. Tebtun. II (1907) 265 s. ii p. C. cont. B 339-46, 360-3, 507-80, 595-604, 638-52
- p³⁹ = Pap. Tebtun. II (1907) 266 s. ii p. C. cont. A 556-613
- p⁴⁰ = Pap. Hibeh I (1906) 19 s. iii a. C. cont. B 174-9, 204, 5, 621-3, 673-9, 715-24, 794-800, 813-17, 826-30; Γ 277-85, 295-7, 302-10, 325-7, 337a-339c, 351-71
- p⁴¹ = (a) Pap. Hibeh I (1906) 20 s. iii a. C. cont. Γ 347-51, 354-6, 383-94; Δ 19-22, 55-61, 67-72, 80-3, 86-91, 98-102
 (b) Pap. Grenfell II. 3 s. iii a. C. cont. Δ 109-13
 (c) Pap. Hibeh I (1906) 20 s. iii a. C. cont. Δ 525-32, E 796-803
- p⁴² = Pap. Berolinensis 7117-7119 s. iii p. C. cont. Δ 137-238. Cf. *Berliner Klassikertexte herausgegeben von der Generalverwaltung der kgl. Museen zu Berlin*, 1907, v. 1, p. 3
- p⁴³ = Pap. Berolinensis 9783 s. iii-iv p. C. cont. P 315-77. Cf. *l. l.* p. 4
- p⁴⁴ = Pap. Berolinensis 9813 s. ii-iii p. C. cont. A 164-81. Cf. *l. l.* p. 4
- p⁴⁵ = Pap. Berolinensis 9949 s. i a. C. cont. Ψ 718-32. Cf. *l. l.* p. 4
- p⁴⁶ = Pap. Berolinensis 10570 s. v p. C. cont. K 372-443. Cf. *l. l.* p. 5
- p⁴⁷ = Pap. Berolinensis 46 s. i a. C. cont. N 184-314, 317-41, 345-67.
 Cf. *l. l.* p. 5

SIGLA

- p⁴⁸ = Pap. Berolinensis 230 s. v p. C. cont. O 425-82, 539-648; P 101-222; Ψ 490-511, 520-52. Cf. *l. l.* p. 5
- p⁴⁹ = Pap. Berolinensis 263 s. iv-v p. C. cont. Γ 280-9, 315-22, 351-63, 392-8. Cf. *l. l.* p. 6
- p⁵⁰ = Tabula Berolinensis *Inv. d. Äg. Samml.* 13839 s. iv p. C. cont. B 132-62. Cf. *l. l.* p. 6
- p⁵¹ = Pap. Berolinensis 9774 s. i a. C. cont. Σ 596-608 d. Cf. *l. l.* pp. 18-20
- p⁵² = Pap. Aberdon. 5 s. (?) cont. I 356-78. Cf. Winstedt *C. Q.* 1907. 259
- p⁵³ = Pap. Hieron. Vitelli s. i p. C. cont. A 484-94. Cf. Ludwig, *Philologus*, 1904. 473; Hefermehl, *ib.* 1907. 192
- p⁵⁴ = Pap. Florent. 106 s. iii p. C. cont. A 370-405, 428-76. Cf. *Papiri Greco-Egizii pubblicati dalla R. Accademia dei Lincei sotto la direzione di D. Comparetti e G. Vitelli*, 1908, vol. II
- p⁵⁵ = Pap. Florent. 109 s. ii p. C. cont. Θ 62-5, 105-14. Cf. *l. l.*
- p⁵⁶ = Pap. Rylands 43 s. iii p. C. cont. 121-284. Cf. *Catalogue of the Greek Papyri in the John Rylands Library by A. S. Hunt*, 1911
- p⁵⁷ = Pap. Rylands 47 s. ii p. C. cont. E 216-60. Cf. *l. l.*
- p⁵⁸ = Pap. Rylands 48 s. iii p. C. cont. E 648-711. Cf. *l. l.*
- p⁵⁹ = Pap. Rylands 49 s. iii a. C. cont. Π 484-9. Cf. *l. l.*
- p⁶⁰ = Pap. J. P. Morgan s. iii-iv p. C. cont. Α 131-Π 499. Cf. *Ilias-papyrus J. P. Morgan, von U. von Wilamowitz-Moellendorf und Dr. Gerhard Plaumann. (Sitzungsberichte der kgl. preuss. Akad. der Wiss.* 1912)
- p⁶¹ = Pap. Oxyrhynch. 538 (vol. III) s. iii p. C. cont. A 273-97, 318-42
- p⁶² = Pap. Oxyrhynch. 545 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Δ 479-90
- p⁶³ = Pap. Oxyrhynch. 546 (vol. III) s. ii p. C. cont. H 237-44, 264-73
- p⁶⁴ = Pap. Oxyrhynch. 548 (vol. III) s. iii p. C. cont. I 235-301
- p⁶⁵ = Pap. Oxyrhynch. 549 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Α 39-52
- p⁶⁶ = Pap. Oxyrhynch. 553 (vol. III) s. iii p. C. cont. T 97-117, 132-51
- p⁶⁷ = Pap. Oxyrhynch. 687 (vol. IV) s. i a. C. cont. Γ 185-9, 207-16
- p⁶⁸ = Pap. Oxyrhynch. 750 (vol. IV) s. iii p. C. cont. B 57-73
- p⁶⁹ = Pap. Oxyrhynch. 752 (vol. IV) s. iii p. C. cont. Δ 87-96
- p⁷⁰ = Pap. Oxyrhynch. 754 (vol. IV) s. i p. C. cont. Δ 532-9
- p⁷¹ = Pap. Oxyrhynch. 756 (vol. IV) s. iii-iv p. C. cont. E 324-34, 379-90
- p⁷² = Pap. Oxyrhynch. 758 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. E 583-96

SIGLA

- p^{73} = Pap. Oxyrhynch. 760 (vol. IV) s. i p. C. cont. E 715-18, 720-9
 p^{74} = Pap. Oxyrhynch. 765 (vol. IV) s. iii p. C. cont. I 320-33
 p^{75} = Pap. Oxyrhynch. 768 (vol. IV) s. iii p. C. cont. A 736-64
 p^{76} = Pap. Oxyrhynch. 770 (vol. IV) s. ii p. C. cont. N 372-7, 405-13
 p^{77} = Pap. Oxyrhynch. 772 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. P 353-73
 p^{78} = Pap. Tebtun. 19c7 II. 427 s. ii-iii p. C. cont. Γ 338-63, 386-97
 p^{79} = Pap. Berolinensis 7809 s. iii-iv p. C. cont. I 277-88, 299-312.
 Cf. *l. l.*
 p^{80} = Pap. Berolinensis 8440 s. i p. C. cont. E 69-81, 84-93, 103.
 Cf. *l. l.*
 p^{81} = Pap. Berolinensis 9968 s. iii-iv p. C. cont. O 383-90, 421-30.
 Cf. *l. l.*
 p^{82} = Pap. Aberdon. 6 s. (?) cont. Φ 1-26. Cf. *l. l.*
 p^{83} = Pap. Aberdon. 8 s. (?) cont. X 265-72. Cf. *l. l.*
 p^{84} = Pap. Rylands 51 s. i a. C. cont. Ω 336-401. Cf. *l. l.*
 p^{85} = Pap. Parisiensis s. (?) cont. N 26-47, 107-11, 149-73. Cf. *Notices
 et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque Impériale et
 autres Bibliothèques*, 1865, XVIII, p. 109 sqq.
 p^{86} = Pap. Parisiensis s. (?) cont. Σ 475-99, 518-35, 544-61. Cf. *l. l.*
 p. 114 sqq.
 p^{87} = Pap. Parisiensis s. (?) cont. Z 1-39. Cf. *l. l.* p. 120 sqq.
 p^{88} = Pap. Hermupolit. 4 s. iv-v p. C. cont. Σ 574-9, 615-18. Cf.
 Mélanges Nicole, 1905, pp. 211-23
 p^{89} = Pap. Amherst (vol. II) 10 s. vii p. C. cont. lexicon in A 558-601
 p^{90} = Pap. Oxyrhynch. 949 (vol. VI) s. ii-iii p. C. cont. K 437-52
 p^{91} = Pap. Oxyrhynch. 950 (vol. VI) s. iii p. C. cont. A 322-9, 359-402
 p^{92} = Pap. Oxyrhynch. 1391 (vol. XI) s. v p. C. cont. A 526-8, 566-9,
 597-602, 634-41
 p^{93} = Pap. Oxyrhynch. 1392 (vol. XI) s. iii p. C. cont. O 303-25
 p^{94} = Pap. Chicago 5 s. ii p. C. cont. B 1-20. Cf. *Chicago Literary
 Papyri by Edgar J. Goodspeed*, 1908
 p^{95} = Pap. Chicago 6 s. ii p. C. cont. E 824-41. Cf. *l. l.*
 p^{96} = *Papiri greci e latini* Mediol. 1912, 10 s. iv p. C. cont. Θ 451-6,
 486-91, 578-81; A 607-14, 628-49, 660-72; M 3-16, 23-47,
 53-63, 136-40, 166-70; N 751-80, 786-813
 p^{97} = ib. 11 s. iv-v p. C. cont. Δ 50-66
 p^{98} = ib. 13 s. iii p. C. cont. K 199-221, 237-63
 p^{99} = ib. 113 s. v p. C. cont. A 413, 439-514

SIGLA

- p¹⁰⁰ = ib. 114 s. v p. C. cont. H 355-71
- p¹⁰¹ = Pap. magica Mus. Brit. 121 s. iii p. C. cont. nonnulla et Iliados et Odysseae versus. Cf. *Greek Papyri in the British Museum*, 1893, p. 83 sqq.
- p¹⁰² = Pap. Freiburg. 1 b s. i-ii a. C. cont. E 387-91. Cf. *Mitteilungen aus der Freiburger Papyrussammlung. 1. Literarische Stücke herausgegeben von Wolf Aly*, 1914
- p¹⁰³ = Pap. Freiburg. 5 s. i p. C. cont. A 173-87. Cf. *l. l.*
- Pe = Perusinus E 48 s. xv
- Pi = Pistoriensis A 55 s. xv non collatus
- Q¹ = Moscoviensis 1 s. xiv cont. A-Θ 434 : idem liber est ac Le². Cf. Heyne III xc, xci; Thrämer, *Münchener Allgemeine Zeitung, Beilage* 2, 1892
- Q² = Moscoviensis 2 bibl. S. Synodi 474 (v. catal. Vladimir) s. xv
- Q³ = Moscoviensis 3 : v. Heyne *l. c.* xcii cont. A, B 1-26, Γ 1-323, Δ 1-688
- R¹ = Riccardianus 30 (K. II. 10) s. xiii
- R² = Riccardianus 32 (K. II. 19) s. xvi cont. I, K
- R³ = Riccardianus 33 (K. II. 11) s. xvi cont. A non collatus
- R⁴ = Riccardianus 896 (S. II. 24) s. xvi cont. Δ 135-544 non collatus
- S = Stuttgartensis 5 s. xvi. Cf. J. Rieckher 'Eos' II, 1886, 182 sqq.
- T = Mus. Brit. Burney 86 a. 1059
- U¹ = Venetus 431 a. 1343 cont. A-Ξ
- U² = Venetus 455 s. xiii-xiv (A-B 342, Π 654-733, Ω suppl. m. saec. xv)
- U³ = Venetus 456 s. xv
- U⁴ = Venetus 458 s. xii-xiii cont. Ξ 419-Ω
- U⁵ et U⁶ = Venetus 459
- (a) U⁵ s. xv cont. A-H 392
- (b) U⁶ s. xiv cont. A 214-M
- U⁷ = Venetus 514 s. xv cont. A, B
- U⁸ = Venetus ix 3 s. xv cont. Σ 352-Ω
- U⁹ = Venetus ix 2 s. xvi catalogum omittit
- U¹⁰ = Venetus xvi 9 a. 1486
- U¹¹ = Venetus ix 21 s. xv-xvi cont. A 559-Ω
- U¹² = Venetus ix 25 a. 1752 cont. A-E non collatus
- U¹³ = Venetus ix 33 s. xv
- V¹ = Vaticanus 26 s. xiii (A 26-53 suppl. m. rec.)
- V² = Vaticanus 27 a. 1465

SIGLA

- V³** = Vaticanus 28 s. xiv cont. A-A 828
V⁴ = Vaticanus 29 a. 1292 cont. A-Ω
V⁵ = Vaticanus 30 s. xiv
V⁶ = Vaticanus 31 s. xiii cont. A 449-Ω 262
V⁷ = Vaticanus 50 s. xiv-xv cont. A-B 222 non collatus
V⁸ = Vaticanus 97 s. xiv cont. A-B 493 non collatus
V⁹ = Vaticanus 902 s. xiii cont. A 16-K 94
V¹⁰ = Vaticanus 903 s. xii cont. A 62-Ω 587
V¹¹ = Vaticanus 915 s. xiii cont. A 29-Ω
V¹² = Vaticanus 1315 s. xii (N 22-234, Φ 388-644, Ω 469-804 suppl. man. s. xv)
V¹³ = Vaticanus 1316 s. xii-xiii cont. A 109-Ω 216
V¹⁴ = Vaticanus 1317 s. xiii
V¹⁵ = Vaticanus 1318 s. xiii cont. B 494-Ω 685
V¹⁶ = Vaticanus 1319 s. xii (B 529-Γ 34, H 37-119, Ω 303-796 suppl. m. s. xv A-B 528, Ω 796-804 suppl. Ioannes Hydruntinus)
V¹⁷ = Vaticanus 1404 s. xiv cont. A-B 493 non collatus
V¹⁸ = Vaticanus 1616 a. 1477
V^{18a} = Vaticanus 1616 pp. 407 v.-421 cont. Ω 223-804
V¹⁹ = Vat. Palatinus 6 s. xiv (om. A 189-609, B 462-493, K 81-233, K 550-A 118, Ω 389-804)
V²⁰ = Vat. Palatinus 12 s. xiii (A 1-20, 176-210, Ω 752-804 suppl. Georgius Valla; A 211-242, 503-583, B 44-127, 216-258 suppl. alia man. s. xv)
V²¹ = Vat. Palatinus 150 s. xv cont. A-Z 357
V²² = Vat. Palatinus 180 s. xv
V²³ = Val. Palatinus s. xv-xvi cont. A 51-Ω
V²⁴ = Vat. Urbinas 136 s. xv
V²⁵ = Vat. Urbinas 137 s. xv
V²⁶ = Vat. Urbinas 138 s. xv cont. A-Z 439, Ξ-Ψ 130
V²⁷ = Vat. Ottobuoni 58 a. 1538
V²⁸ = Vat. Ottobuoni 303 xv cont. A-B 23 non collatus
V²⁹ = Vat. Ottobuoni xiii-xiv
V³⁰ = Vat. Reginae Sueciae 92 s. xv-xvi cont. A-B 493 non collatus
V³¹ = Vat. Pii II s. xxi cont. A-H
V³² = Vat. Barberini I 161 a. 1304
V³³ = Vat. Barberini I 92 s. xvi cont. A-B 19 et catalogum non collatus
V³⁴ = Vat. Barberini I 110 s. xv cont. H, Θ 1-90 non collatus

SIGLA

- V⁸⁵** = Vat. Barberini II 16 s. xviii (?) cont. Γ, Δ 320, A-B 493 non collatus
V³⁶ = Vallicellianus 141 s. (?) cont. Σ 460-616 non collatus
Ve¹ = (a) cod. bibl. Victorii Emanuele's Romae 6 cont. schol. in A-Z 373
 (b) cod. Matritensis Bibl. Nat. 71 Iriart. cont. schol. in H-Ω non collatus
 s. ix. Cf. Sittl, *Sitzungsberichte der k. bayer. Akad.*, 1888, 255 sqq.
Ve² = cod. bibl. Victorii Emanuelis Romae 8 s. xvi cont. A 1-595 non collatus
Vi¹ = Vindobonensis phil. 5 s. xv contulit Alter v. *Homeri Ilias ad cod. Vindobonensem expressa*, 1789, 1790 [olim L]
Vi² = Vindobonensis phil. 39 s. xv contulit Ludwig [olim G]
Vi³ = Vindobonensis phil. 49 s. xiii cont. A 21-I 78 omisso catalogo contulit Ludwig
Vi⁴ = Vindobonensis phil. 61 s. xv cont. A 1-602, B 277-493, Z 65-H 482 contulit Ludwig
Vi⁵ = Vindobonensis phil. 117 s. xiii (Ψ 647-Ω suppl. m. rec.) contulit Alter *I. c.* et La Roche [olim H]
Vi⁶ = Vindobonensis phil. 176 s. xv cont. A-M contulit Alter *I. c.*
Vi⁷ = Vindobonensis phil. 241 a. 1446 cont. A-Δ contulit Alter. Cf. *Homeri Odyssea ad cod. Vind. expressa*, 1794, praef. xi sqq.,
 1011
W¹ = Vratislaviensis 24 s. xv cont. A-K 377 contulit Jacobs (ol. Vrat. c)
W² = Vratislaviensis 25 s. xv cont. N-Ω contulit Jacobs (ol. Vrat. d)
W³ = Vratislaviensis 26 s. xiii-xiv contulit Ludwig (ol. Vrat. b)
W⁴ = Vratislaviensis 27 s. xv contulit Ernesti (ol. Vrat. A)
W⁵ = Vratislaviensis 29 s. xv cont. A-Z 356 contulit Ludwig (ol. Vrat. a)

SCHOLIA

- § A = Veneti 454 ed. Dindorf Oxon. 1875
 § B = Veneti 453 ed. Dindorf Oxon. 1877
 § T = cod. mus. Brit. Burney 87 ed. Maass Oxon. 1887
 § Le v. Valckenär Opusc. Acad. II. 95 sqq.
 § Lp = cod. Lipsiensis 32 ed. Bachmann Lips. 1835-8
 § { P¹¹ v. *An. Par.* III 270 sqq.; Ludwig in indice lect. Reg. 1892, III
 { U⁴ contulimus : cf. et Ludwig, *Homerica*, 1893, V
 § cod. Athoi. v. Dindorf praef. § A pp. xxix, xxx

SIGLA

- $\S$ Am. = Ammonii in Φ (pap. Ox. 221)
 $\S$ Gen. = Genavensis 44 ed. Nicole
 $\S$ p^1 in B
 $\S$ p^{21} in Z
 $\S$ a = Pap. Oxyrh. 418 (s. i-ii p. C.) in A 263-349
 $\S$ b = Pap. Oxyrh. 685 (s. ii p. C.) in P 725-32
 $\S$ c = Pap. Oxyrh. 1086 (s. i a. C.) in B 751-827
 $\S$ d = Pap. Oxyrh. 1087 (s. i a. C.) in H 75-83
 $\S$ cod. Paris. 2556 v. Cramer *An. Ox.* III. 97 sqq.
 Epimerismi Coislin. 387 v. Cramer *An. Par.* III 294 sqq.
 Epimerismi O⁶ v. Cramer *An. Ox.* I; Ludwich A H T II. 606-41
 Epimerismi Barocciani 50 v. Cramer *An. Ox.* II 331 sqq.

FAMILIAE

- $a = L^2 M^{13} V^{11}$
 $b = \text{Ang. Ca}^3 L^3 L^4 L^{10} L^{14} P^{13} P^{19} V^{29} V^{31}$
 $c = L^5 M^9 \text{Mo}^1 P^{12} V^2 V^{15}$
 $d = \text{Bm}^5 L^6 L^8 L^{18} P^2 P^6 P^{15} V^4 V^{27}$
 $e = L^7 L^{15} L^{20} M^6 U^9 V^{24} W^1$
 $f = L^9 L^{12} L^{17} N^1 O^6 V^{14} V^{22}$
 $g = \text{Ca}^1 L^{11} L^{16} M^4 M^5 M^{11} \text{Ma}^2 \text{Ma}^3 P^{21} \text{Pal}^2 R^1 S U^5$
 $h = E^1 \text{Lp} M^1 M^{12} \text{Ma}^1 P^1 P^{11} P^{16} U^2 U^4 V^3 V^6 V^{15} V^{19} V^{20} V^{21}$
 $i = P^{10} P^{18} P^{22} U^{13} V^{15} W^2$
 $j = O^5 P^3 P^5 V^5 V^{26}$
 $k = \text{Mc} V^{13}$
 $l = \text{Bm}^8 U^3 V^{25}$
 $m = L^9 U^6 V^{18}$
 $n = \text{Gf} V^{12}$
 $o = D \text{Ge} V^{14} V^{22}$
 $p = \text{Bm}^6 H^1 \text{Mon}^1 P^9 \text{Pa} \text{Pe}$
 $q = \text{Ca}^2 O^2 V^{12}$
 $r = O^5 P^3 P^5 V^5 V^{26}$
 $s = {}^4 \text{Le}^1 P^7 Q^2$
 $t = \text{Bm}^4 O^8 O^9 P^4 P^8 P^{13} \text{Pal}^3$
 $u = L^1 L^{13} O^4 U^7$
 $v = B C V^{20} V^{16}$
 $w = \text{Le}^2 Q^1 U^{11}$
 $x = A \text{Pal}^1 U^1$
 $y = \text{Mo}^2 V^{21}$

SIGLA

- $\S$ = scholium, scholia
 qu. = quidam, $\tau\iota\nu\acute{\epsilon}\varsigma$
 uv. = ut videtur
 ss. = supra scriptum, scripta
 γρ. = γράφεται, γραπτόν

ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδί προΐταψεν
 ἠρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἶωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, 5
 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
 οὔνεκα τὸν Χρῦσιν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματα' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς, 15
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν·

1 Μούσας αἰίδω καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον ed. Apelliconis
 pro vv. 1-9 hos tres versus—

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

ὅπως δὴ μῆνις τε χόλος θ' ἔλε Πηλεΐωνα

Λητοῦς τ' ἀγλαὰν νιόν· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς

quidam teste Aristox.

3 ψυχὰς] κεφαλὰς Apoll. Rhod. cf. A 55:

Hesiod. fr. 96. 80

4-5 ath. Zen.

5 πᾶσι] δαῖτα Zen. teste

Ath. 12f

βουλῇ Nic. (teste Eust.)

8 σφῶϊ Zen. Seleuc.,

Dion. Sid.

11 ἠτίμασεν P¹ A B E⁴ L¹⁸ V²⁶ W⁵: ἠτίμησ', ἠτίμησεν

vulg.

15 λίσσεται Ar. A T: ἐλίσσεται vulg.

16 Ἀτρεΐδας Zen.

(uv.), L¹⁵ M¹³ P¹⁵, Bm⁸ P¹³ ss.

“ Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἑϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ’ ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ’ οἴκαδ’ ἰκέσθαι·
 παῖδα δ’ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ’ ἄποινα δέχεσθαι,
 ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.” 20

Ἐνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ’ ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ’ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ’ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 25
 “ μή σε, γέρον, κοίλῃσιω ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
 ἢ νῦν δηθύνοντ’ ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο·
 τὴν δ’ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης, 30
 ἱστὸν ἐποικομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·
 ἀλλ’ ἴθι, μή μ’ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.”

Ὡς ἔφατ’, ἔδεισεν δ’ ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
 βῆ δ’ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 πολλὰ δ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾷθ’ ὁ γεραιὸς 35
 Ἀπόλλωνι ἀνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ·
 “ κλυθί μεν, ἀργυρότοξ’, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφὶ ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ’ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρί’ ἔκηα 40
 ταύρων ἡδ’ αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τείσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.”

Ὡς ἔφατ’ εὐχόμενος, τοῦ δ’ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ’ ὦμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· 45

20 λύσαιτε, λύσατε vulg. : λῦσαι τε Apio, Herodor., E² Ma² P² P⁷ U⁵
 W⁴ δέχεσθαι d 1 A B C T al. : δέχεσθε vulg. 24 Ἀτρεΐδεω
 Ἀγαμέμνονος Zen. (-ου) L¹⁸ M¹ V⁴ V³² ss. 29-31 ath. Ar. 34 ἀχέων
 Zen. 38 Κίλλον Zen. 39 ἔρεξα e 42 τίσειεν Zen.

ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἷστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ ἐοικώς.
 ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 δευὴρ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο·
 οὐρήας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχρετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ· 55
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀράτο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἡγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶω
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμος τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς·
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα,
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν,
 ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐκατόμβης, 65
 αἷ κέν πως ἀνρῶν κνίσῃς αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λαιγὸν ἀμῦναι.”

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
 καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

46-47 ath. Zen. 47 ἐοικώς] ἐλυσθείς Zen. 56 ὀρήτο Zen.
 59 παλιμπλαγχθέντας Ar. vulg.: πάλιν πλαγχθέντας L⁸ L¹⁰ Le¹ M¹⁰
 60 εἴ] οἴ Zen. 63 ath. Zen. 65 εἴ ταρ Hdn. εἴθ' ἢδ'
 Hdn. hio stv AT 68 ἐκαθέζετο Zen. 69 Κάλχας] μάντις Zen.
 post 69 duo versus de Calchante lectos fuisse ait Porph. ap. Eust.
 73 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Zen.

“ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος· 75

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον
ἣ μὲν μοι πρόφρων ἔπесιν καὶ χερσὶν ἀρήξιν·
ἣ γὰρ ὅτομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί·
κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· 80
εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσσι νῆοισι· σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“θαρσήςσας μάλα εἰπέ θεοπρόπιον ὃ τι οἴσθα· 85
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὗ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς, 90
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.”

Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἤϋδα μάντις ἀμύμων·
“οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποιων, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
ἔς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπύθοιμεν.” 100

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
ῥῶς Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων

80 ath. Zen. κρείσσων Zen. L¹⁵ 83 φράσσων Zen. F² O¹ P² U¹
85 οἴσθας Zen. teste Eust. 86 Κάλχαν Zen. L⁸ L¹⁸ P¹⁵ V¹⁰
91 Ἀχαιῶν Zen. Aristoph. Sosig. Ar.: ἀνὰ στρατὸν L⁹ L¹⁸ U⁶: ἐν
στρατῷ vulg. 93 οὐ τὰρ Hdn. οὐθ' εἰς B corr. al.: οὐδ' Hdn.
vulg. 95 ath. Ar. 96 ath. Ar. 97 Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν
ἀπώσει Rhian. Mass. Ar.: λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει Zen. codd.
100 τότε] αἶ Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι
 πῖμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔκτλην·
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσύμενος προσέειπε· 105
 “ μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγνουν εἶπας·
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφω ἐκηβύλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺν βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
 κουριδίης ἀλόχον, ἐπεὶ οὗ ἑθέν ἐστι χερεῖων,
 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσας, ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.” 120
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 “ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτείσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
 “ μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθὸς περ ἑών, θεοεἰκελ' Ἀχιλλεῦ,

108 οὔτε—οὔτ' Aristoph. Ar. (cf. 553): οὔτε—οὐδέ—
 οὐδ' b d o t Aal. 110 ath. Ar. 113 κλυταιμνήστρης p³⁰ Ve: κλυ-
 ταιμνήστρης A 117 ath. Zen. σῶν Ar.: σάον Apoll. de conl.
 223. 16: σόον (σῶον) vulg. 122 φιλοκτεανέστατε Aristoph.,
 124 που Aristoph. Sosig. Ar. A suprascr. L⁸ R¹ R²: πω vulg.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
 ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἴκωμαι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς 145
 ἢ ἐσύ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἱφί μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἵτιοι εἰσιν·
 οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἢ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἡχέεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,

133 ἔχῃ Philemo 228. 10 133-134 ath. Ar. 137 δώσουσι
 sv L¹³M¹³U⁵V⁵V¹²V¹³V²⁰V² 139 ath. Ar. 142 ἐν Ar. cit.
 Rhet. gr. iii. 417 : ἐς codd. 143 ath. Zen., om. Rhet. gr. vii. 1231
 157 σκιδόντα Ar. 159 ἀρνύμενος Zen. 160 ath. Zen.

ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'. ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω 170
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἔων ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύζειν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμείο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
 ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·
 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν·
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι
 Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 ὥς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὅφρ' ἐν εἰδῆς 185
 ὅσσον φέρτερός εἶμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἀντην."

ὧς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριζεν,
 ἦ ὅ γε φάσανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,

162 ita Ar. πόλλ' ἐμ. codd. 163 ὅππότε] οὐδ' ὅτ' Zen. 168 ἐπεὶ
 κε κάμω Ar. Hdñ. A ss. : ἐπὶν κε κάμω, ἐπὶν κεκάμω codd. (cf. H 5)

169 Φθίην M⁸ V²⁷ W³ φέρτερον] λώϊον cit. Plat. Hipp. min. 370c

173 ἐέλδεται P¹⁰⁸ Ve, v. l. ap. S Lp T 177 ath. hic Ar.
 (= E 891) 178 om. P⁴⁴

ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

ἦος ὁ ταυθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη

οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195

ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·

στῇ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα

οἶψ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὀράτο·

θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω

Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεινὴν δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· 200

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;

ἦ ἴνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;

ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·

ἦς ὑπεροπλήσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσση.” 205

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθηαι,

οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·

ἀλλ' ἄγε λήγ' ἐριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· 210

ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν οὐκ εἰδίσουν ὥς ἔσεται περ·

ᾧδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα

ὕβριος εἵνεκα τῇσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἡμῖν.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι 216

καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ᾧς γὰρ ἄμεινον·

ὅς κε θεοῖς ἐπιπιθήται, μάλα τ' ἐκλυνον αὐτοῦ.”

Ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέςθε χεῖρα βαρεῖαν,

ἅψ δ' ἐς κουλεὸν ᾧσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε 220

192 ath. Ar. 195-196 ath. hic Ar. (= 208-209) 197 ξανθὴν
δὲ κόμην . . . Πηλεΐωνος qu. SA ita P⁴⁸, P¹⁵ ss. 198 ὀρήτο Zen. B C
Ge Pal¹ 203 ἴδῃ Ar. vulg. : ἴδῃς Zen. a b c g t al. 204 τελέεσθαι
οἶω Ar. Bm⁶ E⁴ ss. M⁶ M⁸ O² P⁵ Pa : τετελέεσθαι οἶω vulg. : τετελεσμένον
ἔσται Zen. 207 τὸ σὸν vulg. : τὸν e Eust. 212 τετελεσμένον
ἔσται] τετελέεσθαι οἶω Zen. 219-220 ὥς εἰπὼν πάλιν ᾧσε μέγα ξίφος
οὐδ' ἀπίθησε Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λήγε χόλοιο·
“οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
ἦ πολὺν λῳΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ· 230
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
οὐδ' ἀναθιλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῆες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται νῆας Ἀχαιῶν 240
σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν, εἴτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
θυήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτεισας.”

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
ἠδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδῇ·
τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν·

225-233 ath. Zen. 241 τότε Ar. A L¹⁰ L¹² M¹³: τοῖς cet.
249 γλυκίῳ Zen. (cf. 80) 251 αἴ Zen.

ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γηθῆσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοισιν,
 οἷ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμείο·
 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡέ περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἷ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν· 265
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὀρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν οἷ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 μήτε σὺν τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·
 μήτε σύ, Πηλεΐδῃ, ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβῆναι, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺν καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὃ γε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.

258 βουλὴν Ar. (καὶ ἐν τῇ πολυστίχῳ Did.), A B C E² P⁸ P¹²: βουλῇ
 Heraclides, vulg. 260 ὑμῖν Zen. vulg.: ἡμῖν Ar. o A L⁸ L¹⁰ L¹⁸
 N⁴ V¹ al. 265 om. vulg. (= Hes. Scut. 182): hab. b e t al., cit. Dio
 Chrys. 57. 1, Paus. x. 29. 10 268 θηρσὶν b h t T 271 ἐμωυτὸν
 Zen. L¹⁵ 273 ξύνιεν Ar. A B C E³ L¹⁸ V⁴: ξύνιον cet. 281 ὃ γε]
 ὅδε h i v A E² E³ Et Ge T, cit. Nic.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Ἄτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
λίσσομ' Ἀχιλλῇι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνᾶσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω·
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, 290
τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυνθήσασθαι;”

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
“ἦ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι ὅττι κεν εἴπῃς·
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺν δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
χερσὶ μὲν οὗ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων ἃ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηῖ μελαίνῃ, 300
τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμείο·
εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
αἰψά τοι αἶμα κελαυνὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρί.”

ὣς τὼ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ ἐπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· 305
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας
ἦϊε σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον 310
εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

296 ath. Ar. 298 μαχήσομαι Antim. Aristoph. Mass. Argol.
Sinop. Ar. b d g r t u A C T al. : μαχέσσομαι v. l. ant. (Heracleo) vulg.
299 ἐπεὶ ῥ' ἐθέλεις ἀφέλεσθαι Zen. 304 μαχεσσαμένῳ vulg. :
μαχησαμένῳ Ar. O^b uv. V¹³ 309 ἐν Ar., P¹⁰ : ἐς vulg. (cf. 142)
311 ἐν] ἂν d g al.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 ιαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματα βάλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας 315
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο·
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

ἌΩς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε·
 “ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηρον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.” 325

ἌΩς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 “χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἄσσον ἴτ'· οὗ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωῖν δὸς ἄγειν· τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρειῷ ἐμείο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοῖῃσι φρεσὶ θύει,

314 λύματα βάλλον Ar. B E³ Ge: -ατ' ἔβ. cet. 324 δώσωιν q U⁶
 cf. 137 332 τί Cyp. Ar. codd.: τέ v. l. ant. 336 σφῶϊν Zen.
 Apoll. de synt. ii. 115, L³ L¹⁷ M¹ O⁵, A corr. 338 μάρτυρες q
 340 ἀπηνέος] ἀναιδέος Seleucus (ἐν τῇ πολυστίχῳ), v. l. in M⁸

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοντο Ἀχαιοί.”

Ἦς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ, 345

ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν· τῷ δ' αὖτις ἔτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἢ δ' ἀέκονσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθείς,
θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολίης, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350

πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
“μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἑόντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτεισεν·
ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.”

Ἦς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμήνη ἐν βένθεσσι·ν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολίης ἁλὸς ἡὔτ' ὀμίχλη,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
“τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.”

Τὴν δὲ βαρὺν στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“οἶσθα· τίη τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ' ἀγορεύω; 365

ῥαχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντα·
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

344 μαχέονται Ve (ci. Thiersch) 350 ἐπ' ἀπείρονα Ar. : ἐπὶ οἴνο το
codd. 351 ὀρεγνύς] ἀναπτάς Zen. : ἀνασχών v. l. ant. (= 450)
372-379 ath. hic Ar. (= 12-16, 22-25)

χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπενφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
 εὐζαμένον ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
 θυήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῳχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐδων δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπείλησεν μῦθον, ὁ δὲ τετελεσμένος ἐστί·
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 ἐς Χρῦσιν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθην ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περισχέο παιδὸς ἐήος·
 ἐλθοῦς Οὐλυμπόνδε Δία λίσσαι, εἴ ποτε δῆ τι
 ἢ ἔπει ὦνησας κραδίην Διὸς ἦε καὶ ἔργῳ. 395
 πολλάκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 οἷῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρῃ τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 400
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν,
 ὦχ' ἐκατόγχειρον καλέσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες

374 λίσσεται Ar. A B E³ Lp T: ἐλ. cet. (cf. 15) 381 ἐπεὶ ῥά νύ
 Theagenes, Cypr. Cret. (teste Sel.): ὁ δὲ νυ λῖαν v. l. ap. sch. A
 393 εἰοί Zen. b g i s t 396-406 ath. Zen. 400 Παλλὰς Ἀθήνη]
 Φοῖβος Ἀπόλλων Zen. p⁵⁴ v. l. P³ R¹, cit. s Pind. Ol. vii. 41, Philodem.
 de piet. p. 41 403-405 asterisci A: om. Aphthon. ii. 626 W.

Αἰγαίων'—ὃ γὰρ αὖτε βίην οὖ πατρὸς ἀμείνων—
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· 405
 τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτεισεν.”

Τὸν δ' ἡμίβρετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 “ὦ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μίνυνθά περ, οὗ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεράνῳ
 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἳ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυνόροισι
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαῦεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι καὶ μιν πείσεσθαι ὅτῳ.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός,
 τήν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρύσην ἵκανε νύκτα ἱερὴν ἐκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,

404 βίην Ar. Ve : βίη πολὺν φέρτατος ἀπάντων ὀππόσοι (ἄλλων ὀπ-
 πόσοι Düntzer) ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα Zen. : βίη vulg.
 418 τῷ ABC Tal. : τῷ vulg. (vid. praef.) 423 μετὰ μέμνονας et
 δαίμονας ἄλλους qu. 424 ath. qu. κατὰ Antim. Aristoph. Mass.
 Sinop. Cypr. Ar. V¹ Ve P¹⁵ corr., Apoll. lex. : μετὰ vulg. ἔπονται
 Ar. uv., Ve 428 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰπουσ' Bm⁴ U¹ V¹⁸ δ' ἔλιπ' codd.
 432 ἐντὸς] ἐγγὺς Ar.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ιστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ,
ιστὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἔρετμοῖς. 435

ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
“ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.” 445

ἌΩς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῶ ἱερὴν ἐκατόμβην
ἐξείης ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμόν,
χερνύσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσι δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὖχετο χεῖρας ἀνασχών· 450
“κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὅς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφι ἀνάσσεις·
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὖξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἔψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ· 455
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.”

ἌΩς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὔερυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κύλισῃ ἐκάλυψαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

434 ὑφέντες Zen. codd.: ἀφέντες Ar, 435 προέρεσσαν Sosig.
Argol. Sinop. Ar.: προέρυσσαν codd. 444 ath. Ar. 446-447 ὥς
εἰπὼν (εἶπεν Wolf) τοὶ δ' ὦκα θεῶ ἱερὴν ἐκατόμβην Zen. 447 ἱερὴν
Zen. Ar.: κλειτήν v.l. ant., codd.: κλεινὴν V¹ 449 ἀνέλοντο]
προβάλοντο Ve Eust. 451 μοι p⁹⁹ 453 ἡμὲν δὴ s T Σ 75 (cf. Ξ 234
Π 236): ἥδη μὲν codd.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κἀ καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο
 καλὸν αἰέδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475
 δῆ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὔρον ἔει ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστίᾳ λευκὰ πέτασσαν, 480
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στεῖρῃ πορφύρεον μέγaal ἔαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 διογενὴς Πηληϊὸς υἱός, πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτήν τε πτόλεμόν τε.

464 μῆρε κἀ Ar. Ptol. M⁸: -ρ' ἐκ. cet. σπλάγχνα πάσ. Ar. M⁸:
 -χ' ἐπ. cet. 464 α σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπέιρεχον Ἡφαίστοιο
 L¹¹ V⁹ al. (marg. M¹² Mc V¹²) 474 ath. Ar. 475 obelus P⁹⁹
 484 μετὰ b g t u v A T κ' αι αυτοι βαυτ[P⁵³ 485 ἐξαλο]s ηπειρον
 δε θη[ν P⁵³ 486 -θωι παρ[α P⁵³ cf. h. Apoll. 505-7 488-492 ath.
 Zen. : 491 non scr.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένηετ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων 495
 παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥ γ' ἀνεδύσετο κύμα θαλάσσης,
 ἠερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθρεῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
 “Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίμησόν μοι νιόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
 ἐπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σύ πέρ μιν τείσων, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 νιὸν ἐμὸν τείσωσιν ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῇ.” 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων,
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεῦτερον αὐτῆς·
 “νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐὺ εἰδέω 515
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.”

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ἦ δὴ λοίγια ἔργ' ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρῃ, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
 ἢ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι 520
 νικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτῆς ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω·

503 ὄνησα] ἔτισα cit. Dionys. Hal. rhet. ix. 15

b d f g t

513 εἴρε τὸ Ixion

519 Ἥρῃ Ag.

510 τιμῇν

522 τι Ag. (καὶ αἰ

ἄλλαι σχεδὸν πᾶσαι διορθώσεις): σε codd.

εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανέυσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανέυσω.”

Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος 530
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.

Τὼ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην
 ἐξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη 535
 μῆναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.

ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἡγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ Ἀλκίονος γέροντος·
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῖδα·
 “ τίς δὴ αὖ τοι, δολομήτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς; 540
 αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.”

Τὴν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 “ Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἐούσῃ·
 ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.” 550

Τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 “ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ξείπεις;
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,

524 κατανέυσομαι Ar. vulg. : ἐπινεύσομαι v. l. ant., cit. Athen. 66 c
 530 κρητὸς Zen. 531 διέτμαγεν Ar. c d e g i l p r A B C G e M c
 a I. : διέτμαγον cet. 534 ἐδρέων qu. c h i q 542 νυ pro τι P¹⁰¹
 549 ἐθέλωμι O⁸ P¹² : -οίμι cet. 550 μὴ σύ γε V e 553 οὔτε Rhi.
 Aristoph. Ar. codd. : οὐδὲ v. l. ant. M¹¹ V i³ V i⁷

ἀλλὰ μάλ' εὖκηλος τὰ φράζειαι ἄσσα θέλησθα.
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ 555
 ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
 ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλῆα
 τιμίσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
 "δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶται, οὐδέ σε λήθω·
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἔμοι ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι·
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω."

ᾧς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καί ῥ' ἀκέουσα καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῃ Ἥρῃ·
 "ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Δίί, ὄφρα μὴ αὐτε
 νεικεῖησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα τaráξῃ.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃσω Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίσαι· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατός ἐστιν·
 ἀλλὰ σὺν τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν."

554 ὅττι θέλησθα Dion. Sid. 559 πολὺς Zen. ap. sch. T (cod. πολεῖς, cf. B 4) 560 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας v. l. in A 565 ἀκέουσα Ar. Dysc. adv. 554. 18 (ἐν ἐνίαις ἐκδόσεσιν) 567 ἰόνθ' ἰόντε Zen. ἀέπτους Aristoph. 572 ἐπὶ ἦρα Hdn. Hesych. (cf. Ξ 132, al.) : ἐπίηρα Ar. vulg. τετιμημένη ἡτορ v. l. ap. S B T

Ἦς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
κητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε· 585

“ τέτλαθι, μήτηρ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλῃν περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
θεινομένην, τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχρύνμενός περ
χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι·
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590

ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ,
πάν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
ἐνθα με Σύντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.”

Ἦς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἶνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων·
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὥς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600

Ἦς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 605
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
ἦχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι·
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἐνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610
ἐνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

585 χειρὶ Aristoph. Sosig. Mass. Ar. : χερσὶ codd. 593 ἐς
Λήμνον v. l. ant. 598 οἶνοχόει Antim. Zen. Aristoph. Mass.
Argol. Ar., Bm² L⁸ (ὄν-) : ὀνοχόει vulg. 600 ποιπνύοντα codd. :
ποιπνύσαντα Ar. (αἱ πᾶσαι s Lp T) 606 κακκείοντες codd. : δὴ
κείοντες Ar. (αἱ πᾶσαι s Lp T) ἕκαστος] γέσθαι M⁸ M¹⁰ P¹² U⁵
608 ἰδυίῃσι Ar. P¹ A M¹ V¹ Eu. : εἰδ. cet. 609 πρὸς δὲ λέχος Zen. P⁴
611 ἐνθ' ἐκάθευδ' Zen.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
 εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, 5
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “βάσκ' ἴθι, οὐλὲ Ὀνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω. 10
 θωρήξαι ἔκτε κέρως κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλῳ εὐρύγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.” 15
 Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

1 ἄλλοι Zen. 2 ἔχε νήδυμος Ar. vulg. : ἔχεν ἡδυμος v. l. ant. O⁶
 γρ. Bm⁴, cf. δ 793 μ 311, h. Herm. 241, 449 3 φρένας p²ss. Bm²
 4 τιμήσει' cit. scholl. : τιμήσει L¹², ss. in AT : τιμήσῃ vulg. πολὺς
 Zen. 6 Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα q L⁸ L¹⁰ L¹⁸ M⁴ Mc V¹ al. 12 ἔλοι
 Zen. vulg. : ἔλοις Ar. c A Bm⁶ L³ Mc P⁶ V² 15 δίδομεν δέ οἱ εὖχος
 ἀρέσθαι Arist. poet. 25, soph. el. 4

βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
 εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ νῆι ἑοικώς, 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν ξεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 “εὐδεις, Ἀτρέος νιὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εὖδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφатаи καὶ τόσσα μέμηλε· 25
 νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ᾧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἥδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυνδῆι· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύαγκιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδὲ σε λήθῃ
 αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίσφρων ὕπνος ἀνήγῃ.”
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον·
 φῆ γὰρ ὅ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμίνας. 40
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεΐῃ δέ μιν ἀμφέχυντ' ὁμφή·
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 Ἦὼς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπον,

18 δ' ἐκ. codd. praeter O⁸ P¹⁰ 22 θεῖος] οὔλος b g A ss. al.
 27 ath. hic Ar. (= Ω 174) 36 ἔμελλον Ar. q Eust. : ἔμελλεν Zen.,
 codd. cet. 40 διὰ] κατὰ Ve γρ. Bm⁴ M¹⁰, O⁷ ss. 43 δέ] δ' αὖ
 h 1 U¹ al.

Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε 50
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα·

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵξε γερόντων
 Νεστορὲ παρὰ νηὶ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλὴν· 55
 “κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνὺπνιον ἦλθεν Ὀνειρος
 ἄμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω
 εἰδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐέκει·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “εὐδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· 60

οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδῆιν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλε·
 νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει·
 θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρην λισσομένην, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσις ἔχε φρεσίν·” ὥς ὁ μὲν εἰπὼν 70
 ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν·
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.” 75

Ἥτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

53 βουλὴν Zen. (ἐν ταῖς κοιναῖς Did.), vulg.: βουλή Aristoph. Ar. Bm⁴,
 U⁵ corr. γρ. P³ 54 Πυλοιογενέος p²⁹ A B T al.: Πυληγενέος vulg.

pro 55 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Zen.

56 θεῖον Zen. pro 60-70

ἡνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων

Τρῳαὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἴλιον· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν Zen.

64 ath. hic Ar., cf. 27

76-83 ath. Ar.

Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπε, 80
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι·
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.”

ὦς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἥύτε ἔθνεα εἴσι μελισσῶν ἀδιδάνων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενῶν·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλιν πεποτήγεται, αἱ δέ τε ἐνθα· 90
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνοσ προπάροιθε βαθείης ἐστιχώοντο
 ἱλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὅσσα δεδήει
 ὀτρύνουσι· ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοιάτ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῶν.
 σπουδῇ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκε Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.

τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 "ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μᾶψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται·
 εἷ περ γάρ κ' ἐθέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἀνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται·
 αἰ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα

111-118 ath. Zen. 111 μέγα Zen. (auctore Didymo), vulg. : μέγας Ar. Callistratus, cit. Dion. Hal. rhet. viii. 15, bal. 119 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἢ λώβη γὰρ τάδε γ' Zen. 124 ath. Ar. 125 Τρῶες v. l. ap. Eust. (Ar. ?) 127 ἕκαστοι Ar. M⁵ V⁶ : ἕκαστον Dem. Ixion, vulg. 130-133 ath. Ar. 131 ἔασιν] ἐνεισιν Callistratus, Ar. ed. altera 132] με κεπ[p³⁷ 133 Ἴλίου vulg. : Ἴλιον Ar. (ἐν τοῖς κατ' Ἀριστοφάνην ὑπομνήμασιν Ἀριστάρχου Did.) Bm⁴ L⁵ L¹¹ L¹⁶ V¹¹ V¹⁸. 1110] p³⁷

ἦατ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν· 140
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν."

Ἦς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆρι
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν·
 κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145
 ὥρορ' ἐπαΐζας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχύεσσιν,
 ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κούη 150
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἡδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθειρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.

Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 καδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμφῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης·
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,

137 εἴατ' ἐν vulg. : εἴατα ἐν Heraclides b c g h V¹ Ve al. : εἴατ'
 ἐν A L⁶ U⁶ V¹¹ V²² προτιδέγμεναι P⁵⁰ A Ve 141 ath.
 quidam ant. : om. V³² 143 ath. Ar. 144 φῆ Zen. : ὥς codd.
 148 ἐπαΐσσαν Aristoph. 156 εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοσσόος ἦλθ'
 ἀπ' Ὀλύμπου Zen. 157-168 omisit Zen. 160-162 ath.
 hic Ar. (= 176-178) 161 Ἀργεῖν θ' Zen. 163 κατὰ Ar.
 (ἅπασαι) a c f g i : μετὰ P³, codd. plerique 164 ath. hic Ar. (180)
 σοῖς Aristoph. Ar. (αἰ χαριέσται) L¹⁸ U⁹ V³ : σοῖς δ' vulg.

μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας." 165

ᾠς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰῆσασα·
καρπαλίμως δ' ἔκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἔσταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς εὖστέλμοιο μελαίνης 170
ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἔκτανεν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
οὔτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἶνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλονται, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει,
σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

ᾠς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεὰς ὅπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει·
αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν 185
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

“Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἕξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
“δαιμόνι, οὗ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι, 190
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυσ λαούς·
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἔψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον εἶπε;

168 om. d o p³ A B C T al. 179 κατὰ Ar. h A U¹ al. : μετὰ vulg.
μηδ' ἔτ' ἐρώει] χαλκοχιτώνων p³ m. p. 180 δ' om. B, cf.
164 185 om. p³⁷ 187 ἔβη] βὰς Zen. 192 Ἀτρεΐωνος
Aristoph. Ar. Dion. Sid. Dem. Ixion, Vi¹ : Ἀτρεΐδew p³, codd. cet.
huc transtulit 203-205 Ar. 193-197 ath. Ar. (om. Xen. mem. i. 2. 56)

μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν· 195
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
 τιμῇ δ' ἐκ Διὸς ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς."

Ἄνδρ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
 "δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
 οἱ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 205
 σκῆπτρόν τ' ἥδ' ἐθέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσι."

Ὡς ὃ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
 αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 ἡχῇ, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
 Θερσίτης δ' ἔτι μῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 ὅς ἔπεα φρεσὶ ῥῖσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ῖδ' ἔδ' ἔδ' ἔδ'
 μάνψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 ἀλλ' ὃ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215
 ἔμμεναι· αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
 φορκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὦμω
 κυρτῷ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
 φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἡδ' Ὀδυσσῆϊ· 220
 τὼ γὰρ νεικέεσκε· τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
 ὀξέα κεκλήγων λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·

196 διοτρεφέων βασιλῆων cit. Arist. rhet. ii. 2, Zen. d g h i Vi² al. :
 διοτρεφῆος βασιλῆος Ar. a b c A B C T 197 obelus p³⁷ 198 τ'
 om. e B T A corr. 204 αγαθη p⁴⁰ 205 -μητης inser. J. H. S.
 xxi. 289 206 hab. a b c g h q t Dio Chrys. i. 11 : om. cet. βου-
 λεύησι Dio Ma³ (cf. I 99) : βασιλεύη codd. 212 θαρσιτης p³
 213 ὅσσ' ἔπεα p³ : ὅς p' cet. 220-223 ath. Zen. 222 κεκληγῶς
 codd. cf. E 591 M 125 224 βοῶν] βιβάς p al.

“ Ἀτρεΐδῃ, τέο δὴ αὖτ’ ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; 225
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ’ ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδενύει, ὃν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 ἣν τ’ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχειαι; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκόμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπονες, κάκ’ ἐλέγχε’, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ’ Ἀχαιοί, 235
 οὔκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ’ ἐῷμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται
 ἢ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μέγ’ ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ’ οὐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἢ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.”

Ὡς φάτο νεικεῖων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ’ ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ· 245
 “ Θερσίτ’ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορηγῆς,
 ἴσχεο, μηδ’ ἔθελ’ οἷος ἐριζέμεναι βασιλευσιν·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ’ Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ’ ἔχων ἀγορεύοις, 250
 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέρεις, νόστόν τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εἴ ἦε κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

225 δὴ αὖτ’ Zen.: δ’ αὖτ’ codd. 226 πλεῖαι δὲ γυναικῶν Zen.,
 qui 227–228 ath. 227 κλισίῃ L⁸ M¹¹ R¹ U¹⁰ V¹ al., cit. Plut. de aud.
 poet. 9: κλισίῃσιν h 231–234 ath. Zen. 239 ἐοῦ Zen. P¹¹ U⁹
 (ἐοῦ): ἔω g al. 241 φρεσίν] λάβεν Ve 249 Ἀτρεΐδῃ P³ M¹⁰ O⁶
 b11 p¹² 252–256 ath. Ar.

ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἑρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θεὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγῶν ἀγορήθην ἀεικέσσι πληγῇσιν.”

Ἦς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ 265
 πληξεν· ὁ δ' ἰδνῶθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκῆπτρου ὑπο χρυσείου· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,
 ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.
 οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν· 270
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὗ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 νεικείῳ βασιλῆας ὀνειδέϊοις ἐπέεσσιν.”

Ἦς φάσαν ἡ πληθὺς· ἀνὰ δ' ὁ πολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 280
 εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίετο βουλήν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

258 εἴ κ' Zen., codd.: εἰ δ' Ar. κηχέομαι Ptol. Asc. ὥς νύ περ
 ὦδε Ar. codd.: ὥς τὸ πάρος περ Sinop.: ὕστερον αὖθις Mass.: ἐν
 Δαναοῖσιν Philemo 264 πεπληγῶν B: -ὥς codd. 266 ἔκφυγε
 Ar., v. l. in V¹⁹ 269 ἰδῶν Philetas 278 δ' ὁ Ar. vulg.: δὲ v. l.
 ant., e al. 284 δῆ] γάρ Ar. L¹⁴

πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἣν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναικες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι·
 καὶ γάρ τίς θ' ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι
 χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῶν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχροὺς τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μέλαιτ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
 ἦ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί. 300
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσai·
 χθιζὰ τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμφ καὶ Τρωσὶ φέρουσai,
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φώωσδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγώτας·

293 διζυγῶ **p**³ ὃν **a d e h i o A B T**: ἣν **b c g l m C**
 λάν μιμνόντεσσι Zen. (sic **A**: μίμνοντ' ἐπὶ νήεσσ' Bekker)
 Zen. 300 ἦ **Ar.**: ἦ **A M¹ M¹² P¹ T U¹⁰ U¹³ V¹²**: εἰ cet.
 τυρες Zen. **L⁸ V² V⁵** 314 τιτίζοντας Zen.

297 ἀσχα-
 299 ἔτι
 302 μάρ

μήτηρ δ' ἀμφιποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὃς περ ἔφηνε·
 λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη. 320
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 'τίπτ' ἄνεφ' ἐγένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325
 ὥς οὗτος κατὰ τέκνα φαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα,
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὖθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυνάγνιαν.
 κείνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν."
 ὧς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο. 335
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 "ὦ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἑοικότες ἀγοράασθε
 νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 πῇ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν, 340
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν·
 αὐτὼς γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαινόμεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν

316 ἀμφιάχουσαν $\mathfrak{P}^1$ 318 ἀρίζηλον vulg. : ἀρίδηλον Zen., $\mathcal{M}^9$ ss. :
 ἀίδηλον $\mathfrak{P}^1$ Apoll. Lex. (Ar. ?) : ἀίδηλον E. $\mathcal{M}$. 41. 44 319 ath. Ar.
 320 om. T 328 γε τοσαῦτ' q L² $\mathcal{M}^4$ Mc V⁵ V⁷ 330 τὼς Ar. : θ'
 ὡς Hdn. vulg. : δ' ὡς $\mathcal{M}^9$ $\mathcal{M}^{12}$ $\mathcal{P}^1$ U¹ U⁵ U¹⁰ V³² 337 ἡγοράασθε $\mathfrak{P}^3$
 342 ἐριδαινετο $\mathfrak{P}^{38}$

ἀρχεῦ Ἄργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
 τοῖσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ'—ἄνυσσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν—
 πρὶν Ἀργοσδ' ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγίοχοιο
 ννόμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις, εἴ τε καὶ οὐκί. 350
 φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἥματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἄργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
 ἀστράπτων ἐπιδέξιν, ἐναίσιμα σήματα φαίνων,
 τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τείσασθαι δ' Ἐλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἥς νηὸς ἐϋστέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλω· 360
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπω·
 κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔρσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “ ἢ μὰν αὐτ' ἀγορή νικᾷς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν. 370
 αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375

345 κατὰ] ἀνὰ cit. Plut. vit. Hom. 2. 57, p³⁸ 347 βουλεύωσ' Ar.
 vulg.: βουλεύωσ' g Vi¹ al. 349 ἢ καὶ οὐκί E² O⁵ Pal² Ve W⁵ al.
 351 ἐν h¹ A al.: ἐπ' vulg. 353 φήνας p³ 355 παρ codd.: περ
 Ar. M⁸ 375 ἔθηκεν p³ D. Hal. rhet. ix. 6 Eu. (ex A 2)

ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευόμεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Ἵρῳσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 εἷ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εἷ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εἷ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότῳ ὠκυπόδεσσιν,
 εἷ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρηϊ. 385
 οὐ γὰρ πανσῶλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νῦξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμείται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος ἐϋξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἔσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς.”
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών, 395
 προβλήτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὗ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πῖονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρότιστα καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα, 405

377 μαχησάμεθ' Ar. Ma¹ P² corr. 389 καμείται] παρείται Rhet.
 Gr. iii. 131. 28 391 δ' ἂν P¹ Ge M⁵ N⁴ Ve al. ἐθέλοντα]
 πτώσσοντα cit. Arist. Eth. Nic. 1116 a 34 post 393 add. παρ γὰρ
 ἐμοὶ θάνατος Arist. Pol. 1285 a 14 (si verba sunt eiusdem citationis)
 397 γένωνται Ar. vulg. : γένηται qu. S A B Lp T, η κοινή P²

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἕκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 410
 βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο·
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
 πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 415
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐτιο θύρετρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 πρηνέες ἐν κονίησιν οὐδ' αὖ λαζοῖατο γαῖαν.”
 “Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράεινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὃ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὔευσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἠφαίστιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήμεος ἱππότη Νέστωρ·
 “Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δῆθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435

409 addidisse quosdam, damnasse Demetrium Phalereum et Ar.
 (uv.) dicit Athen. 177 c: om. P¹⁰ 412 Ζεῦ πάτερ Ἰδθην μεδέων v. l.
 ant. (Γ 320) 413 om. Ap. lex. in Αἰθαλόεν fort. Plut. superst.
 169 c 414 δός με Ap. Plut. marg. O² 415 πλῆσαι Ar. (ἐν ταῖς
 πλείσταις) 420 ἀμέγαρτον] ἀλίσστον Ar. 435 νῦν δῆθ' αὖθι
 νῦν δὴ ταῦτα Zen. : δὴ νῦν αὖθι Callistratus

2. ΙΔΙΑΔΟΣ Β

ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἵομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα.” 440

ᾠς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὧκα.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θύνον κρίνοντας, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγῆρων ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος·
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστῳ
 καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρήσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

Ἦύτε πῦρ αἰδῆλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
 οὐρεὸς ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
 αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.

Τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,

436 ἐγγυαλίζει Apoll. Rhod. Aristoph. Ar. (αἰ πᾶσαι s T), p² marg.
 L⁵ M⁶ M¹⁰ U¹⁰ V¹¹ V²⁶ : ἐγγυαλίζει vulg. 447 ἀγῆρων Aristoph.
 Ar. : ἀγῆρων τ' h : ἀγῆραον vulg. 448 ἠερέθονται Ar. h k A C al. :
 ἠερέθοντο Zen. vulg. 451 ἐκάστου Plut. vit. Hom. ii. 130. M⁶
 P¹⁰ U⁶ ss. 456 ἐν κορυφῇ L⁹ L¹⁷ U² Vi² Eust. : ἐκ κορυφῆς M⁹ U⁵ V⁶
 462 ἀγαλλόμενα Ar. b c g q A al. : ἀγαλλόμεναι v. l. ant., vulg.
 463 λειμῶν] γαῖα Ar. s T

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδῖον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθών 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυριοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη.

Ἦύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 αἷ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν 470
 ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
 ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἕκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 ἦύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
 ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι—
 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε, πάρεστε τε, ἴστέ τε πάντα, 485
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν—
 οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν·
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νηᾶς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον

468 ἦρι γρ. Vi¹ vss. 484-493 diverse ordinari litteris iub. b B L¹
 N⁴ T V¹ 484 ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Zen. 485 παρῆστε qu. s A
 vm. 487 ante 485 pos. i Bm⁴ M^c U⁵ V¹⁸ Vi⁶ 494-877 om. p³ o L¹⁴
 M⁵ M¹⁰ Mc Mo² N⁴ O⁵ T U⁶ U⁹: add. post Ω M¹⁰ Ma² P¹⁷

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Ἄρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
 οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἡδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα, 500
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσιβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἡδ' οἳ Γλισάντ' ἐνέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νίσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἥρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρῃος,
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειίδαο,
 παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώϊον εἰσαναβάσα,
 Ἄρῃ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώωντο.

Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἥρχον,
 υἶες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσαν
 Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφινέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 οἳ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·

502 Θίσιβην] Μέσσην Zen. 507 Ἄρνην] Ἀσκρην Zen. : Τάρνην
 v. l. ap. Strab. 413 : τ' Ἄρνην V¹³ 508 Νίσαν] Ἰσον, Κρεῦσαν,
 Φαράς, Νῦσαν v. ll. ap. Strab. 405 : Κίσσαν R¹ 516 τοῖς Ar. acef
 A ss. al. : τῶν vulg. 517 Φωκίων et Φωκίων Ar. (διχῶς) : Φωκίων
 Bm⁷ H¹ P¹⁰ Diod. xvi. 23 518 non cit. Diod. υἶες g : υἱέες cet.
 520 Πανοπτεών Zen. 521 Ἀνεμώλειαν v. l. ap. Strab. 424

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
οἱ μὲν Φωκίων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 525
Βωιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσονται.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
ἐγχεῖν δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρὸν τε
Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινὰς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
Κήριωθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺν πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἥδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἀρηος, 540
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήησι
θώρηκας ῥήξειν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσι·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο. 545

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα,
καδ' δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐφ' ἐν πτόνι νηφ'·
ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοις ἰλάονται 550
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.

527 δ Ἰλῆος Zen. q L¹⁹ R¹ U¹ U¹³ V¹¹ V¹² 528 ath. Zen.
529-530 ath. Ar. 532 Βῆσαν Zen. h q L⁸ M⁴ O⁷ U⁵ U¹³ : Σβῆσαν
B C L¹⁹ Mc U² V⁹ V¹⁵ V²⁰ v. om. p³⁸ 535 πέρην ἄλδς Εὐβοίης g U⁷
V²⁹ : ἄλδς Εὐβοίης ἄντα M¹² m. 2, γρ. V⁴ : πέρην ἄλδς ἄντα Ve : cf. 626,
635 536-537 οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε Strab.
40, 453 549 om. p²

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῷ δ' οὐ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν· 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
 στήσε δ' ἄγων ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.

Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἑρμιόνην Ἀσίωην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροϊζήν' Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἴγιωαν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος·
 συμπάντων δ' ἡγείτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐκτιμέναν τε Κλεωνάς, 570
 Ὀρνεϊάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ὑπερησίνην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον ἡδ' Αἴγιον ἀμφινέμοντο
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεΐαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺν πλείστοι καὶ ἄριστοι

553-555 ath. Zen. 556 τεσσαρακοντα O⁹ P¹¹ pro 557-558

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νῆας ἕκ τε Πολύχνην

ἕκ τ' Αἰγειρούσης Νισαῖης τε Τριπόδων τε

Megarenses teste Strab. 394 τρισκαίδεκα quidam ap. Eust. Matro 95

558 ath. Ar. (παραιτητέον Γ 230): om P² (uv.) P³⁸ b g h i s A al.:
 inseruisse seu Pisistratum seu Solonem refert Strab. cf. D. L. i. 48,
 Plut. Sol. 10, Quintil. v. 40 562 οἳ τ' ἔχον] νῆσόν τ' v. l. ap. Strab.

375, Cert. Hom. 44, Hesiod. fr. 96. 7, γρ. Bm⁴ 563 a Τυδείδης οὐ

πατὴρς ἔχων μένος Οἰνείδαο Cert. 565 Εὐρύπυλος Cert., E² L⁶ P²

566 μηκιστεω P³⁸ 567 συμπάντων] ἐκ πάντων Cert. 568 a b

ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόμενοι

Ἄργεῖοι λινοθήρηκες κέντρα πτολέμοιο

Cert. 571 Παραιθυρέην Zen. 573 Δονόεσσαν in Γονόεσσαν

mutasse Pisistratum ref. Paus. vii. 26.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 κυδιῶν, πᾶσι δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
 οὔνεκ' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαοὺς. 580

Οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειᾶς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειαῖς ἐρατεινάς,
 οἷ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 οἷ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἰτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 τείσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχὰς τε. 590

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 καὶ Θρόον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔϋκτιτον Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσῆντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυρῳ τὸν Θορήϊκα παῦσαν αἰοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι αἰεῖδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ αἰοιδῆν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· 600
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνευήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἄνδρες ἀγχιμαχηταί,
 οἱ Φερεὸν τε νέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,

579-580 ath. Zen. 579 πᾶσιν δὲ Zen.: πᾶσιν δὲ et ὅτι πᾶσι Ar.
 (διχῶς): ὅτι πᾶσι vulg.: καὶ πᾶσι i V³² al. 581 καιετδέεσσαν Zen.
 (δ i) 585 οἱ Τύλον Tyrannio E¹ E⁴ O⁹ P¹¹ P¹² V¹, γρ. Bm⁴
 602 τῷ] τῶν g al.

τῶν ἦρχ' Ἀγκαίιοι πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἐκάστη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφω δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐϋσέλμους περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον, 615
 ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
 πέτρη τ' Ὠλενίη καὶ Ἀλήσιον ἐντὸς ἑέργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαλλον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην, 620
 νῆες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθέneos Ἀνγηϊάδαο ἄνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
 νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότη Φυλεύς,
 ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἥδ' οἳ Σάμον ἀμφινέμοντο,
 οἳ τ' ἥπειρον ἔχον ἥδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνώδεκα μιλοπάριοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγείτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,

609 vss. de Stentore exstitisse refert § A Lp E 785 612-614 ath.
 Zen. 616 ὕφ' B C O² O⁷ U³ al. Ὑρμίνη Zen. B C M⁹ 617 Ἀλή-
 σιον Steph. Byz. U¹ ss.: Ἀλίσιον Ar.: Ἀλείσιον codd. 621 ὁ δ'
 ἄρ' h i k m A al.: ὁ δ' vulg. Ἀκτορίωνε Ar. A L⁴ Mo² P⁴ P⁶: Ἀκτορίωνος
 vulg. 622 ἰυμων P⁴⁰ 626 οἳ Zen. L² W¹ 631 κεφαλᾶνας
 μεγαθυμους I. G. iii. 1. 649 633 Κροκύλην Et Ve Strab. 452 Plinius
 iv. 53 634 Σάμην Zen.

οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἥδ' Πυλὴνῃν
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν· 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἱ Κνωσόν τ' εἶχον Γόρτυν τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
 ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἡὺς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγε· Ῥοδίῳ ἀγερώχων,
 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
 Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 δν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη,
 τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος,
 πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
 ἦδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος·
 αἴψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι 665
 υἱέες υἰωνοὶ τε βίης Ἡρακληείης.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ῥῆκεθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν

641-642 ath. Zen. 641 μεγαλήτορος p^2 Bm² M⁶ Vi² 652 ἐνενή-
 κοντα Diod. v. 79 656 ἀργινόεντα g al. 658 Ἡρακλείη Zen. M³ O³
 O⁶ U¹ 659 τὴν ἄγετ'] τηλόθεν cit. Strab. 328, 339 661 τράφ'
 ἐνὶ vulg.: τράφεν ἐν Ve: τράφετ' ἐν e: τράφη ἐν g¹ V⁷ Vi² al.
 665 φεύγων Ag. vulg.: φεύγειν p^2 marg. 667 αὐτὰρ] αἴψα Zen.

ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἵσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
Νιρεὺς, ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φεῖδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγήσασθην,
Θεσσαλοῦ νῆε δ' ὧν Ἡρακλείδαο ἀνακτος·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680

Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἳ τ' Ἄλουν οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῆνα νέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῖντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685
ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώνοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιοτο·
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καδὲ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·
τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μῆλυν,

669 ath. Ar. 671 αὖ Σύμηθεν vulg.: δ' Αἰσύμηθεν a b g al. cit.
Rhet. gr. vii. 1189: δ' Αἰσύμνηθεν cit. Rhet. gr. viii. 753, V²¹: αὖ ἐσύ-
μνηθεν h al. 673-675 ath. Zen. 674 om. Zen. 675 ἔσπ[ετο
p⁴⁰ 676 θάσον g Ve al. 680 τοῖς a c f s v T U¹ V¹ (cf. 516): τῶν
vulg. 681 οἳ τ' αὐτοὶ b c g al.: οἳ δ' Ἄργος εἶχον τὸ Πελασγικόν,
οὐδαρ ἀρούρης Zen. 682 Ἀλόπην] Ἀλιούνη v. l. ap. Strab. 432
686-694 ath. Zen. 690 ἐν Λυρνησσῶ Zen. post 692 πέρσεν δὲ
πόλιν θείοιο Μύνητος cit. Strab. 619 (= T 296) 694 ἀστήσεσθαι Zen.

ἀγχιάλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖν,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόννευε
 ζῶδς ἑών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρόσκοντα πολὺν πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων
 ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ζόντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710
 Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτωι φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
 Ἀλκηστis, Πελῖαο θυγατρῶν εἷδος ἀρίστη. 715
 Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
 τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν τόξων ἐν εἰδῶς
 ἐπὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πευτήκοντα
 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. 720
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείμετο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
 ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἔνθ' ὁ γε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνησέσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἀνακτος. 725
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀϊλῆος νόθος υἱός,

697 ἀγχιάλην Zen. 701 φαίδιμος Ἐκτωρ Dem. Sceps. 707 ἅμα
 Ar. U¹¹: ἅρα cet. 711 ἰδὲ κρήνην Ὑπέρειαν v. l. ap. schol. Pind. P.
 iv. 221 716 ἐρατεινῇ v. p⁴⁰ 717 καὶ Πιτύειαν ἔχον Steph. Byz.
 in Ὀλιζῶν 718 τῶν αὖ ἡγεμόννευε Φιλοκτῆτης ἀγὸς ἀνδρῶν Zen.
 724-725 ath. Zen. 727 ἀλλὰ] τοὺς δὲ Zen.

τόν ρ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.

Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλῆος, 730
τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες,
ἠτηρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἦδ' Μαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Οἳ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπόιτης, 740
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·

τόν ρ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἥματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτείσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσαν·
κύκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρῃος, 745
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δῶα καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιήνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο, 750

οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρησσὸν ἔργ' ἐνέμοντο,
ὅς ρ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡὔτ' ἔλαιον·
ὕρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος Τενθρηδόνοιο υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον

729 κλιμακόεσσαν A corr., Paus. iv. 9. 2, κλη- V¹¹ Vi², U¹⁰ V³² corr.

733 τοῖς Ar. codd. (cf. 516) 738 Ἀργεῖαν v. l. ap. Eust., γρ. Bm⁴

741 ἀθάνατον Zen. 744 Αἰθιόπεσσι Democrines 747 τοῖς]

τῷ h al. 748 δῶα καὶ εἴκοσι] . . καὶ δεκ . . P^{1b} (cf. Eur. I. A. 278)

751 Τιταρήσιον codd. em. Bentley 754 ἐπιτρέχει cit. Strab. 441

ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· 760
τίς τ' ἄρ τῶν ὅχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
αὐτῶν ἡδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὖμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτρινχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐτίσας· 765

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
ὅφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἰέντες
τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἴσιν ἕκαστος 775
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κείμενα ἀνάκτων
ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.

Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνᾶς·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίλιον. 785

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·

761 τ' ἄρ] γὰρ h g al.

766 Πηρείῃ p² s p Oxyr. 853 Bm⁴ U¹
(-ρεῖ V¹ V⁴), Steph. Byz.: Πειρή v. l. ap. Eust.: Πιρή m al.: Φηρή
p Bm⁶ E⁴ Macrob. i. 17. 44: Πιρή vulg., ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσιν
τὰς ἐν Πιερὶ p c: Πηρή A: Φιρή M¹³ corr.: Πηρεῖς I. G. ix. 2. 205

782 χωόμενος v. l. p²

783 a χάρφ ἐν δρυόνετι "Γδης ἐν πίονι δήμῳ
quidam ap. Strab. 626

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790
εἷσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
δέγμενος ὀππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 795
“ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστν.
Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὦδε δὲ ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει, 805
τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.”
ᾠς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
αἶψα δὲ λῦσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο·
πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσαντο λαός,
περὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρῳρει. 810
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βαττίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρώες τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. 815
Τρῳσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ

791 δὲ] γὰρ b g s Eust. al. 791-795 ath. Ar. 793 γέροντος]
ἀνακτος p¹⁵ M⁷ M⁹ P¹² 794 a eis πεδιον τρωεσσι φονογ κα[p⁴⁰ (B 352)
795 μιν] σφιν p¹⁵ Bm⁴ V¹⁸ Ve αρ ειδομενη p⁴⁰ 798 ἦ μὲν δὴ
Hdn. (uv.), vulg.: ἥδη μὲν Ar. b d g A ss. al. 798 a ενθα ιδον
π[λείστους Φρύγας ἀ]νερας αιο[λοπώλους] p¹⁵ (Γ 185) 801 προτὶ
Zen. Aristoph. Ar. A ss. M⁴: περι vulg.

Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺν πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο,
Αἰνεΐας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτῃ, 820
Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθείσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύνω Ἀντήνορος νῆε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης,
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο, 825
Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ, 830
νῆε δύνω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδ' εἰς μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκε
στείχῃ εἰς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο, 835
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὐθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσῖος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσῖος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρων ἵπποι
αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων, 840
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἀρης,
νῆε δύνω Λήθιοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως, 845
ὄσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν
υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,

825 ἀνδείριοιο vl. s c uv.

826 θ ηγεμονευ p⁴⁰

828 να[ιον] p⁴⁰

829 Πιτύαν εἶχον Strab. 587, q al.

844 πείρως Bm⁴ L⁸, L⁴ ss.

Eust.

848 a Πηλέγονός θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος ed. Eur. uv.

al. apud Amm.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἡγείτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ναῖον
Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυθίνους. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἑννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήσοισιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
νῆε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
οἳ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμῳλῷ γεγαῶτας.

Νάσσης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ροὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάσσης ἡγησάσθην, 870
Νάσσης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,

849 Ἀμυδῶνος] Ἀβυδῶνος Steph. Suid. s. v. 850 αἴη d V³², v. l.
ap. Eust. : φ κ. ὕ. ἐ. Αἴης v. l. Strab. 330 : Αἶα Eudoxus Ve 852 ἐξ
'Ἑνετῆς Zen. 853-855 non leg. Eratosth. et Apollod. ap. Strab.
298, 553 854 δώματ' ἔναιον] ἔργ' ἐνέμοντο Strab. 590 855 τ'
Αἰγιαλὸν τε] Κωβιάλῳν τε v. l. Strab. 545, Κρωβίαλον Ap. Rhod. ii. 942
855 a b

Καυκῶνας δ' αὖτ' ἦγε Πολυκλέος νῆδς αἰνέων,
οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
Callisth. ap. Strab. 542 856-857 αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπί-
στροφος ἦρχον, ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης ὅθ' Ἀμαξονίδων γένος ἐστί Ephorus
ap. Strab. 550 856 Ἀλιζώνων Menecrates et Apollodorus (Strab.
552) : Ἀλαζώνων Palaephatus (ib.) 857 Ἀλόπης Palaeph. Χαλύβης
al. (Strab. ib.) : Ἀλόβης Menecrates (Eust.) : Ἀλύβων, Χαλύβων vv. ll.
ap. Steph. Eust. 860-861 ath. Ar. 864 Μέστρης v. l. ap. Eust.
865 Πυλαιμένεος a b c g h Vi² al. γυραίη Mass. v. l. in p² : Γυγαίη
Chaeris Diodor. A M⁹ O³ V¹⁴ 866 a Τμῳλῷ ὑπο νιφόνεντι ὕδης ἐν
πίονι δῆμῳ Eur. (teste Eust.), quidam ap. Strab. 626 870 Νάσσης]
Μάσθλης Strab. 661

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

δς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔεν ἥύτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήμεντος.

872 πόλεμον κίεν Ve 874-875 obelo not. A, 875, 876 ~~η~~², cf. 860, 861

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὦς,
 ἥύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
 αἷ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων, 5
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσai·
 ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
 οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
 ποιμέσιν οὗ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
 Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα

2 τ' post κλαγγῇ om. **a c d e f h i q A B T** 3 οὐρανόθεν v. l. ant.
 (Apoll. de adv. 608. 17), L⁴ L¹⁹ P¹³ P¹⁷ (U³ U⁶ ss.) al. 10 εὖτ'
 ὄρεος Ar. vulg. : ἥύτε (ἥύτ'?) ὄρευσ Chia Mass. 11 ἀμείνω Ar.
 vulg. : ἀμείνων v. l. ant., Ve 13 κονίσσαλου Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

καὶ ξίφος· αὐτὰρ δοῦρε δῦω κεκορυθμένα χαλκῶ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι. 20

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρητίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάρουθεν ὁμίλου μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἰ περ ἂν αὐτὸν 25
σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τείσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἅψ δ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
ὥς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρέος νῖδον Ἀλέξανδρος θεοειδής.

Τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
“ Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπεντά,
αἶθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺν κέρδιον ἦεν
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἢ που καγχαλώωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45

18-20 ath. Zen. 18 αὐτὰρ δοῦρε Zen. (?) Aristoph. Callistratus
Ar. (καὶ σχεδὸν οὕτως καὶ αἱ χαριέσταται) Dem. Ixion : αὐτὰρ δ' codd.
19-20 ath. Ar. 22 βιβάντα Ar. V¹⁵ : βιβῶντα vulg. 28 ἀλείτας
Zen. 35 παρείαν Dem. Ixion, A L¹⁷ Mo² V²¹, L²⁰ N⁴ V¹² corr. :
παρείαν L¹⁵ L²⁰ : πορῆα Dion. Sid. 38 αἰσχροῖσιν ἐνίσσων Ve
post 40 add. μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον νῖδον Dion. Scyt.
42 ἐπόψιον Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἦ τοιόσδε ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὖειδέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληϊ τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μέινειας ἀρηϊφίλον Μενέλαον;
 γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν·
 οὐκ ἂν τοι χαρίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἦ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,—
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, 60
 ὅς τ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσω ἀτάρβητος νόος ἐστί.—
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὗ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο·
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα." 75

51 κατηφείην Aristoph. Sosig. Argol. Ar. (καὶ σχεδὸν ἐν ταῖς χαριε-
 στάταις), vulg.: κατηφείη Zen. ^p³¹ L¹⁰ M¹ M³ P¹⁰ U² U¹³ V⁵ V⁶ V¹² Ve

54 κίθαρις v. l. ant. Mc ss. 56 δειδήμονες o L⁸ M⁵ T U¹⁰ V¹²
 V²³: ἐλεδήμονες Zen.

57 ἔσσο Zen. Aristoph. Ar., vulg.: εἶσο
^p³ O⁵ Pal¹ V⁵ 71 κρείσσω Zen. 72 ἄγεσθαι i 74 ναίοιμεν
 Zen. ^p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἌΩς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
λοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον·
αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“Ἰσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἔκτωρ.”

80

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῷ τ' ἐγένοντο
ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἐλών εὔ πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.”

85

90

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
“κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἥδη
Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς·
ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
οἴσετε ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε καὶ Ἑελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνη

95

100

105

78 om. A Ge N⁴ V¹⁵

θεσσι κελεύει e f q B C T al.

98 ἥδη] ἄμφω g l

A ss. : πέπασθε Hdn. codd.

(cf. Z 356 Ω 28)

post 86 add. ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στή-

92 κρείσσω Zen.

99 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zen.

100 ἐμεῖο T Vi²

103 δ' ἄρν' codd. praeter p³

94 om. p³ O⁶

πέπασθε Ar.

ἄτης Zen.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.” 110

ᾧ ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῳεὺς τε
ἐλπόμενοι παύσασθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.
καὶ ῥ' ἔππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύνοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115

Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστνυ δύνω κήρυκας ἔπεμπε
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμῳ τε καλέσσαι·
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἧδ' ἄρνε κέλευεν
οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίψ· 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῃ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόφῃ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἰστον ὕφαινε, 125
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἴνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἀρης παλαμῶν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

“δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἀρηά
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,

οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπνυται,
ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρητήφίλος Μενέλαος

108-110 ath. Ar. 112 εὐχόμενοι i 114 ἐκδύοντο p³
126 πορφυρέην Zen. Aristoph. Ar. h Ge al. : μαρμαρέην vulg. ἀνέ-
πασσεν p³

μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.”

ᾠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῶν· 140
αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
ὀρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἷη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἴθρη, Πιπθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις·
αἰψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἴκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος.
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
ἔσθλοί, τεττίγεσσιν ἑοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
δενδρέφ' ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱέισι·
τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἱ δ' ὥς οὔν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155
“οὐ νέμεσις Τρώας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιγᾷδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν·
ἀλλὰ καὶ ὧς τοίῃ περ ἑοῦς' ἐν νηυσὶ νέεσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.” 160

ᾠς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
“δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵξευ ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε—
οὗ τί μοι αἰτία ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν— 165
ὧς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,

140 προτέρου Ve Eust. : -οιο cet. 144 ath. Ar. 150 γῆρεϊ v. l.
ant. 152 δενδρέφ Ar. codd. : δένδρει Zen. Timon ap. Diog. Laert.
iii. i. 7 : δένδρφ h ἐζόμενοι g al. 155 ἦκα] ὦκα Zen. Crates O⁷
158 ἐφάκει h cit. Eust. 163 ἴδῃ Ar. achia : ἴδῃς Zen. p³ b d e f g
B C T al. 165 Ἀχαιῶν] Ἀρηος p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧὺς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἕασι,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.” 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
 “ αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε·
 ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδεῖν κακὸς ὅπποτε δεῦρο
 υἱεῖ σφ' ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
 τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μ' ἀνείρειαι ἡδὲ μεταλλάς·
 οὐτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαῖρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιος, εἴ ποτ' ἔην γε.” 180

Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσασατο φώνησέν τε·
 “ ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἦ ρά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπῶλους, 185
 λαοὺς Ὀτρήος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
 οἳ ρά τότε ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγαγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἡματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.” 190

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός·
 “ εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστί·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πονλυβοτείρῃ, 195
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἶσκω πηγεσιμάλλῃ,
 ὅς τ' οἶων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννῶν.”

188 ἐλέγμην Strab. 552, 681 189 ante 188 cit. Strab. 552
 193 κεφαλῇ Ar. i O⁵ U⁹, P⁶ V¹¹ corr. 198 οἶων A M⁵ U¹⁰ : οἶων Ar.
 Ptol. vulg.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 “οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 200 ὃς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.”

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
 “ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
 205 ἦδη γὰρ καὶ δευρό ποτ' ἦλυθε διὸς Ὀδυσσεὺς
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
 210 ἄμφω δ' ἐξομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 οὐδ' ἀφामαρτοεπής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 215 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὗτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὖτως.
 220 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μέγαλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χεῖμερῖνισιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.”

Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίός·
 225 “τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,
 ἕξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους;”

Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·

206 σεῦ] σῆς Zen. P¹⁷ 211 ἐξομένων Zen. f o p B T V¹³ V¹⁵ al.
 212 ἔφαινον Ve 215 ἦ (ῆ) Nic. Hdn. p³ f A B T: εἰ vulg.
 220 τέ τιν'] τινα g U¹ U³, Drac. metr. 43. 22 221 εἶη (εἶη) o A
 B T al.: ἔει vulg. 226 τίς γὰρ Trypho (teste Apoll. conl. 506,
 22) V¹² 227 τε καὶ Aristoph. Ar. : καὶ (sine τε) M⁹ M¹⁰ P¹² V¹⁹
 ἦδ' p³ vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

“οὗτος δ’ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἴδομενεὺς δ’ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὦς 230
 ἔστηκε, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ’ ἄλλους μὲν πάντας ὀρώ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν ἐὺ γνοίην καὶ τ’ οὔνομα μυθησαίμην· 235
 δοιῶ δ’ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ’ ἱππόδαμον καὶ πῦξ ἀγαθὸν Πολυδεΐκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἔσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
 ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ’ ἐνὶ ποντοπόροισι, 240
 νῦν αὖτ’ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχρα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ’ ἅ μοι ἔστιν.”
 ὧς φάτο, τοὺς δ’ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαίμονι αὔθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ’ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐΰφρονα, καρπὸν ἀρουρήσ,
 ἄσκῳ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαειὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 “ὄρσοε, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων θ’ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἵν’ ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνῇ καὶ κτήμαθ’ ἔποιτο· 255
 οἱ δ’ ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.”

235 om. p³ M⁵ O⁵ 240 δεύρω Hdn. A B D L¹⁷ Mc T V³² al. : δεῦρο
 vulg. 241 μάχην] πόνον M⁸ M¹⁰ V¹⁹ γρ. L¹⁴ cit. Eust. 244 φίλῃ]
 ἐπὶ Zen. 252 ἐν πεδίῳ Ge N⁴ V¹⁵ al. τάμηαι ci: τάμωμεν d g al.

ὥς φάτο, ρίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 250
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον·
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίουδ' ἔχον ὠκείας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιούς,
 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείρην 265
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 ἄρνῶν ἐκ κεφαλῆων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών· 275

“Ζεῦ πάτερ, Ἰδὼθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280

εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτεῖνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285

τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἢν τιν' ἔοικεν,
 ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες

259 ἑταίροις Zen. Ar. h A B C L²⁰ V²⁰ 264 ἵκανον p³ 270 ἔχευαν
 a c d h A al.: ἔχευον Ar. vulg. 272 om. p³ 273 ἄρνῶν Zen.

277 ἐφορᾷ . . ἐπακούει p³ p⁴⁰ 278 καμόντες p³ L⁴ M⁹ V¹
 279 τινυντα[ι] p¹⁰ 280 μάρτυρες Zen. p⁴⁰ M³ Mo² P⁴ 283 om.
 B C L²⁰ Mo² T V³ V²⁰ Plut. qu. conv. 742 A 284 α]λεξανδρον κατ[p⁴⁰
 283 a κ]αι αχαιδα καλλιγυν[p⁴⁰

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιωῆς 290
αὐθι μένων, ἧός κε τέλος πολέμοιο κιχέω.”

Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295
έκχεον, ἦδ' εὖχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
ὦδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

“Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
ὦδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὥς ὅδε οἶνος, 300
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖν.”

ᾠς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράιαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν 305
αψ, ἐπεὶ οὗ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν δρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.”

Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, 310
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πᾶϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,

292 ἐπὶ v. l. ant. (αἱ πλείους) 295 ἀφυσσόμενοι Ar. i p⁴⁰ A ss.
B C T V¹ al. : ἀφυσσάμενοι vulg. 297 ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν i M⁵ M⁷
M⁹ M¹³ U⁶ V¹⁸ V²⁷ al. 301 δαμεῖν A B L¹⁰ T V²⁶ V²⁷ V³¹ v. l. ap.
Eust. : μιγείεν cet. 302 ευχομενοι μεγα δ εκτυπε μητιετα ζευς
302 α εξ ιδης βρον]των επι δε στεροπηνη εφεηκεν b θησεμεναι] γαρ εμελλεν
ετ αλγαα τε στοναχας τε c τρωσι τε και] δαναοισιν ανα κρατερας υσμινας
d αυταρ επει ρ ο] μεσεν τε τελευτησεν τε τον ορκον p⁴⁰ 303 μετα]
προς p⁴⁰ 304 τρωες και δαρδανοι η δε πικουροι p⁴⁰ 304 α οφρ
ειπω] τα με θυμος ενι στηθεσσιν ανωγε]ν p⁴⁰ 306 ου γαρ πω τλαιην
[ποτ εν οφθα]λμοισιν ορασθαι p⁴⁰ 313 θεοῖς ιδε Nicanor e f g a B C al

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 “Ζεῦ πάτερ, Ἰδθθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 320
 ὀππότερος τάδε ἔργα μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἀῖδος εἴσω,
 ἡμῖν δ’ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.”
 ὣς ἄρ’ ἔφαν, πάλLEN δὲ μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
 ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. 325
 οἱ μὲν ἔπειθ’ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστω
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχεα κείτο·
 αὐτὰρ ὃ γ’ ἀμφ’ ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡῦκόμοιο.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιεν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ’ αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ’ ἐπ’ ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριεν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἴλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιεν ἀρήρει.
 ὥς δ’ αὐτῶς Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε’ ἔδυνεν.
 Οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχώωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ’ ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῳάς θ’ ἵπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ’ ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ’ ἐγχεῖας ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345
 πρόσθε δ’ Ἀλέξανδρος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ εἴσην,
 οὐδ’ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφη δὲ οἱ αἰχμῇ

319 v. om. p⁴⁹ 325 εἰσορο[ων] p⁴⁰ 326 ἐκάστω] ἐκάστου Ar.
 V⁹ ss. : ἐκάστων P¹ U¹⁰ m. rec. 334-335 ath. Zen. 337 a (uv.)
 13 litt.] την[p⁴⁰ 338 ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ v. l. in A
 338 a ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὥμοισιν βάλετ’ ἀσπίδα τερσανόεσσαν Zen. εἴλετο δ
 αλκιμα δουρε δυω p⁴⁰ 339 αρηια [τευχε εδυνεν] p⁴⁰ 339 a ασπιδα
 και πληηκα φαεινη[ν b και καλας κνημιδας επισφυριοις c αμφιδαρ
 ωμοισιν βαλετο ξι[φος] p⁴⁰ 345 σείονδ’ p³ 348 χαλκός Ar. c d
 A B ss. T, al. : χαλκόν vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερον ὄρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350
 “Ζεῦ ἄνα, δὸς τείσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
 δίον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 οἰᾶ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλον ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πληξέν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφέν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὦμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἦ τ' ἐφάμην τείσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.”
 Ἥ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης, 370
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς Ἴφι κταμένοιο· 375
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς

352 ath. Ar. δαμῖναι Ar. 354 ο τις p⁴⁰ 355 φη p¹⁰,
 et 369 357 ηκε p⁴⁰ 361 δαορ οξεν ερυσσάμενος[p⁴⁰ 362 πληξεν
 επαΐξας κορυθος φαλ[p⁴⁰ αὐτῇ Ar. (αἱ χαριέστεραι καὶ πλέονες), A ss.
 362 α χαλκειης δεινον[p⁴⁰ 364 εὐρύν] αἰπύν Zen. 366 α διον
 αλεξα[νδρον p⁴⁰ 368 οὐδ' ἐδάμασσα Ar. Ve 370 δεπει[p⁴⁰
 371 ηγχε p⁴⁰ απαλης υπο δειρ [ης] p³ 373 ἐξέρυσεν τε vel
 ἐξείρυσσε Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ῥίψ' ἐπιδιωνήσας, κόμισαν δ' ἐρήρηες ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίων
 ἔγχρ' χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ρεία μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώνετι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἔε· τὴν δ' ἐκίχανε
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλῃς ἦσαν·
 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρηῖ δέ μιν ἔϊκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·
 “δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 κεῖνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδὲ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἥε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.”
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῶεν· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπένειν;
 ἦ πῇ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων 400
 ἄξεις, ἦ Φρυγίης ἦ Μηουίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων·
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέσθης; 405
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μῆδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,

387 ναιεταούσῃ cit. Athen. 191 a, g p P¹¹ U⁶ V²³ : -αώσῃ vulg.
 388 εἰρι[P⁴¹ init. καλά] πολλά b g Mc 389 v. om. P⁴¹ P⁷⁸
 396-418 ath. Ar. 406 ἀπόεικε κελεύθου Ar. (οὐ μόνον ἐν ταῖς
 ἐκδόσεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασιν) : ἀπόειπε κελεύθους v. l. ant.,
 codd.

ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἷζυε καὶ ἐ φύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ' ἦ ἄλοχον ποιήσεται, ἦ ὃ γε δούλην.
 κείσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη— 410
 κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῶαί δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.”

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 “ μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω ὥς νῦν ἔκπαγλα φίλησα, 415
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀλῃαι.”

ᾧ σ' ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῷ
 σιγῇ, πάσας δὲ Τρῶας λάθειν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἦ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρονσα· 425

ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 “ ἦλνθες ἐκ πολέμοι· ὥς ὥφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.

ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὖχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430
 σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἔφρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλου Μενέλαον
 ἐξάττις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίξειν ἠδὲ μάχεσθαι 435
 ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃς.”

411 κείνῳ a al. πορσανέουσα Ar. bcdgh A T al.: πορσυνέουσα
 vulg.

416 ἔχθεα et ἄχθεα Ar. (διχῶς): ἄχθεα C V²⁰: ἄλγεια v. l.
 ant.

423-426 pro his vv. αὐτῇ δ' ἀντίον ἴξεν Ἀλεξάνδροιο ἀνακτος
 Zen.

428 πολέμοιο P³: -ου cet. 432-436 ath. Ar. 434 παύεσθαι
 Ar. aeh BC Vi⁵ al.: παύσασθαι vulg.

436 δαμασθῆς P³ k A Ge
 L¹⁰ L¹³ M⁸ Mo N⁴ P⁶ U¹⁰ V¹² V¹⁵ V¹⁹ Ve al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 “μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσσι θυμὸν ἐνιπτε·
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κεῖνον δ’ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ’ ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέομεν εὐνῆθεντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ’ ὦδέ γ’ ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ’ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἑρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 νήσῳ δ’ ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 445
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.”

Ἥ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοσδε κίων· ἅμα δ’ εἶπετ’ ἄκοιτις.

Τὼ μὲν ἄρ’ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθην λεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ’ ἂν ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἑοικώς,
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ’ οὗ τις δύνάτο Τρώων κλειτῶν τ’ ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ’ ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ’ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ’ ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου,
 ὑμεῖς δ’ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ’ ἅμ’ αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἣν τιν’ ἔοικεν,
 ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ’ ἀνθρώποισι πέληται.” 460

Ὡς ἔφατ’ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ’ ἦγεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

442 γ’ A L³: om. cet. φρένας ἔρος v. l. ap. Eust. 443 πρό-
 τερον a e B C T 453 ἐκεύθανεν P³ 459 ἀποτίνετον Zen. ἥν τ’
 ἐπέοικε U¹ U⁵ al.: ἥν ἐπέοικε h U¹¹ V²¹ al.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεοῖς δεπάεσσι
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην 5
 κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 “δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενητὲς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν διόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἥ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιω αἰνῆν 15
 ὄρσομεν, ἥ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.”
 ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμνζαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη· 20
 πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

3 ἐφνοχόει v. l. ant. (? Zen.) : εἰν- U¹ : ὦν- Pal¹ : ὄν- P⁸ 15 ῥ'
 om. P⁴ h Eust. al. 17 αὖ πως Ar. : αὐτως Aristoph. : αὐτως vel
 αὐτως codd. γένοιτο Aristoph. codd. : πέλοιτο Ar.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 “ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες·
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ' ὃν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειροῦσιν, Πριάμφ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφέληγερέτα Ζεὺς·
 “ δαιμονίη, τί νύ σε Ἰσρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὦμόν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
 αἰ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ·
 “ ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταται εἰσι πόλῃες,
 Ἀργός τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυνάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·

24 ἦρη codd. praeter A ss, E² E⁴ Et H² O⁶ P⁷ Pal² U⁶ κέχαδε L⁴
 Pa U³ V¹ V⁴ V¹¹ V¹⁹ al. Eust. 27 ἵππω a c g al. 43 δῶκ' ἀέκων
 Trypho 47 -μελίφ A Pe V¹⁴ V²⁰ al., cf. Z 449 48 βωμὸς] θυμὸς
 cit. Eust.

τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὄθεν σοί,
 καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι· σὺ δὲ θάσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”

ἌΩς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”

ἌΩς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰτίσασα.
 οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω, 75
 ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπιωθῆρες ἔενται·
 τῷ ἔϊκν' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
 Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 80
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται.”

ἌΩς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85

55-56 ath. Ar. 57 κ]ρηναὶ p⁴¹ 62 ἐπιείξομεν Apoll. synt.
 ii. 84, Ve p⁹⁷ 66 δ' om. h 69 a κ]υδι[στη p⁴¹ 78 τῷ ἰκέλη
 P¹¹ Ve Vi¹

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἦ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 ἐσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων 90
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσήποιο ροάων·
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον.
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἷον
 σῶ βέλει δμηθέντα πυρὴς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεῖης.”
 ὦς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθεν·
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐξέοον ἰξάλου αἰγὸς 105
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρη.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων, 110
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταυνοσσάμενος ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἷόν. 115
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὼν

87 om. T 88 εὔρε δὲ τόνδε Zen. p⁴¹ omisso v. 89 92 προσ-
 ἔφη γλαυκῶπις Ἀθήνη g¹ al. 115 ἀρχὸν Ἀχαιῶν efBC T al.
 116 ὁ σύλα] ἐσύλα Ve

ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν οἶστον,
 εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἄρνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξω δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἶστος 125
 ὀξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελείη,
 ἥ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
 ἥ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ,
 αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστήρος ὀχῆς

χρῦσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἶστος·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
 ἥ οἱ πλείστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἶστος ἐπέγραψε χροά φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαϊνεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. 140

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μῆνῃ
 Μηονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
 ἵππῃς φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφοτέρων κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145

117 ath. Ar. μελαινέων Ar. A B Ge V²⁰: μελαινάν vulg.
 118 κατεκόσμει g p al. 124 ante 123 posuit Zen. 129 τοι Ar.
 vulg.: οἱ v. l. ant. (?), M⁹ P¹² V¹ 137 ἔλυμα Zen. Aristoph.
 139 ἔρ' οἶστος] ἔρα χαλκὸς Zen. 140 ath. Ar. 142 ἵππων vulg.:
 ἵππω m Bm⁴ P¹⁷ al.: ἵππου M⁵ cit. Eust.: quid leg. Aristoph. Ar. non
 liquet 145 ἵππων a g h k o Mc V¹ al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

τοιοί τοι, Μενέλαε, μίανθην αἵματι μηροὶ
εὐφυέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.

ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηϊφίλος Μενέλαος. 150

ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄσφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
“ φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, 155

οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἱμά τε ἀρνῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160

ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτεισαν,
σὺν σφῆσι κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐὺμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπισσεύησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι
τῇσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
αἷ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170

καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷης·
καδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα

148 δ' Ar. vulg. : τ' v. l. ant., ag al. 149 ath. Ar. 151 δὲ
ἴδεν Hdn. vulg. : δ' εἶδεν v. l. ant. b c o p al. 153 τοῖς] τὸν
g h q al. προσέφη c g p⁴² al. 161 τελέσει σὺν τε μεγάλῳ τίссουσι
Zen. τελεσσει L⁴ P¹³ P¹⁹ P²¹ 170 πότμον Ar. P¹⁰, γρ. Vi⁵ : μοῖραν
v. l. ant. (ἐν ταῖς κοιναῖς), vulg. 171 ἐλέγχιστος et ἐλέγχιστον Ar.
(διχῶς) : ἐλέγχιστος codd. πολυψιον et πολὺ δ' ὕψιον v. ll. ap. Strab.
370 173 λίποιεν c f g h al. cf. B 160, 161 174 ἄρουραν p⁴

κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
καὶ κέ τις ᾧδ' ἑρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρῶσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
'αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180
σὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
ὥς ποτέ τις ἑρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
"θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσαιο λαὸν Ἀχαιῶν·
οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυν πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἥδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
"αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ᾧ Μενέλαε·
ἔλκος δ' ἱητῆρ ἐπιμάσσεται ἥδ' ἐπιθήσει 190
φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων."

Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
"Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἱητῆρος,
ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἱόν, 195
ὃν τις οἴστυσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος."

ᾧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν 200
ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰι στίχες ἀσπιστῶν
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ὄρσ', Ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

184 πον v. l. ant. 185 οὐθὴν καίριον ὄξυν βέλος πάγη, γρ. Bm⁸ :
βέλος πάγη O⁵ P³ P⁵ U⁹ 191 κεν] περ h 195-197 ath. hic Ar.
(= 205-207) 195 Ἀτρείος υἱόν o A Mc T U⁵ U⁹ V¹⁴ al. : ἀρχὸν
Ἀχαιῶν vulg. 196-197 om. h (pars) o P²⁴ 202 θρήκης o L¹² O⁸
O⁹ Vi³ W⁴, γρ. b, V¹⁰ corr.

ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
 ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐὺ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρωε·
 βᾶν δ' ἰέναι καθ' ὁμίλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. 210
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος

βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
 κυκλός, ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι. 215

λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε 215
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδώς
 πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτώσσουντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρὶσχέμεν, ὅππότε κέν μιν
 γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 καὶ ῥ' οὗς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παρὶστάμενος ἐπέεσσιν·

205 ἴδῃ Ar. e h i k A B C T V¹ al. ἀρχὸν Ἀχαιῶν c e i A B C
 T al.: Ἀτρέος υἱόν vulg. 212 κύκλος Ar.: κύκλοσφ' l Vi³:
 κυκλῶσ' V²² 213 δ' ἐκ] δὲ P¹ 218 αἶμ' ἐκμυζήσαντ' ἐπὶ τ' ἥπια
 φάρμακ' ἔπασσον Plat. rep. 408 A (om. 219, uv.): ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα
 πάσσε Plut. vit. Hom. 2. 211 229 παρὶσχέμεν e f A B T Vi² Vi⁵
 al.: παρασχέμεν vulg.

“ Ἀργεῖοι, μὴ πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ’ ἀρωγός, 235
 ἀλλ’ οἷ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρεϊνα χροά γῦπες ἔδονται,
 ἡμεῖς αὖτ’ ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.”

Οὓς τινὰς αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
 τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

“ Ἀργεῖοι λόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ νυ σέβεσθε;
 τίφθ’ οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἥϊτε νεβροί,
 αἷ τ’ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 ἐστᾶσ’, οὐδ’ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
 ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 εἰρύατ’ εὖπρυμνοι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ’ αἶ κ’ ὕμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;”

ἌΩς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν· 250
 ἦλθε δ’ ἐπὶ Κρήτεσσι κιῶν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.

οἱ δ’ ἄμφ’ Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσουντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺτ’ εἵκελος ἀλκῆν,
 Μηριόνης δ’ ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 αὐτίκα δ’ Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·

“ Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυνπώλων
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἡδ’ ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
 ἡδ’ ἐν δαΐθ’, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260

εἴ περ γάρ τ’ ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλείον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ’, ὥς περ ἐμοί, πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

238 αἶτ’ Ar. E² Ge Ma³ Pal¹ : δ’ αἶτ’ vulg. 242 ἐλεγχέες Ar.
 codd. (cf. E 787) 245 τίς Ar. vulg. : τί h o B T al. 248 ἐρρύατ’
 Ve 249 αἶ χ’ ὕμιν v. l. ant. M⁷ U³ U⁵ al. 260 κρητῆρι Ar. h
 V¹² : κρητῆρσι vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεται εἶναι."

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἡΰδα· 265
 "Ἀτρεΐδῃ, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχεναν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270
 ἔσσειετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο."

ἌΩς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυννος κῆρ·
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἥϊτε πίσσα
 φαίνεται' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
 ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζιγῶν 280
 δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶϊ μέν—οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν—οὐ τι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἱφί μάχεσθαι.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος πᾶσι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος, 290
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε."

ἌΩς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
 ἔνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

264 εὔχεο a c d f i k l A ss. T al. 277 δ' ἀπάνευθεν o O⁵ P⁵
 U⁵ U⁹ U¹⁰ ἐόντι Ar. vulg.: ἰόντι Zen. 1 s Ve v. l. ap. Eust. al.
 280 ἀρηϊθόων d h i al. 282 κυάνεαι] ἡρώων Zen. βεβριθυῖαι
 Ar. ed. altera 283 καὶ μὲν τοὺς p⁴ h M⁸ al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν·

ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300

ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὀμίλῳ·

“μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθὼς
οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσσεσθε. 305

ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτερον οὔτω.

ᾧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τέλχε' ἐπόρθεον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”

ᾧς ὁ γέρων ὄτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδῶς· 310
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίῃ δέ τοι ἔμπεδος εἶη·
ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεΐναι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήμενος ἱππότης Νέστωρ·

“Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἑρευθαλίωνα κατέκταν.

ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὴ με γῆρας ὀπάξει.

296 Θῶνά τε Δηΐπυρόν τε Apoll. lex. s. v. αἴμονα (cf. N 92)
297 μὲν πρῶτα] πρῶτιστα b al. 299 ἔλασεν Ar. codd.: ἐεργεν
v. l. ant. 303 ἱπποσύνησι καὶ p⁴ o al. 308 πόλεας Ar. Ptol.

Asc. Hdn. p⁴ i A al.: πόλιας vulg. ἐπόρθεον A Ge L² L¹⁶ T: ἐπόρθεν·
V¹²: ἐπόρθουν vulg. 318 τοὶ κεν a d e g h p⁴ al. 319 κατέκταν
Ar. Hdn. vulg.: κατέκτα c m L² V¹⁵ Ve al.: κατέκτον A ss. B C Ge V²⁰

320 ath. Ar. (cf. N 729) οὐ γὰρ πῶς Dion. Hal. de ing. Dem.
54 321 ὀπάξει Ar. h P¹⁰: ἰκάνει vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἥδ' ἐκελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμὰς δ' αἰχμᾶσσοусι νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο
 ὀπλοότεροι γεγάασι πεποιθάσιν τε βίηφιν.” 325

ἌΩς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῆρ.
 εὖρ' υἷὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνοριόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335
 τοὺς δὲ ἰδὼν νεῖκεσσευ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ νῖῒ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
 τίπτε καταπτῶσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντας
 ἐστάμεν ἥδ' ἐμάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
 πρῶτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὀππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἥδ' ἐκύπελλα 345
 οἶνον πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ἐμείων προπάροιθε μαχοίετο νηλεῖ χαλκῷ.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν, ὀππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄζυν Ἀρηα;

333 Τρώων Ar. chi Tal. : Τρώων θ' vulg.

ἐναντίον ἄλλος ἐπελθὼν Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειε ed. ἡ πολύστοχος

339 δόλοισι] λόγιοισι P⁴ φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ Zen. 344 ἀχαιοῖς
 a M⁷, L⁴ corr.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ὄψεται, ἣν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάξεις.” 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὥς γινῶ χωρόμενοι· πάλιν δ' ὃ γε λάζετο μῦθον·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικίῳ περιώσιον οὔτε κελεύω·
 οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἥπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπίσθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.”

ἌΩς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
 ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανήϊος υἱός.

καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδείϊ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι,
 ὥς φάσαν οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375

ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσηλθε Μυκῆνας
 ξείνος ἅμ' ἀντιθέφ Πολυνεϊκέϊ, λαὸν ἀγείρων·
 οἱ δὲ τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
 οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παρασία σήματα φαίνων.

353 ἣν κ' **p**⁴ AT: ἣν vulg.: cf. Θ 471 I 359 N 260 Σ 457 T 147
 361 δήνεα] μήδεα i 363 μεταμῶνια Apoll. lex., c A B Ge
 M¹ T al.: μεταμῶλια **p**⁴ vulg. 368 καὶ μὲν τὸν **p**⁴ Ge M⁷ M⁹ M¹¹
 M¹³ U¹ U³ U⁵ al. 369 om. **p**³² A 371 ὀπιπεύεις A B C
 T V⁶ V¹² V²²: ὀπιπετεύεις vulg. 377 ξείνος] κείνος v. l. in A T
 ἀγείρας v. l. ant. M⁹ P¹² 378 δὲ **p**⁴ h p A T al.: ῥα vulg.
 HOM. IL. 6

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ὥχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας 385
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλείης.
 ἔνθ' οὐδὲ ξεινός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μῦνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥῆιδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
 οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
 πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον Ἴει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἰο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω." 400
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο·
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 "Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδῃ ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι· 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἐπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὕλονται
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ." 410
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

392 ἄρ' ἀνερχομένῳ Bentley (ut Z 187) : ἀναερχομένῳ i k m A T al. :
 ἐπανερχομένῳ c : ἀνερχομένῳ vulg. λόχον] δόλον M⁹ P¹² (cf. Z 187)

395 Πολυφόντης A : Λυκοφόντης cet. codd. 398 ἀναπροέηκε
 p¹ 400 ἀμείνων Ar. A 407-409 ath. Ar. 410 ἐν θέῳ Apol-
 lonius τιμήν Ar.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

“ τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ’ ἐπιπείθεο μύθῳ·
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἑὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ’ ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
Τρώας δηλώσωσι ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
τούτῳ δ’ αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ’ ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

Ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν αἶλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ’ ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι νῆακος 420
ὀρτυμένον· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ’ ὅτ’ ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κύμα θαλάσσης
ὀρτυτ’ ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὕπο κινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ’ ἄκρας 425
κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ’ ἄλως ἄχνην·

ὥς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κύνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ’ ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ’ ἐν στήθεσιν αὐδῆν, 430

σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
τεύχεα ποικίλ’ ἔλαμπε, τὰ εἰμένοντες ἐστιχόωντο.
Τρώες δ’, ὥς τ’ οὔτις πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἄζηχες μεμαυῖαι ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν, 435

ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ’ ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ’ ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ’ ἔσαν ἄνδρες.
ῶρσε δὲ τοὺς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δεῖμός τ’ ἦδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440

412 τέττα Helladius ap. Phot. bibl. 531 b 12 416 Τρώων ἐκ-
πέρωσ’ εὐ ναιόμενον πολυέθρον S T ad A 407 424 τε A h al. :
τὰ vulg. : τοι 1 426 ἰδν Ar. V¹, Bm⁴ ss. 427 ὀρτυντο P⁴ M⁸ U⁶
434 ἐστήκασιν P⁴ g m A B T al. 435 μεμαυῖαι P⁴ O⁵ O⁶ Vi⁸
Zonar. 55. 28 438 ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα cit. Polyb. xv. 12
(cf. B 804)

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Ἄρεος ἀνδροφόνουιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
 ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίου ἐμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὁφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὕσμνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφῆνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελημένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή.
 νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγῆνωρ
 πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470

441 om. O⁵ T 446 ἵκανον d M³ M¹⁰ U⁶ V¹⁴ 450 om. O⁵
 453 μισγάγκειαν eg A B al. : μισγάγγειαν vulg. 455 τηλόθι v. l.
 ant. ? c h s w 456 πόνος Ar. h : φόνος M¹² R⁴ V³ : φόβος v. l.
 ant., vulg. 461 om. p¹ 463 ἔλαβε] εἶλε g al. 467 γάρ ῥ'
 b d g s A al.

ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
ἤϊθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ

Ἰδῆθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475

γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ιδέσθαι·

τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι

θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰῶν

ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν 480

δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος

ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἰγειρος ὥς,

ἥ ῥά τ' ἐν εἵαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει

λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·

τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ 485

ἔξέταμ', ὅφρα ἵπυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·

ἥ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.

τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν

Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρηξ

Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὀξεῖ δουρί. 490

τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεός ἐσθλὸν ἐταῖρον,

βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·

ἥριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθόπι χαλκῷ, 495

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

ἀμφὶ ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο

ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,

ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,

ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων. 500

τόν ρ' Ὀδυσσεὺς ἐτάριοι χολωσάμενος βάλε δουρὶ

478 θρεπτὰ Zen. **ceh** Ge U¹ V¹ V¹² V¹⁶ al. 481 χάλκεον] ἀρήϊον

Ve 490 ὀξεῖ χαλκῷ o L¹⁰ V¹⁶ : δουρὶ φαεινῷ M⁹ P¹² v. l. in A

493 ἔκφυγε a M⁷ P⁶ P¹⁵ V¹ V¹¹, v. l. ap. Eust.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

κορσὴν· ἡ δ' ἐτέρωιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσῃσε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμον ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 “ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μῆδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφί λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠὲ κόμοιο,
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντα ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πῆδῃσε·
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόνετι
 κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρῃς ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείρως, οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
 τῷ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσῃν, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι

516 μεθιέντας codd. 517 κῆρ M⁴ 520 ἦρως Strab. vii. 58
 524 ὑπέδραμεν p⁴ περ] μιν g q U⁵ al. 527 ἀπεσσύμενον Ar. alt.
 k l Ge L⁸ L¹⁹ M⁵ T U¹¹ V³² Vi²: ἐπεσσύμενον vulg.

Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἷ ἐ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανὸν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη. 535
ὥς τώ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἑπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξείῃ χαλκῷ 540
διωεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

542 ἐλοῦσ' αὐτὰρ d g h o p P⁴ A ss. : ἐλοῦσα αὐτὰρ L¹⁴ V¹² V³² Eust. ;
ἐλουσ' αὐτὰρ vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

"Ενθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄρουτο·
 δαΐε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλγικιον, ὅς τε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὀκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.
 Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱρεὺς Ἥφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦστην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ οἱ ἀποκριθέντε ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωκῇ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάξιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·

4 δαΐε δέ οἱ P¹ c f, v. l. ap. Eust.
 (ἐλ. *expectare*) Vi¹

21 περιμεῖναι M^o O⁵ P¹ P¹¹ J⁹

οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
 ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
 πᾶσι δόρινθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θεῶν Ἄρηα· 30
 “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῆδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;”

ᾧ Ως εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θεῶν Ἄρηα· 35
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίου μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφι ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο Μήονος υἱὸν
 Βώρου, ὃς ἐκ Τάρυης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐγχεῖ μακρῷ 45
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι, 50
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη·

31 (τειχεσιπλῆτα inscr. J. H. S. xxi. 288): τειχεσιβλήτα Zen. Bm²
 L¹⁶ P¹⁰ (P¹⁶ L⁶ V¹⁵ ss.) Macr. i. 12. 9: πλήκτα o 42 om. P¹⁶ A B
 C E² E³ Et T V²⁰ V²⁶ V¹⁶ 43 τέκτονος Strabo 413 P¹⁶ V¹⁵ corr. ex 59
 44 τ' ἄρνης q t Bm⁴ U⁹ 47 μόρος 1p U³ 48 ἐσύλεον ἐσθλοὶ
 ἑταῖροι g Bm⁸ U³ U⁶

ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἦσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο·
ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος 55
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν,
ἦριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
'Αρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας
ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο
οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλνυθ' ἀκωκή·
γυῖξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἐπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὅς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανῶ 70
ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσσει ᾤ.
τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρί·
ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμωνιδης Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον 80
φασγάνῳ ἀτίξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε

53 χραῖσμεν θανάτοιο πέλωρα Zen.
V³² al.

58 δ' ἐξ ὀχέων g¹ al.
V³ W⁴, Lp O⁸ W³ marg. (= 295, 6)

63 πέλοντο Ve 64 ath. Ar.
T V¹⁰: ἐν κονίῃσι a i O⁵ V³²: ἐξ ὀχέων v. l. A: vm. om. p¹⁶

57 om. p¹⁶ e o A B C T U⁵
58 a αἶολα παμφανόωντα παρέ-

αῖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε Ma³
60 πάντα] πολλὰ Ar. ed. altera

75 ἐν κονίῃς c h o p A D L⁹ L¹⁶

ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ἌΩς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·

Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνολίης ποτέροισι μετείη,

85

ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.

θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἰοικῶς

χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·

τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανώσων,

90

οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων

ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·

πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζήων·

ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες

Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μῖμνον πολέες περ ἐόντες.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς

95

θύνοντ' ἅμ πεδίον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,

αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,

καὶ βάλ' ἐπαίσσουντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,

θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός,

ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.

100

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

“ὄρυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·

βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔ φημι

δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με

ᾠρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.”

105

ἌΩς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὦκ' δάμασσεν,

ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιν καὶ ὄχεσφιν

ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν·

“ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδῃ, καταβήσῃς δίφρου,

ὄφρα μοι ἐξ ὅμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστόν.”

110

ἌΩς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,

89 ἐεργμέναι vulg. : ἐερμέναι Ar. O² O⁵ P⁷ (γ in ras. A)

96 ἅμ

vulg. : ἂν A T al.

πρόσθεν M⁵ O⁵ O⁶ P²¹ Vi³ W¹

104 δηθὰ

σχήσεσθαι P¹⁶ g k Ge P⁶ P¹⁵ P¹⁶ U⁶ al., v. l. Eust.

βέλος Ar. vulg. :

μένος P¹⁶ Ge P⁶ P¹⁵ Pal¹

106 φάτ' ἐπευχόμενος h O⁶ U³ Ve Eust.

109 ὄρσε b g al. : ὄρσεο e m Ve al.

110 ὁμοίῳ M⁷ P¹² Ve

παρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὦμον
αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

δὴ τότ' ἔπειτ' ἠράτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 115

εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέσσης

δηϊῷ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·

δὸς δέ τέ μ' ἀνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἐγχεος ἐλθεῖν,

ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησι

δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.” 120

ᾧς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,

γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·

ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125

ἄτρομον, οἶον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵπποτα Τυδεύς·

ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,

ὄφρ' εὖ γινώσκης ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἀνδρα.

τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.”

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Τυδεΐδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,

καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι· 135

δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,

ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἶεσσι

χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσση·

τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,

ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται· 140

115 μεν c k m al. : μοι 1 : μοι vulg.

codd. : τὸν δέ τέ μ' Ar. p¹⁶ 5 O 119

ἀνθρώπων Zen.

130 σύπερ 1

τὴν Zen. : τήν γ' vulg. οὐτάσαι Zen.

Ptol. Pind.

118 δὸς δέ τέ μ' Herod.

126 om. p¹⁶

128 ἡδ'

132 τήν γ' et τήν Ar. (διχῶς) :

χαλκῷ] δουρί p¹⁶

136 ἔχεν

αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὧς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

Ἔνθ' ἔλεν Ἀστυνόον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί, 145
 τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
 πληῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἦδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετόχχετο καὶ Πολύιδον,
 νίεας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους, 150
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξεनάριξε·
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος νίε,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 ἔνθ' ὅ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυντο θυμὸν 155
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
 δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσι δατέοντο.

Ἔνθ' νίης Πριάμοιο δὺω λάβε Δαρδανίδαο
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
 ὧς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει
 πόρτιος ἢ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
 ὧς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἶδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
 βῆ δ' ἵμεν ὅν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι·
 εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΰδα· 170
 “ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἴστοι

141 κέχυντο Ve: τέτανται P¹⁸, v. om. U³ U¹³ 146 τοῦ δ' ἐτέρου
 Zen. 156 ἀμφοτέρων Zen. dg h l V³² al.: ἀμφοτέροιν b Bm² L¹¹
 L¹⁶ P¹³ al. 162 πάντιος L¹⁴: βουκόλου Zen.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατεεὶ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μή τις θεὸς ἐστί κοτεσσάμενος Τρώεσσιν
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
" Αἰνεῖα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστιν.
εἰ δ' ὅ γ' ἀνὴρ ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμους,
ὅς τούτου βέλος ὥκν' κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀἰδωνῇι προιάψειν, 190
ἔμπτῃ δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχές· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι 195
ἐστᾶσι κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ δλύρας.
ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
ἵπποισιν με κέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην—ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν—
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς

181 μιν et μὲν Ar. (διχῶς): μὲν Ang. M⁵ O⁵ U⁶ V²⁹ 183 ath. Ar.
187 ath. Zen. 194 aliter Zen. (ὅτι Ζ. μετέθηκεν Ariston.)
200 ἀνὰ P¹⁶ Pal¹

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὧς λίπον, αὐτὰρ πεξὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφήκα,
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγαιρα δὲ μάλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἥματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ."

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
 "μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῶ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππω· 230
 μάλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσετον, εἴ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·

203 τρώων pro ἀνδρῶν O⁷ εἰωθότε Ve ἄδην Ar. : ἄδην o N¹
 O⁷ U¹³ : ἄδδην v. l. ant. vulg. 205 ἔμελλεν b o p r p¹⁶ A B al.
 211 Ἑκτορι δίῳ] ἵπποδάμοισιν v. l. ant. 221 ἐπιβήσεαι p¹⁶ p⁵⁷
 227 ἐπιβήσομαι Zen. b c g p¹⁶ C 231 εἰωθότι Ar. vulg. : εἰωθότε
 h o p⁵⁷ V¹² V¹³ Ve al.

μή τῷ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῷ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί."

ᾧς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπαρήϊος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὁρώ κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἐν εἰδώς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαο
 εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὔτω
 θῶνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης." 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 "μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν· 255
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτως
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐξ Παλλὰς Ἀθήνης.
 τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἅφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους

234 ποθέοντες **a c f h o p**¹⁶ **Ve al.** 239 φωνήσαντε **a h k al.**
 βάντε **h al.** 245 ἔχοντε **o l q al.** 247 μὲν ἀμύμονος **vulg. :**
 μεγαλήτορος **a g i k o A ss. al.** 249-250 **ath. Zen.** 249 ἐφ'
Ar. vulg. : ἅφ' **Ma³ P¹⁹** 252 σε] με **Plut. vit. Hom. 2. 134, g L¹²**
U¹ 253 ἀλυσκάζοντα **O⁷ v. l. ap. Eust.** 255 ἐπιβήμεναι **l**
 αὐτως] ἔμπεδος **Ve, γρ. M⁸** 258 γ' **Ar. codd. :** εἰ μήθ' **O⁷**

αὐτοῦ ἐρυκακέειν ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνείας δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποιωὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶ τ' ἡέλιόν τε,
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη. 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀπίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῶ δὲ δὺ Αἰνεία δῶκεν, μήστωρε φόβοιο.
 εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.”

ἌΩς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 “καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὦκὺ δαμάσσατο, πικρὸς δῖστος·
 νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.”

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖται δολιχόσκιον ἔγχος 280
 καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 “βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' ὅτῳ
 δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας.” 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ἦμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶτ' γ' ὅτῳ
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἴσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.”

ἌΩς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνεν Ἀθήνη 290

263 Αἰνείω Zen. (cf. 323) ἐπαῖξας L¹¹ L¹⁶ M⁷ M⁸ M⁹ V¹ V¹⁸ Pa
 Ve καλλίτριχας ἵππους g U¹⁰ V¹ (cf. 323) 264 ἐξελάσαι A V¹
 (cf. 324) 270 γενέθλης L⁸ L¹⁹ M⁴ U¹ U⁵ U⁶ V¹ V¹⁴ V¹⁶ V²⁷ : γενέθλη
 C L¹¹ L¹⁶ Lp U¹³ 272 μήστωρε Ar. vulg. : μήστωρι b P¹³ T (uv.)
 Plat. Lach. 191 b 279 τύχωμι A, M⁸ corr. lemm. Lp : -μαι P¹⁰ :
 τύχοιμι cet. 285 ἄσ[χήσεσθαι] p¹⁶

ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πυρμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθρεῶνα·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι 295
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
 δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσάατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαίνει λέων ὥς ἀλκί πεποιθώς,
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσθη, 300
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
 ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
 θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 ἔστη γυνὺς ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 310

Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχες λευκῷ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 315
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἦ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπαῆος ἐλήθετο συνθεσιάνων
 τῶν ἄς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν ἐοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους

293 ἐξελύθη Ar. Apoll. lex. s. v. αἰχμῆται, bgil p¹⁶ A B Ve al.:
 ἐξεσύθη Zen. vulg.: ἐξεχύθη P⁶ P⁷ U² U⁹: ἐξέσυτο e Lp T 317 ἐκ]
 ἀπὸ e ἔλθεται M⁹ U⁵ V¹² V³² al.: ὄλοιτο Ar.

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίειν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριον ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων ὃ τ' ἀναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων αἶ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὗτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξεῖ δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὕπερ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἶός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἷόν·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυνώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτήτος·
 ἦ οὐχ ἄλλis ὅττι γυναιῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσσαι, ἦ τέ σ' οἶω 350
 ῥιγίῃσιν πόλεμόν γε καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.”

ἄΩς ἔφαθ', ἦ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς·

323 Αἰνείω Zen. 329 κρατερωνύχας ἵπποις Zen. 336 δουρὶ]
 χαλκῷ b f i p al. 337 δόρυ] διὰ h 346 ἔλῃται a i C al. 350 καὶ
 ἐς qu. s T

τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴνέμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὁδύνησι, μελαίνετο δὲ χροὰ καλόν.
 εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἥμενον· ἥερι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω·
 ἥ δὲ γνύξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·
 “ φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δὸς δέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί. 360
 λῆν ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.”
 ὦς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
 ἥ δ' ἐς δῖφρον ἐβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,
 παρ δέ οἱ Ἴρις ἐβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί, 365
 μᾶστιζεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις
 λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἥ δ' ἐν γούνασι πίπτει Διώνης δι' Ἀφροδίτη, 370
 μητρὸς ἐῆς· ἥ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 “ τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανίωνων
 μασιδιῶς, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;”
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 375
 “ οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺν φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.” 380
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, διὰ θεάων·
 “ τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·

359 ἐκκόμισαί b c d g al. 363 ἄρ' om. vulg.: hab. c g i m B
 C al. 366 ἐλάαν] ἵππους o L¹⁸ ἀέκοντε q U² U⁶ V⁹ V¹⁰ V¹⁴ V¹⁵
 V¹⁸ V²³: ἔκοντε vulg. 374 ἐνωπί a d al.: ἐνωπῇ Ang. ss. M⁹ P¹².
 qu. s B L p 378 ἐστιν] ἔσκει Ve

πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
 χαλκῆφ δ' ἐν κεράμφω δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης αἶτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνή, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
 Ἑρμεία ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμός ἐδάμνα.
 τλή δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρώωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οὔστῳ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλή δ' Αἰδῆς ἐν τοῖσι πελώριος ὦκυν οὔστον, 395
 εὐτέ μιν ὦπτός ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἁχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ οὔιστος
 ὦμφ ἐνι στιβαρῷ ἠλέηλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
 σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθεται αἶσυλα ῥέζων,
 ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοῦς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεΐος υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 ἔλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι, 410
 φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σείῃ μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,

388 αατος P¹⁰² 390 Ἑρμεία a N⁴ R¹ V¹: Ἑρμεία τ' l r al.: Ἑρμείω
 U¹ 394 καὶ ἐν Ar. (διχῶς): καὶ μιν M¹¹ U¹¹: καὶ περ a f h B C
 al.: κέν μιν vulg. 403 αἰσυλοεργός Ar. δs] ὁ τ' v. l. s T
 407 μάχεται P¹ e h i o al.: μάχοιτο plerique 408 τί et τέ Ar.
 (διχῶς): τι codd.

ἐξ ὕπνου γοόουσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ιφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.” 415

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ’ ἰχῶ χειρὸς ὁμόργυν·
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόντων βαρεῖαι.
αἱ δ’ αὖτ’ εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίους ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
“Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κεν εἴπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιῶν ἀνιέισα
Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,
τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιῶν ἐϋπέπλων
πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύζατο χεῖρα ἀραιήν.” 425

ᾧ φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·
“οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ’ ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ’ Ἀρηῖ θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.” 430

ᾧ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεία δ’ ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ’ ὅ γ’ ἄρ’ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἔετο δ’ αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435
τρὶς μὲν ἔπειτ’ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιζε φαεινὴν ἀσπίδ’ Ἀπόλλων·
ἀλλ’ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ’ ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
“φράζεο, Τυδείδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440
ἶσ’ ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ’ ἀνθρώπων.”

ᾧ φάτο, Τυδείδης δ’ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,

416 ἰχῶ a c e q p¹ B al. : ἰχῶρ vulg. χερσὶν Zen. 423 ἄμ’
ἔσπεσθαι c p p¹ al. 428 τέκνον ἐμόν, οὐ τοι Cic. ad Att. xiv. 13. 2,
Plut. de aud. poet. 36 a 443 τυτθὸν Ar. codd. : πολλὸν v. l. ant.

μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
 Περγάμφῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.
 ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε·
 αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεύξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
 δὴ τότε θοῦρον Ἄρῃα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα, 455
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
 Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.”
 Ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμφῳ ἄκρῃ, 460
 Τρῶας δὲ στίχας οὖλος Ἄρῃς ὄτρυνε μετελθών,
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρηκῶν·
 νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 “ὦ νῆες Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
 ἦ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ ὃν ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δῖῳ,
 Αἰνεΐας, νίδος μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.”
 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470
 ἔνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον·

444 ἀλευόμενος Ar. (cod. Athous) g q Ge T al. 445 ἀπάνευθεν
 g V¹ 461 Τρῶας Antim. Sinop Cyr. : Τρῶας v. l. ant. (ἡ κοινή
 sch. T) Ptol. Asc., o M¹ M⁵ O⁶ U² : Τρῶας f h k n: q al. : Τρώων vulg.
 οὔλος] ἡλδς v. l. ant. 463 νῆες g h al. 466 εὔ (εὐπ.)
 ποιητῆσι Zen. vulg. : εὖ (εὐπ.) ποιητοῖσι Ar. b g h al. 467 ὃν M⁷
 corr. Eu. : ὄντ' cet. 468 a

εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ οἷ ἔστ' Ἀφροδίτῃ i (= E 248)

Ἔκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
 τῶν νῦν οὐ τιw' ἐγὼ ἰδέειw δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἤκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἔπι διωήεντι,
 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νῆπιον υἱόν, 480
 καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὧς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
 οἶόν κ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·
 τὴν δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι.
 μή πως, ὥς ἀψῖσι λῖνοι' ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειw νύκτας τε καὶ ἡμαρ, 490
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν."

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχχετο πάντη, 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλῶας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ

472 ποῖ a c al. 475 τῶν] τῷ L² M⁸ M¹⁰ Mo Pa 477 δ' αὐ
 b c g h al.: δὲ vulg. 481 τά τ' codd. 487 λῖνοιο c E. M. 183,
 33: λίνου τε O': -ου cet. 492 χαλεπὴν a c g h i k al. 500 ὅτε τε]
 εὐτ' ἂν Ptol. Asc.

λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κοιμισάλῳ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 ἀψ' ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες. 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιοχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαειν ἐφετμὰς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ἴδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι.
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῖα.

Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἑοικότες, ὥς τε Κρονίων
 νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
 ἀτρέμας, ὅφρ' εὖδῃσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιάοντα 525
 πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἀέντες·
 ὧς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
 “ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ ἐπέφωται·
 φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”

Ἡ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,

511 ἀρηγός ο C U⁵ V¹ V⁴ 520 οἱ δὲ] ἡδὲ p L²⁰ M⁸ M⁹ M¹³ T U¹⁰
 V¹³ 527 om. p⁴¹ 530]νῃς p⁴¹ 531 αἰδομένων δ' vulg. : δ'
 om. Ar. h L¹⁴ V¹² V²⁶ : τ' Eust.

Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμον, Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540

Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῖε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐνὶ Φηρή,
 ἀφνειὸς βιώτοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
 ὃς τέκετ' Ὀρτίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνακτα·
 Ὀρτίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάλθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἷω τῷ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
 ἔτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθεῖης τάρφεσιν ὕλης· 555
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξείῃ χαλκῷ·
 τοίῳ τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 καππεσέτην, ἐλάττησιν ἑοικότες ὑψηλῇσι. 560

Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος,

534 Αἰνείω d g al. : Αἰνείεω vulg. : Αἰνείαιο m V¹ V¹⁶ al. Δημοκόωντα
 cik C al. 538 χαλκός e h m T al. : καὶ τῆς vulg. 540 ἦριπε δὲ
 πρηνῆς l r U⁹ V⁵ 542 Ὀρσίλοχον codd. : Ὀρτίλοχον Zen. (teste
 g γ 489) 543 Ἐφῆρη v. l. in T 546 Ὀρτίλοχον Zen.
 f o B M¹⁰ N⁴ Pal¹ T V¹⁰ V¹³ 547 Ὀρτίλοχος iidem 549 Ὀρτί-
 λοχος N⁴ (ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ, ὁ παῖς διὰ τοῦ σ g Et Flor. Lp T : ita
 Ar. Aristoph., sed Paus. iv. 30. 2 utrumque Ὀρτίλοχον vocat)
 560 ἑοικότε Ar. h U¹³ 561 βοὴν ἀγαθὸς e

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὄτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλει πόνοιο.

τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θεός περ ἔων πολεμιστῆς,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δειλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 575

Ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἐσταότ' ἐγχεῖ νύξε κατὰ κληῖδα τυχῆσας·

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα, 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην—ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους—
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία λευκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.

δηθὰ μάλ' ἐστήκει—τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης—
 ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι·
 τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυώ,

567 σφεας b d g B C D T al. 579 παρὰ e h D T al. 583 πέσεν
 h V¹⁴ V¹⁵ V¹⁶ 587 ῥ' ἀμάθοιο] ῥ' om. l m r al. : ψαμάθοιο c h i al.
 588 πέσον p⁷² 591 κεκληγώς codd., cf. Π 430

ἥ μὲν ἔχουσα Κυδοιμόν ἀναιδέα δηϊοτήτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἑκτορος, ἄλλοτ' ὕπισθε. 595

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόφῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἰπέ τε λαῶ· 600

“ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἑκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἑοικώς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαιμένῃσι ἴφι μάχεσθαι.”

ᾧ ὤς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἑκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἔόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στή δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἐμοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσουντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ νῆας.
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχεναν
 ὀξέα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 αὐτὰρ ὁ λαὸς προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὦμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
 δεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερῶχων,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέεστασαν ἔγχε' ἔχοντες,

οὐ ἔ μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν 625
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

ᾧς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧν τε μέγαν τε,
 ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,

τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “ Σαρπηῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;

ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
 οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 ἀλλ' οἷόν τινα φασι βίην Ἡρακλείην

εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα·
 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·

σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀἴδαο περήσειν.”

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἤῤα·
 “ Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
 ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀἴδι κλυτοπόλῳ.”

ᾧς φάτο Σαρπηδὼν, ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655

630 ἰόντε Ar. ed. altera 638 ἀλλ' οἷον Aristoph. Ar. Heracleo :
 ἀλλοῖον Tyrannio, Pius : ἀλλ' οἷον Parmen., Nicias Ἡρακλείην
 Zen. (ἀμέτρως), M⁹ M⁸ M⁹ M¹³ O⁶ U² U⁵ U¹³ 646 ἐμοῦ b c g m V¹
 V¹² al. 650 ῥέξαντα p L² M⁵ M¹⁰ V⁵ 651 ὧν] τῶν f k A al.

Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ῥίξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρὸν ἀριστερὸν ἔγχρ' μακρῷ 660
 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 ὅστέω ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε, 665
 μηροῦ ἑξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίη,
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφίεποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ· 670
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ· 675

τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ὃ γε Κοῖραν ἔειλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὧν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ· 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδὸν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
 “ Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε

656 ἀμαρτῇ Hdn. vulg. : ἀμαρτῇ Ar. : ὁμαρτῇ b c f g i o p, v. l. ap.
 Eust. 657 ῥίξεν p¹ 661 βεβλήκειν Ar. p⁵³ A ss B Ge Pal¹
 V²⁰ : -κει cet. 665 τό οἱ v. l. ant. 667]φισ ἔποντ[p³³ ut conl.
 Brandreth 686 οὐκ] οὐδ' c g

νοστήσας οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.”

“Ὡς φάτο, τὸν δ’ οὐ τι προσέφη κορυθαίολος “Εκτωρ,
 ἀλλὰ παρήϊξεν, λεληημένος ὄφρα τάχιστα 690
 ὦσαιτ’ Ἀργείους, πολέων δ’ ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οἱ μὲν ἄρ’ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ’ αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 ἐκ δ’ ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
 ἔφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695
 τὸν δὲ λίπε ψυχή, κατὰ δ’ ὀφθαλμῶν κέχυντ’ ἀχλὺς·
 αὖτις δ’ ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 ζῳγρεῖ ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἄργεῖοι δ’ ὑπ’ Ἀρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 οὐτέ ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
 οὔτε ποτ’ ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ’ αἰὲν ὀπίσσω
 χάζονθ’, ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ’ ὕστατον ἐξενάριξαν
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης;
 ἀντίθεον Τεύθραντ’, ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
 Τρῆχόν τ’ αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
 Οἶνοπίδην θ’ Ἑλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτην,
 ὅς ῥ’ ἐν Ὑλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
 λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
 ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δήμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ’ ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
 αὐτίκ’ Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 ἦ ῥ’ ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω, 715

695 Σελάγων Ptol. Pind. 697 ἐμπνύνθη Ar. uv. (cf. X 475):
 ἀμπνύνθη codd. 700 προτρέποντο v. l. ant. ἐπὶ] ἀπὸ v. l. ant.
 701 μάχην h U¹³ V¹² V²¹: -ης c 703 ἐξενάριξαν Ar. e1 A B Cal.:
 ἐξενάριξεν cet. 707 Ὀρέσβιον] ὑπέρβριον k m Ge ss. L¹⁰ V¹⁰
 708 ἄδῃ Zen., v. l. ap. Strab. 407

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὔτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὔλον Ἄρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ἡ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720

Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·

Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέφ' ἄξονι ἀμφίς.

τῶν ἦτοι χρυσέη ἵνυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι· 725

πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·

δίφρος δὲ χρυσείοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
ἐντέταται, δοιαί δὲ περιδρομοὶ ἀντυγές εἰσι.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα 730

κάλ' ἔβαλε χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἥγαγεν Ἥρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμανῦ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735

ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν

δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντῃ Φόβος ἐστεφάνωται,
ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή, 740

ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ δεινοῖο πελώρου,

δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον

χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν·
ἐς δ' ὄχρεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος 745

βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν

725 ὀπίσσωτρα ἔν τισι S A B Lp P¹¹ γρ. Bm⁸, E⁴ ss.

ἔβ. 1 ἥραρεν V²², γρ. Ang. 734-735 ath. Zen.

k A Ge N⁴ U⁶: πόλεων cet.

731 καδδ'

744 πολίων

ἡρώων, οἷσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἅς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη 755
 Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
 “Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρηι τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὁσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τινα οἶδε θέμιστα;
 Ζεῦ πάτερ, ἡ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίδωμαι;”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
 ἡ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.”
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μᾶστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 ἡμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τοσσον ἐπιθρόσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 775

747 οἷσιν Arg. **ch** : τοῖσιν vulg. 749 -ματοι **a c f al.** 756 μετ-
 έειπε **k M⁵ N⁴ U¹⁰ V¹³ V¹⁵ V¹⁶** 757 ἔργ' ἀίδηλα v. l. ant. **g** (cf. 872)
 764 τὴν δ' αὐτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε v. l. ant. : τὴν
 δ' ἡμέιβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε **c g^h I** 772 ὑψηυχέες **c** :
 ὑψαυχέες **V¹ V²²** corr. : ὑψαύχενες cit. Long. de subl. 9

λύσας' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχουσιν·
τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βήτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοίαι,
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῖαι·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὄθι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780
ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδόνον,
ἔνθα στᾶσ' ἦϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785
ὅς τόνον αὐδῆσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
“ αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἴχνησκον· κείνου γὰρ ἐδειδίσαν ὄβριμον ἔγχος· 790
νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.”

Ἔως εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὔρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ. 795
ἰδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπομόργνυ.
ἱππέϊον δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε·
“ ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. 800
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής·
καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἵασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·

778 αἶ] τῷ v. l. in L¹⁶ 785 εἰδομένη i L¹⁸ R¹ U¹² V³² 786 om.
quidam ant. 787 ἐλεγχέες Ar. h V²¹ ἀγητοί et ἄριστοι Ar.
(διχῶς) : hoc V¹⁶ Vi¹ 791 δ' ἔκαθεν Ar. i q V¹⁰ V¹¹ V³² 797 ἀμφι-
βρότης v. l. ap. Eust. :]ης p¹¹ τείρετο Ar. vulg. : τρίβετο v. l. ant.
c i l a r A ss. B C D T

δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
 σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
 ἀλλὰ σευ ἡ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυνκεν,
 ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ γινώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἅς ἐπέτειλας·
 οὐ μ' εἶλας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825
 “ Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δειδίθῃ μήτε τιw' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι·
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηϊ πρότῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύψον δὲ σχεδὴν μῆδ' ἄζωο θοῦρον Ἄρηα, 830
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
 ὃς πρόην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στετυτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.”

ἌΩς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835

808 om. Ar. L⁹ V¹⁶

προσείπε v. l. ant. (ἐνιοι Did.)

827 τό γε] τὸν c1

811 λέλυκεν h O⁷

818 σέων Ar. ita B: σῶν codd.

814 τὴν δ' αἶψα

χειρὶ πάλιν ἐρύσας, ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν
 ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα διον
 ἐμμεμανῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
 αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίῳ ἀγλαὸν νιόν·
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριξε μαιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δὺν Ἀϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης. 845
 ὣς δὲ ἶδε βροτολογιγὸς Ἀρης Διομήδεα διον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
 κείσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξάλυντο θυμόν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ᾤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτρη·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρηος.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳᾶς τε
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης αἶτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ

838-839 ath. Ar. 838 φήγιμος] πῆδιμος v. l. ap. Hesych. al.
 839 τ'] δ' Ar. h V²¹ 842 ἐξενάριζεν Ar. A in ras. B L¹⁹ M¹⁰: ἐξενά-
 ριζεν v. l. ant., cet. 848 κείσθ' ὅθι πρ. μιν g U⁵ U¹¹ 852 ἐλέσθαι
 p¹ gn A V¹ al.: ὀλέσσαι vulg. 854 ὑπὲρ A V¹ 857 ζωννύσκετο]
 στελλέσκετο v. l. ant. (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων) μήτρη Ar. M⁵ M¹⁰
 O⁶: μήτρη Hdn. vulg. 860 ὅσσον δ' Aristoph. T 863 αἶτος Ve

καύματος ἔξ ἀνέμοιοι δυνσαέος ὀρνυμένοιοι, 865
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδῃ χάλκεος Ἕρης
 φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
 δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἔξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 ῥυλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὗτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδέηλον· 880
 ἣ νῦν Τυδέος υἱόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
 ἣ κε ζῶς ἀμνηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριξε.
 ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
 Ἕρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσι·
 τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895

872 ἔργ' αἰδέηλα g U⁵ (cf. 757)

874 χάριν cegikpT: χάριν δ'

Ar. cet.

880 ἀνιεῖς b h, -εις -ης cet.

881 ὑπερφίαλον Ar.

P¹² Vi¹: ὑπέρθυμον v. l. ant. (αἰ δημῶδεις Did.), vulg.

ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδηλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανίωνων.”

ἌΩς φάτο, καὶ Παιήν' ἀνώγειν λήσασθαι
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων 900
ἠκέσας· οὐ μὲν γάρ τι καταβνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἑόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκώωντι,
ὥς ἄρα καρπαλίμως λήσατο θοῦρον Ἄρηα.
τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσε· 905
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο κύδῃ, γαίῳν.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολογὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιάων.

898 ἦσθας **b g k o p A Ve V' V⁵ V¹² V¹⁸ V²⁵** ἐνέρτατος Zen.
899 ἀνώγειν **k A B Ge N⁴ U¹ V⁴ V¹⁰ V²⁷** : ἀνωγεν **o p**, v. l. ap. Eust. :
ἀνώγει vulg. 900 πάσσειν Ar. **e h k o A B C T al.** 901 om. Ar.
(uv.) **e h B C D T al.** κατὰ θνητοὺς **Pe U⁶** 902 ἐπείγόμενον
b c h D Mc al. 903 περιτρέφεται Hdn. **V¹⁶, P² ss.** : περιστρέφεται
vulg. 906 ath. hic Ar. (A 405) 909 παύσασθαι **A N⁴ P¹¹**
schol. T Ἄρη (Ἄρηα) **g A L⁹ L¹⁷ L¹⁸ V¹⁶ V²⁰** : Ἄρην vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἔθυσσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἱθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥήξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
νιδὼν Ἐϋσώρου, Ἀκάμαντ' ἦέν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 10
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὀδῶ ἔπι οἰκία ναίων. 15
ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἔππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

4 ita Ar. ed. altera, codd. : ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίνης Ar.
ed. prior. (ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐγγράφῳ s A B Lp) : ποταμοῖο Σκαμάνδρου
καὶ Σιμόεντος Chaeris (s B Lp T) 6 φάλαγγε Ve 18 ῥα τότε']
ῥά οἱ Ve

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξε· 20
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νηὶς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳνι.
 Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 25
 ἥ δ' ὑποकुσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
 ἔγχρ' χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατυνιόεντος ἐϋρρείταιο παρ' ὄχθας
 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως 35
 φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἐλ'. ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳιο,
 ὅζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40
 πρὸς πόλιν, ἥ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηνὴς ἐν κούρησι ἐπὶ στόμα· παρ δέ οἱ ἔσθη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσεταιο γούνων· 45
 “ζώγρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολὺκμητός τε σίδηρος,

21 Πήδασον] πήρεχον Ar. (οἱ περὶ Ἀρίσταρχον teste S B)
 31 ἄρ' Ἐτάονα ce Ge V¹ V¹¹ V¹² V³² al., v. l. ap. Eust. 34 ναῖε δὲ]
 δς νάε (ναῖε cod.) Zen. σαφινιόεντος v. l. ap. Strab. 606 35 Φύ-
 λακον] σχεδίων Hdn. π. μον. λέξ. 18. 6 38 ἵπποι . . . ἀτυζόμενοι
 Apoll. lex. M¹ ss. U¹ Ve, v. l. ap. Eust. 45 ἐ ἐλίσσ. U⁶ ss., γρ. O⁸
 47 κείται q

τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμέε ζῶον πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 50

ἌΩς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·
καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤυδα·
“ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὔτως 55
ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων; τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἴλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.” 60

ἌΩς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
αἵσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὦσατο χειρὶ
ἥρῳ Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λαῖξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μέλιλυνον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
“ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
μιμνέτω, ὥς κε πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
νεκροὺς ἅμ πεδίουν συλήσετε τεθνηῶτας.”

ἌΩς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορὶ εἶπε παραστὰς 75
Πριαμίδης Ἑλένος, οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος·
“Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα

49 τῶν] τῷ m 51 ἔπειθε] ὕρινε f h q A ss. B C N⁴ T V¹ V¹³ V¹⁵ al.
54 ἀντίον Zen. b c h al. 55 αὐτως e v. l. ap. Eust., al.
56 πεποιέεται Zen. ap. Heracl. ap. Eu.: -νηται T 59 φέρει b A
ss. Ve V¹ V¹⁴ V¹⁵ V¹⁶ 61 ἔτρεψεν] παρέπεισεν i m A V¹³ al.: ὠτρυνεν
M⁵ 62 ἀπαὶ g p v. l. ap. Eust.: ἀπὸ U¹¹ 71 Τρώων ἅμ πεδίουν
συλήσομεν ἔντεα νεκρούς Zen. 76 οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος et μάντις
τ' οἰωνοπόλος τε Ag. (διχῶς): illud codd.

Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 83
 πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσείειν, δηῖοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει· 85
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχαιο, εἶπε δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὔκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἥνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 ὥς κεν Τυδέος υἷδν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὦδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 οὔν πέρ φασι θεᾶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.”

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντῃ,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιω αἰνῆν. 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φᾶν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος

86 μετοίχεο Ve V¹ γρ. E⁴ Eu.P¹¹ V²³ 96 ὥς κεν Ar. f B C M⁷ M¹³ O⁶ V¹¹ V²⁰ V²⁶ : αἶ κεν vulg.105 μαχέσθαι e h cit. Eust. : μαχέσεσθαι E⁴ Le¹ M⁶ P⁶ P⁷ V¹² V³²

87 γεραιὰς v. l. ant. : γεραρὰς

Τρωσὶν ἀλεξήσουντα κατελθέμεν, ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

110

“Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ’ ἐπίκουροι,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ’ ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον, ἥδὲ γέρουσιν
εἴπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ’ ἐκατόμβας.”

115

ᾧΩς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ ἥ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ’ Ἱππολόχοιο πᾶις καὶ Τυδέος υἱὸς
ἔς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.

120

οἱ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντε,
τὸν πρότερος προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·

“τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ’ ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

τὸ πρῶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
σῶ θάρσει, ὃ τ’ ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας·

125

δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ’ οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρῦαντος υἱός, κρατερὸς Λυκόοργος,
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

130

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ’ ἡγάθειον Νυσήϊον· αἱ δ’ ἅμα πᾶσαι

θύσθλα χαμαὶ κατέχεναν, ὑπ’ ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς

135

δύσεθ’ ἁλὸς κατὰ κύμα, Θέτις δ’ ὑπεδέξατο κόλπῳ

109 μετελθέμεν U¹ U¹⁰ V¹

ἀγχιμαχηταὶ i Ge M⁷ M¹³ O⁶ U¹⁰

ἔσταῖ λῶβην Zen.

113 ὄφρ’ ἂν et ὄφρα κ’ Ar.

111 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι

112 ἄνδρες ἔστε θεοὶ καὶ ἀμύνετον

(διχῶς): illud codd.

119-236 μετατιθέασιν τινες ἀλλαχόσε ταύτην τὴν σύστασιν
Ariston.

120 ἀμφοτέρω A Mc V¹ V¹⁰

121 ἰόντε Zen, Aristoph.

Ar. (?) : ἰόντες codd.

128 οὐρανὸν Ar. a d q U⁴ U¹¹ U¹²

135 φο-

βηθεὶς] χολωθεὶς Zen.

δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεία ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν· 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."

Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
 "Τυδεΐδῃ μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει ἢ δ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς 150
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἵπποβοτόιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνωρέην ἐρατεινὴν
 ὥπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,
 ὅς ρ' ἐκ δήμου ἔλασσειν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν,
 Ἄργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160
 κρυπταδὴ φιλότητι μιγήμεναι· ἄλλα τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
 'τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἐθέλεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.' 165
 ὥς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἶον ἄκουσε·

148 τηλεθώοντα Aristoph. ὥρη Aristoph. g p²¹ uv. A B P¹¹ Vⁱ⁵
 V⁵ V¹⁶ V²⁶ Ve 149 ἡμὲν . . . ἢδ' Alexio e A T' V⁹ V¹⁴ V¹⁵ v. l. ap.
 Eust. 154 τέκεν M¹ O⁵ U¹ Ve al. 155 τίκτεν Ar. a Ge M⁷ N⁴ :
 ἔτικτεν vulg. ἔλλεροφ. Zen. (teste Eust.) 159 οἶ' μιν d k p A al.
 160 διάντεια i M⁹ U⁹ v. l. ant.

κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὃ γε σήματα λυγρά,
 γράψας ἐν πύνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 δειξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
 πεφνέμεν· ἥ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δειῶν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 δευτέρον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύνεμαι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνου ἦν ἑόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο. 195

169 τυκτῷ h 170 ἠνώγειν Ar. A (-ειν) B M⁴ Mc U² V¹⁰ V²⁰: -γει
 cet. 171 ὑπ'] μετ' Dem. Ixion 174 ξείνισσε et ξείνισε Ar. (διχῶς):
 illud codd. praeter Ge 187 ἄρ' ἀνερχομένῳ Ar. vulg.: ἄρ' ἐπερχ- v. l.
 ant. p²¹, ἀπερχ- Ar. sec. s T, L²⁰ Lp, p²¹ ss. ἀναερχ- h i δόλον] λόχον
 i o A N⁴ U¹ al. 195 ὅφρα νέμοιτο] πυροφόροιο d k m A V⁴ V³² al.

ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 "Ισανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἡ δ' ἔτεκε' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὁ καὶ πεδῖον τὸ Ἀλῆιον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεεῖνων
 "Ισανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἴππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι."
 ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 "ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήῃρα διίδου φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλῳ

200 ἀλλ' ὅτε δῃ] αὐτὰρ ἐπεὶ Arist. Probl. 953 a 23
 ανδρον Strab. 573. 631 225 τῶν] τὸν c T V^o V¹⁵ al.
 Ar. a d e m A C T: ἔγχεσι Zen. vulg. ἀλλήλους Zen.

203 Πείσ-
 226 ἔγχεα

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
κτείνειν ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,
πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὃν κε δύνῃαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείβομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230
γνώσῃσι ὅτι ξείνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.”

ἌΩς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἰξάντε,
χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο·
ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε 235
χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαίᾳς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανε,
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἠδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδᾶς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφήπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·
κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250
ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
“ τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
μαρνάμενοι περὶ ἄστν· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν

237 φηγὸν **defopqr** A ss. B C D T al. : πύργον vulg. 241 πᾶσι
μάλ' v. l. ant. 244 ἔνεσαν Ar. vulg. : ἔσαν, ἔσσαν **cf** B C T al

246 μνηστῆς] αἰδοίης **ch i T**, v. l. in A 250 αἰδοίης] μνηστῆς
a, v. l. in A

ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πίησθα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὥς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι."

Τὴν δ' ἡμέλιβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 "μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογνιώσης μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεῖϊ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραίᾶς· 270
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστνυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη' Ἰλίου ἱρής,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω, 280
 αἶ κ' ἐθέλῃς εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἀἴδος εἴσω,
 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου διζύος ἐκλελαθέσθαι." 285

261 μέγα] μάλα h 265 μένεος Plato Crat. 415 a, Ar. (teste Eust.), vulg. : μένεος δ' h m U⁶ V¹⁰ V²¹ : μένεός τ' a q L⁹ L¹⁸ M⁷ M⁸ Pa U¹⁰ 266 ἀνίπτησιν Zen. Hdn. g 270 γεραιᾶς v. l. in A (cf. 87) 271 πέπλων a d m al. : πέπλος b al. 285 φαίην περ v. l. g T φρέν' ἀτέρπου vulg. : φρέν' ἀτερ που Ar. A (ἀτέρ) L⁵ Le¹ O⁸ P³ P⁵ P⁷ Eu. : ἀτερπον M¹² U¹, V⁵ corr. : φίλον ἦτορ Zen.

ὦς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηώντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλα ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 290
 ἦγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν·
 τῶν ἔν' αἰραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὥϊξε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον·
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡῦκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἡρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ·
 “πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπτολι, διὰ θεάων, 305
 ᾄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαῖδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νῆπια τέκνα.” 310

ὦς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς αἱ μὲν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ,
 “Εκτῶρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότ' ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315

288 ἡ δ' εἰς οἶκον ἰοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσιν Ar. ed. altera, $\mathfrak{P}^1$ Bm⁵
 U²: hab. in marg. o V¹³ V³² (= o 104) 289 παμποίκιλα Bm⁸ M⁶ U³:
 -οι cet. 290 τὰς] ἄς Strabo 41 c $\mathfrak{P}^1$ V³² 305 ἐρυσίπτολι codd.:
 ῥυσίπτολι v. l. ap. s A Lp T (ἄμεινον) 311 ath. Ar.

οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἑκτορος, ἐν πόλει ἄκρη.
 ἔνθ' Ἑκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
 τὸν δ' Ἑκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν· 325
 “δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὕτῃ τε πτόλεμός τε
 ἄστν τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 ὅν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστν πυρὸς δηΐοιο θέρηται.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 “Ἑκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον·
 οὗ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335
 ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦς ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὄρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κυχήσεσθαι δέ σ' οἶω.”

ᾧ φάτο, τὸν δ' οὗ τι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηῦδα μελιχίοισι·
 “δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρνοέσεως,
 ὥς μ' ὄφελ' ἡματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα

319 ἔχεν δεκάπηχυν qu. s A Eu., ita Q³ 322 τόξα φώοντα v. l.
 ant., h D L⁶ V¹ V¹² al. 324 ἔργ' ἐπέτελλε M⁹ P¹², M⁷ corr. 330 ὅν
 τινά Ar. M¹ V¹⁰ : εἴ τινά vulg. 335 τόσσον τρώων ch 343 ἀμεί-
 βετο διὰ γυναικῶν g, v. l. in A

εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ᾧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἵσχρα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι ὅτω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἵσελθε καὶ ἕξο τῷδ' ἐπὶ δῖφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἶνεκ' ἐμείο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θήκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισι.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 “μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσνται ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμείο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γὰρ οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵζομαι αἰτίς,
 ἦ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιw Ἀχαιῶν.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἦ γε ξύν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεστήκει γοώωσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιw,
 ἔσση ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμωῆσιw ἔειπεν· 375
 “εἰ δ' ἄγε μοι, δμωαί. νημερτέα μυθήσασθε·

349 διετεκμήραντο ο p N⁴ V²⁷ : κατετεκμήραντο V¹³ 351 ὃς ῥ'
 b g i al. 354 νῦν Ar. codd. 356 ἄτης] ἀρχῆς Zen. cer
 365 ἐλεύσομαι c T U¹ U⁶ V¹¹ V¹⁹ : ἐσελεύσομαι vulg. ὄφρ' ἂν e al. :
 ὥς κεν M⁵ V¹⁵ 367 γὰρ L⁹ M⁷ O⁶ U⁹ : γὰρ ἔτ' i o al. : γὰρ τ' vulg.
 9*

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάρου;
 ἥέ πη ἐς γαλῶν ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἣ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται; 380

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνῇ ταμίῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πη ἐς γαλῶν οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιον, οὔνεκ' ἄκουσε
 τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἣ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη ἔικυα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.”

Ἡ ῥα γυνὴ ταμίῃ, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ 390
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις εὐκτιμένας κατ' ἀγνιάς.
 εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστν
 Σκαίας, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε,
 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα
 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑληέσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἣ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλῖγκιον ἀστέρι καλῶ,
 τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἦτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις

380 a (= 386) A L¹² V¹⁶ V¹⁹ V²² V²³ al. 393 τῇ τ' f U¹: τῇ δ' g
 al.: τῇ γὰρ e διεξιέναι e g l al. 400 ἐπὶ] ἐν l q L¹⁰ L¹⁹ U⁶ V¹⁵
 V²³ al. κόλπον b d g i p

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
 σευ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
 σευ ἀφαμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάουσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἳ δέ μοι ἐπτά κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἥματι Ἀἴδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἷεσσι.
 μητέρα δ', ἣ βασιλεύεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἀψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλλ' Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἦδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναικα·
 λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐριεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τείχος.
 τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἳ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 ἦδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδης καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ πού τίς σφιν ἐνισπε θεοπροπίων ἐν εἰδώς,

408 ἐμὸν μόρον v. l. ant.

415 ναιετάουσαν c e p q al. : -άωσαν

vulg. : -όωσαν Ar.

433-439 ath. Ar.

434 ἀμβατή Callistratus

435 τῇδ' v. l. in A, ci T al.

437 Ἀτρεΐδα Dem. Ixion : Ἀτρεΐδην

M⁶ V¹⁶ V¹⁶

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἥ νυν καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440
 “ ἥ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἷ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδὲ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἡδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὔ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμῶν ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κούρησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρύνεσσαν ἄγεται, ἐλεύθερον ἡμῶν ἀπούρας· 455
 καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδὸς ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικέισετ' ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἴπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
 “ Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφιμάχοντο.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἡμῶν.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.” 465

ἌΩς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱπποχαίτην,

439 αὐτοὺς v. l. ant.
 447 γὰρ] μὲν **chi** al.
 -λαιοιο [ἄνακτος] cit. **p**²¹
 (-οι, -ει,) **g** al.

443 ὥς] ᾧ **L**⁶ ss., γρ. **Vi**¹, v. l. ap. Eust.
 449 ἐϋμμελίῳ **ADPeV**¹⁶, agn. **p**²¹
 456 ἄργεϊ οὔσα **cer** **p**²¹ al. 464 καλύψαι

δεινὸν ἀπ' ἀκροάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470

ἐκ δὲ γέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπε δ' ἐπενξάμενος Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι· 475

“Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ᾧδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἱφι ἀνάσσειν·
καὶ ποτέ τις εἴποι ‘πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων’
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα 480
κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.”

ᾧς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
παῖδ' ἐόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξευ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 485

“δαιμονίη, μή μοί τι λῖν ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνῆρ Ἀῖδι προῖάψει·
μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφνυμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.”

ᾧς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει 495
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἔκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἔκτορος ἀνδροφόνιοι, κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς

475 εἶπε δ' Ar. : εἶπέ τ' U⁵ V⁴ V¹⁸ : εἶπεν vulg. 477 ἀβίπ. p²¹ A

478 βίην ἀγαθόν τε v. l. ant., ce h C D T al. : βίην τ' ἀγαθόν τε
a b B al. : βίην ἀγαθόν p N⁴ V¹⁴ : ἡ κοινὴ βιη[ν] διχ[α του τε] p²¹

479 εἴποι cit. Nic., A ss. B C V¹⁸ : εἴπησι vulg. γ' ὅδε Ar. U¹ V¹⁸ :
δ' ὃ γε vulg. ἀμείνω M⁵ T (cf. A 80) 484 ἐλέαιρε ce h l D al.

493 ita p²¹ Epict. iii. 103. ἐμοὶ δὲ μάλιστα cet.

ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἑκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 500
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὃ γ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστν, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. 505
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θεῇ πεδίῳ κροαίνων,
εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρείῳ ποταμοῖο,
κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ῶμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς, 510
ρίμφα ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ ἐβεβήκει
καγχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἑκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε 515
στρέψεσθ' ἐκ χώρας ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
“ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες;”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
“δαιμόνι, οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη, 521
ἔργον ἀτιμῆσαι μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
ἀλλὰ ἐκὼν μεθειῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολλὸν πόνον εἵνεκα σείο. 525
ἀλλ' ἵομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
δῶῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησι
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.”

506 ἀγοστήσας v. l. ant.

511 ρίμφ' ἐὰ Zen. : ρίμφαε Posidonius

519 ἐκέλευσας a cal.

523 μεθειῖς M⁵ O² V¹ V³ V⁶ V¹⁰ : -ίεις cet.,

cf. E 880

529 ἐλάσαντες L⁸ L²⁰ M⁶ M¹⁰ U¹³ V⁴ : -ασιν V¹²

ΙΛΙΑΔΟΣ Η

^αὩς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
 οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐϋξέστης ἐλάττησι 5
 πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
 ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσι ἐελδομένοισι φανήτην.
 Ἔνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτες,
 Ἄρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
 γείνατ' Ἀρηϊθοὸς καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10
 Ἔκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχρῃ ὀξυόεντι
 αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 Δεξιάδην, Ἴππων ἐπιάλμενον ὠκειάων, 15
 ὦμον· ὁ δ' ἐξ Ἴππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
 Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

5 ἐπεὶ κε κάμωσιν Ar. f g h A B C al. : ἐπὴν κε κάμωσιν Dion. Sid.,
 vulg. : ἐπὴν κεκάμωσιν v. l. ant. e1 U⁵ U¹⁰ U¹³ 6 ἐλαύνοντες
 ἐρέσσοντες v. l. ant. (Ar. ? κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων Did.), e Ge N⁴ V²²
 v. l. in A 7 τῷ Ar. codd. : τοῖ Ammonius 12 λύντο Ar. c h L¹⁴ :
 λῦσε vulg. : δυντο p³⁴ 15 om. Ge U⁹

Ἄργείους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
 Ἴλιον εἰς ἱερὴν· τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων 20
 Περγόμεον ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκη·
 ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 “τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμανία, Διὸς θύγατερ μέγαλοιο,
 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκη·
 δῶς; ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺν κέρδιον εἴη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ 30
 Ἰλίου εὖρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθείην τόδε ἄστυ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 “Ἔκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσsetαι οἰόθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι, 40
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἔκτορι δῖῳ.”

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιώωσι· 45
 στῇ δὲ παρ' Ἔκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “Ἔκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, κασίγνητος δέ τοί εἰμι·

18 v. om. p²¹ 22 παρὰ] περὶ g 23 ἐκάεργος o 24 σὺ δ' αὖ
 codd. 30 μαχησ]ομεθ p³⁴ 31 om. p³⁴ 32 om. O⁵ ἀθανά-
 τησι g h p q al. : -οῖσι Zen. vulg. : ἀμφοτέρῃσι Aristoph. 33 τὸν
 δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Zen. v. l. in A 41 ἀγασσόμενοι Ag.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ἄλλους μὲν κάθισον Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπείν·
ὥς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων·”

“Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
μέσσου δουρὸς ἐλών· οἱ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
καδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
καδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἐξέσθην ὄρνεσι·ν εἰκότες αἰγυπιοῖσι
φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες ἦτο πυκναί,
ἄσπῳσι καὶ κορύθεοσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρήξ
ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
εἰς ὃ κεν ἡ ὑμεῖς Τροίην εὖπυργον ἔλητε,
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείως ἔλη ταναήκει χαλκῷ,

53 ath. Ar.

56 οἱ δ' h o A O⁵ U¹⁰ : τοὶ δ' vulg.

60 ἐν

q M⁷ U¹

62 βεβριθῆναι v. l. in A (cf. Δ 282)

64 πόντος

Arist. Probl. 934 a 15, vulg. : πόντον Ar. e f q B C Lp al.

vulg. : αὐτῇ Ar. e f h B C T al. : αὐτοῦ v. l. ant. Vi², Arist. l. c. : αὐτῷ U⁹

73 δ' ἐν Ar. b g V¹⁹ V²⁹ : μὲν vulg.

74 νῦν ὅν τινα] εἰ καὶ τινα

c h, v. l. in A

ἐμοὶ μαχέσασθαι] ἐνὶ στήθεσιν i

τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80

εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δώη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα σύλησας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
καὶ κρεμώω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσέλμους ἀποδώσω,
ὄφρα ἐ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 85
σῆμά τε οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεί Ἑλλησπόντῳ.
καὶ ποτέ τις εἵπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
νῆὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

‘ ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθυηῶτος,
ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἑκτωρ.’ 90
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἰδέσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι·
ὀψέ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε
νεῖκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ. 95

“ ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἦ μὲν δὴ λώβῃ τάδε γ' ἔσσεται αἰνώθεν αἰνώως,
εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
ἦμενοι αὖθι ἐκαστοὶ ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὖτως· 100
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθε
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”

ἌΩς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
αὐτός τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

90 ὃν τιν' v. l. g A T 95 νεῖκε' Ag. (ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων),
q L¹¹ L¹⁴ 97 τάδε γ' γε τὰδ' v. l. ap. T (ἐν τισὶ) 104 βιότοιο]
θανάτοιο v. l. in A T βιώτου τέρμα φάνθη, γρ. V¹³

“ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ, 110
 μηδ’ ἔθελ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ’ Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνι κυδιανείρῃ
 ἔρριγ’ ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξεν ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων, 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴ περ ἄδειής τ’ ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ’ ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
 δηϊτοὶ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.”

ᾧς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως 120
 αἴσιμα παρειπών, ὃ δ’ ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ’ ὤμων τεύχε’ ἔλουντο·
 Νέστωρ δ’ Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει.
 ἦ κε μέγ’ οἰμώξιε γέρων ἱππηλάτα Πηλεΐς, 125
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ’ ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ’ εἰρόμενος μέγ’ ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ’ Ἐκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰείραι, 130
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἀῖδος εἴσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 ἦ βῶμ’ ὥς ὅτ’ ἐπ’ ὠκυρόφῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλῳιό τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσσίμωροι,
 Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135

109 χρῆ] χρεώ 11 110 δὲ σχέο Ar. Hdn. a e f o q A T: δ’ ἀνσχεο
 c h: δ’ ἴσχεο vulg. 112 τον τε τρομ[εουσι] p³⁵, τὸν ὑποτρ. Bm⁸ H¹
 Vi⁴ 113 τοῦτόν γε v. l. in A, ita Le² Lesbomax 182 114 ἀντι-
 μολῆσαι v. l. s A ἀμείνω Zen. M⁹ P¹⁵ (cf. A 80) 127 μειρόμενος
 μέγα δ’ (leg. μεγάλ’) ἔστεινεν Zen. 130 φίλας ἀνὰ] βαρείας Ar. (ἐν
 ταῖς ἐξητασμέναις Ἀριστάρχου Did.) c h 131 ἀπαλ b g Gal.:
 ἀπέκ m 133 Ἀκίδοντι v. l. ap. Strab. 348 uv. 135 Φειᾶς] Χάας
 v. l. ap. Strab. l. c.: φηρᾶς Did. duce Pherecyde fr. 87: cf. o 297
 Ἰαρδάνου Did. s A T

τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεΐη κορύνη ρήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὗ τι κράτεϊ γε,
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεΐη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὔδεις ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἀρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ φίλῳ θεράποντι φορῆναι·
 τοῦ ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδεΐδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἅπαντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσσειε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ὕμῶν δ' οἷ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὐδ' οἷ προφρονέως μέμαθ' Ἑκτορος ἀντίον ἐλθεῖν." 160
 ὣς νεέκεσσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ᾧρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ᾧρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦρῳ ἐπιειμένοι ἀλκῇ,

144 λυκόοργος M¹² M¹³ U¹ V⁵ V²³ : -όργος α ὑποφθὰς] ἀναστάς
 Ar. 146 δ' Ar. vulg. : τ' a e f h q B C D V¹ V¹⁶ al. 149 δῶκε δ'
 Ar. vulg. : δῶκεν v. l. ant. c g h i a l. 151 a
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι
 b f g q a l. 153 φ] ἐμῷ Zen. v. l. s T

τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἷ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἑκτορι δῖῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ· 170
 “ κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἑὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγῃσι
 δηῖτον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.”

Ἦς ἔφαθ', οἱ δὲ κλήρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δέ τις εἵπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “ Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδῆος υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.” 180

Ἦς ἄρ' ἔφαν, πάλλιν δὲ Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠθελον αὐτοί,
 Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἂν' ὄμιλον ἀπάντῃ
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἂν' ὄμιλον ἀπάντῃ,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἥτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 τὸν μὲν πᾶρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190
 “ ὦ φίλοι, ἥτοι κλήρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,

168 ἂν] ἐν h
 πεπάλασθε vulg.

Alexio Heracleo vulg. :

179 λαχεῖν] τυχεῖν h

ἀπάντῃ] Ἀχαιῶν c h al.

193 δύνω Ar. P⁸ V¹²

171 πεπάλασθε Ar. Hdn. a d f q A B C Lp T :

ὥς qu. s A ita P¹³ P¹⁵

177 θεοῖσι δὲ

186 δὴ τὸν et δὴ ῥ' Ar. (διχῶς) :

δὴ ῥ' A U¹ V¹⁶

187 κυνέην a L⁴ M⁵ U⁶ V¹¹ V¹⁵ V²³

ιοφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται, 195
 ἢ καὶ ἀμφιδίην, ἐπεὶ οὐ τινα δείδιμεν ἔμψης·
 οὐ γάρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδὲ τι ἰδρεΐη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νηϊδὰ γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι 200
 ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.” 205

ἌΩς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,
 σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
 θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210
 τοῖος ἄρ' Αἴας ᾧρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦϊε μακρὰ βιβιάς, κραδᾶν δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
 Τρῳᾶς δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215
 Ἑκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
 ἀψ' λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥύτε πύργον,
 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
 σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος, ὧλῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον

195-199 ath. Zen. Aristoph. Ar. 195 γε πύθωνται] πεπύθωνται
 L⁹ O⁶ U⁹ V⁹ V²² 197 ἐκὼν] ἐλὼν Ar. (καὶ αἱ πλείους) o g h al.
 198 τι ἰδρεΐη Ar.: μὲν ἰδρεΐη Aristoph.: τ' αἰδρεΐη codd. 207 τεύχη
 codd. praeter A ss., s T O 187 213 βιβιάς Ar. codd. (cf. Γ 22)
 214 μὲν Ar.: μέγ' codd. 215 ἐπήλυθε cit. Plut. de aud. poet. 30a,
 h V¹² 221 ὧλῃ] ὧδῃ v. l. ap. Strab. 408, 626

ταύρων ζατρεφένων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στῇ ῥα μάλ' Ἑκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225
 “Ἑκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσαι οἴοθεν οἷος
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισι
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν
 καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 “Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τί μεν ἤύτε παιδὸς ἀφανροῦ πειρήτιζε, 235
 ἢ γυναικός, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαίξαι μόθον ἵππων ὤκειάων· 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἀρηϊ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
 λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.”

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀπειρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο· δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὴς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν. 250

230 ἐπιμηνίσας Ar. 234 om. A Bm² M⁵ M¹¹ O⁵ O⁸ Pal¹ U¹: Αἴαν
 ἀμαρτοεπὲς βουγάϊε ποῖον ξειπας (= N 824) g x L¹² V⁵: utrumque
 (ordine inverso) Ang. V¹⁸ V²⁹ 238 οἶδ' . . . οἶδ' ἡδ' . . . ἡδ' v. l.
 ap. Eust., P⁴ D m. rec.: ἡδ' alterum c g p al. βῶν Ar. vulg.: βούν
 Aristoph. L¹¹ L¹⁴ Mc V³²: βῶ Rhi. 240 ἐπαίξειν v. l. in A
 241 ante 240 o L¹⁰ N⁴ U¹⁰ Eust. δηΐων Ar. h 243 ὀπιπεύσας
 A B C D M¹ T U¹ V¹² al.: ὀπιπτεύσας cet. τύχωμι A Bm⁵ E⁴ T Vi⁵ al.:
 -ωμι 1 v: -ωμαι Bm⁴ L¹⁸ U⁶ V¹⁸: -οιμι cet.

διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπесον λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτώρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺν μείζονα λᾶαν αἶρας
 ἦκ' ἐπιδιμήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270
 βλάβη δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδι ἐγχριμφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὠρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένῳ ἄμφω·
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σθέθον, εἰπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
 “μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.

255-257 ath. Zen.

259 χαλκός Ar. g h T U¹³ V¹⁰: χαλκόν vulg.

272 ἀσπίδ' ἐνιχριμφθεῖς Ar.: ἀσπίδι ἐγχριμφθεῖς vulg. αἰψ'] ἄψ

v. l. ant.

279 μάχεσθε h q L⁶ L⁸ L¹² U¹¹ V¹⁴ V²²

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·

“Ἰδαῖ, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·

αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285

ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἂν οὗτος.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

“Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε

καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι, 290

νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος

σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων

ἄμμε διακρίνῃ, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

ὥς σύ τ' ἐϋφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς, 295

σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν·

αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

Τρώας ἐϋφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,

αἳ τέ μοι εὐχόμεναι θείον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω, 300

ὄφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

ἢ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,

ἢ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.”

ᾧΩς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,

σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῃ τελαμώνι·

Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305

τὼ δὲ διακριθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν

ἦϊ, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,

ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

284 Ἐκτορα a c h A U⁵ V¹ al. : Ἐκτορι vulg. 285 οὗτος d v. l. in A al. 286 ἢ e h l A B C D T al. : εἰ vulg. 290 παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα b g q T v. l. in A al. 293 (= 282) asteriscus cum obelo A, om. W³ 294 Ἀχαιῶν o L¹¹ L¹² L¹⁴ N⁴ V¹⁵ al. 295 ath. Ar. 298 δύσονται] δύνονται v. l. ap. T (ἐν τισι) : θύονται Hdn. s B L p, γρ. V²⁷ 299 δ' ἄγ' h al. : δ' ἄμ' q V¹⁴ V³² 300 χαλκο-χιτώνων o N⁴ 302 διέτμαγον L¹¹ L¹⁹ M¹⁰ U⁵ U¹¹ V¹⁵ 304 ἐϋκμήτῃ Ar. : ἐϋδμήτῃ b V¹² al. 308 a (= E 516) M⁸

Αἶαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτεύοντες σόον εἶναι. 310
Αἶαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γένοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πανταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι. 315

τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης· 320

νῶτοισιν δ' Αἶαντα διηνεκέεσσι γέραιεν
ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325

ὁ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐϋρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχαὶ δ' Αἰδόςδε κατῆλθον· 330

τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσι καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακόμεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αἴτε νεώμεθα πατρίδα γαίαν. 335

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δεῖομεν ὦκα

312 κεκαφηότα cit. Et. M. 482. 8 316 διέχευον dfA al.
(cf. Γ 270) 324 ἤρξατο f cit. Eust. μῆτιν] μῆθον M¹⁰ ss. V¹ V³²
cit. Eust. 327 Ἀτρεΐδαί dfi k q A ss. B C al. ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί
e V⁵ 328 γάρ] μὲν b g q al. : δὴ Ge N⁴ U⁵ V¹ 334-335 ath. Ar.
336 δ'] τ' Ar. h al. ἀμφίβολον, γρ. s T 337 ἐν πεδίῳ
Aristoph. Le¹ γρ. E⁴ P³ V⁵ Eu. ποτὶ] περὶ M⁹ M² V¹² al.

πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη. 340
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἥ χ' ἵππον καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
 μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων."

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
 δεινὴ τετρηχυία, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 "κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖνν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὗ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε."

"Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 355
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡϋκόμοιο,
 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεδὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·
 ἀντικρὺ δ' ἀπόφῃμι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθῆναι."

"Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365
 Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,

339 εἶ] ἔπτ' v. l. ant.

342 ἵππους g^h Eust. al. : ἵππον vulg.

347 ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ἡῦδα K A U¹ 349 κελεύει] ἀνάγει
 o M¹⁰ N⁴ U⁹ V⁵ V¹⁴ : ὀρίνει V¹⁵ 351 Ἀτρεΐδῃσιν | Ἀργείοισιν l

353 ath. Ar. ἵνα] ἐὰν L¹⁰ : εἰ V¹ ἵν' ἂν μὴ Ar. T corr. P⁸ V¹²
 (ἦν ἂν M¹³ V¹¹) 359 εἰ δ' Ar. codd. : εἰ v. l. ant. 364 καὶ

ἔτ' codd.

ὃ σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ’ ἐπίκουροι,
 ὄφρ’ εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 ἠῶθεν δ’ Ἰδαῖος ἔτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 καὶ δὲ τόδ’ εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ’ ἐθέλωσι 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ’, εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνῃ, δῶν δ’ ἐτέροισί γε νίκην.”

ᾧΩς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ’ ἐπίθοντο,
 δόρπον ἔπειθ’ εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 380
 ἠῶθεν δ’ Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
 τοὺς δ’ εὖρ’ εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρης
 νηὶ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ·
 “ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν, 385
 ἠνώγει Πριάμὸς τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ
 εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺν γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 κτήματα μὲν ὅς’ Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἡγάγετο Τροίηνδ’—ὥς πρὶν ὠφελλ’ ἀπολέσθαι— 390
 πάντ’ ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ’ οἴκοθεν ἅλλ’ ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ’ ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὗ φησιν δώσειν· ἥ μὲν Τρῳέες γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ’ ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἶ κ’ ἐθέλῃτε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 395

368–369 om. **ilA M⁴ M⁷ U¹ U² V³ V⁶ V³²** 369 κελεύει] ἀνώγει
 N⁴ V¹⁴ 370 πτόλιν] στρατόν **aefilm v. l.** in **A, B C T al.** ὥς
 τὸ πάρος περ] ἐν τελέεσσι **h V³²** 380 om. **choAL⁹ N⁴ V¹ V¹⁵**
 385 om. **A U² V³ V¹² Vi¹** Ἀτρεΐδαι **bcdg Ge M⁷ V¹² al.** ἐϋκνή-
 μιδες Ἀχαιοὶ **abdo N² N⁴ P¹ V¹ V¹⁵**, v. l. in **A** 393 μὴν **Ar. vulg. :**
uin g h D U⁶ U¹⁰

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

κῆομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην."

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδριοιο δεχέσθω
μήθ' Ἐλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νῆπιός ἐστιν,
ὥς ἥδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.” 400

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·

καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

“Ἰδαί', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.

ἄμφι δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὐ τι μεγάλῳ·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηῶτων
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μελίσσέμεν ὦκα. 410
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”

ἌΩς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε' ἄρ' ἔλθοι 415

Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὀπλίζοντο μάλ' ὦκα,

ἄμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐϋστέλμων ἀπὸ νηῶν
ὀτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὀκεανοῖο

οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·

ἄλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα, 425
δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.

400 μὴ γάρ i q Ge al. 408 ita c h V³² al. : -κει(η)έμεν cet.
418 ἀμφότεροι h al. 420 ὀτρύνοντο (vel ὠτρ.) νέκυς Ar. h V⁹
V¹² V¹⁵ V¹⁶ : ὀτρυνον (ῶτρυνον) seu ὀτρύνοντο (ῶτρ.) νέκυας vulg.
421 ἀρούραις e 424 χαλεπὸν o f B C S al.

οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἦμος δ' οὐτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἔνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τείχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθείαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν, 440
εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ πᾶρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445
“Ζεῦ πάτερ, ἥ ρά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρουνα γαῖαν
ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράας ὅτι δὴ αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
τείχος ἐτείχισσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικιδνεται ἠώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρῃ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.”

427 οἱ δὲ] ἀλλὰ r, γρ. e A M¹⁰ U¹³ V¹⁶ 428, 431 πυρκαϊῆς Ar.
vulg. : πυρκαϊῆς A ss. L¹⁸ M¹² N⁴ : πυρκαϊῇ Zen. N⁴ (431) ἐπινήνεον
V⁸ v. l. in A T : ἐπε- cet. 436 ἐν πεδίῳ Aristoph. h V⁸² (cf. 337)
περὶ c h k l U¹ al. 437 θ' q U⁶ Eust. : δ' L¹⁹ M⁸ : om.
vulg. 440 ἐπ'] ἐν b g : ὑπ' h αὐτῶν r L¹⁸ 441 ἐν] περὶ
c h i p r al. 443-464 ath. Zen. Aristoph. Ar. 448 ὅτι] ὅτε
i l A B C T al. 451 ὅσον τ' Zen. vulg. : ὅσον a d h al. : ὅσην τ' Ar.
p¹ A Pal¹ U¹ V¹ 452 τὸ Ar. b c h al. : τὸδ' v. l. ant. (κατ' ἔνια τῶν
ὑπομνημάτων) : τὸ τ' p¹ a A U¹ al. : ὁ τ' vulg.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἶον ἔειπες. 455

ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
 ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχεῦναι,
 αὐτὶς δ' ἡϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.”

ᾧΩς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 δύσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βυυφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνιοι παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθην, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,

ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφω κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

458 σὸν] σοὶ c N⁴ ὅσον τ' Zen. vulg. : ὅσον a d h al. : ὅσῃν τ' Ar.
 p¹ A U¹ V¹ 465 δ' b e x A ss. al. : τ' vulg. 472 ἐνθεν ἄρ' codd.

474 αὐτῇσι Ar. (uv.) b g h A B D T al. : αὐτοῖσι cet. 475 ath.
 Zen. Aristoph. Ar. ἀνδραπόδοισι Ar. h v. l. ap. Eust. 481 πιέ-
 μεναι πρὶν Ar. h : πιέμεν πρὶν V³ V⁶ 482 om. Zen.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

Ἴδὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 “ κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι, 5
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι,
 πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
 τῇλε μάλ', ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνῶσετ' ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι. 20

1 post v. 52 scripsit Zen. 4 ὑπὸ] ἅμα g 6 om. ca p¹⁷ A D
 U¹ V¹ al. ἀνώγει V¹² V¹⁴ V¹⁵ : ἐνείπη k 7 θεῶν Ar. h
 10 ἀπάτερθε Aristoph. : μετόπισθε Zen. 18 πασα[ι p⁷

ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων."

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὃς δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30
 "ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἴ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμψης Δαναῶν δλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις· 35
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο."

Τὴν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι." 40

ἌΩς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
 ὠκυπέτα, χρυσέῃσιw ἐθείρησιw κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπιβήσετο δίφρου,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν, ἔνθα τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 Ἰνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

22 μήστωρ'] Κρονίδην Vi⁸ γρ. O⁸: πάντων Arist. de mot. an. 700a 1
 23 πρόφρων] πρόσσω Ptol. ἐθέλωμι Ar. 25-26 ath.
 Zen. 27 ων τε[p⁷ 28-34 ath. hic Ar. 29 φρασσάμενοι
 v. l. ant. 35-38 ath. Ar. 35 ὥς Ar. a d h m A B T: εἰ v. l. ant.,
 vulg.: ἥ C U¹⁰ 37 om. Zen. 38]τ[ρ ανδ[ων τε θεων τε p⁷
 38a (= A 361) p⁷ 39-40 ath. hic Ar. (= X 183-184) 44 ἐπε-
 μείβετο e 48 ἔνθα τέ f C al.: ἔνθα δέ vulg. 49 αγκυλομ]ητew p⁷

λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίω,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δειπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο. 55
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὀπλίζοντο,
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,

χρηιοὶ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆες τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 60

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἄσπιδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, ἵππτε δὲ λαός.
ἡμος δ' Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δὲ τίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτοιο, 70

Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' αἵσιμον ἡμαρ Ἀχαιῶν.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν·
αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὕτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μίμνειν οὕτ' Ἀγαμέμνων,

50 κατὰ efh Eust. A B C T al. : παρὰ V¹⁶ : περί plerique post 52
quattuor vss. add. p⁷ 54 ἀπὸ δ' αὐτοῦ] τοῖ δ' αὐτόθι v. l. ant.
54 a]ισεσ[]ι 54 bcd = B 477-479 p⁷ 55 ὀπλίζοντο Ar. f B
T al. : ὤπ- cet. 55 abcd = A 57-60 p⁷ 58 ωργο[ντο p⁷
59 om. p¹⁷ uv. 64 ἐνθ' ἄμα c q : ἐνθ' ἄμ' p B C L⁹ L¹² M⁴ O⁵ T V¹¹
V¹⁹ V²⁰ al. : ἐνθ' ἄρα P¹¹ V²³ V¹ 65 a b c = z 535-537 p⁷
d ν[]τ[p⁷ deinde fort. quattuor versus deperditi 69 αὐτὸς δὴ
cit. Eus. praep. ev. xiii. 13, 59 73-74 ath. Ar. 74 ἐξέσθεν v. l.
ant. 77 εἶλεν] ῥρει h L¹⁹ L¹² M¹⁰ v. l. in A

οὔτε δὺ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
 Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
 οὔ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰφ'
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
 ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἵσσων, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἑκτορα· καὶ νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσειν 90
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὥς ἐν ὀμίλῳ;
 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95
 ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.”
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σῇ δὲ βίῃ λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
 ἡπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὄφρα ἴδῃαι 105
 οἶοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστῳρε φόβοιο.

79 οὔτ' Αἴαντε δῦω C Vi⁶ 81 ἐτείρετο] ἐδάμνατο Ar. (ἐν τισι τῶν
 ὑπομνημάτων) 103 ὀπάζει Ar. vulg. : ἰκάνει bg i T al. v. l. in A :
 ἐπείγει Dem. Ixion 108 ath. Ar. μῆστῳρε Ar. vulg. : μῆστῳρα
 Plato Lach. 191 b, eg B ss. P¹¹ Vi¹

τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.” 110

ᾧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
 ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115

Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
 υἷον ὑπερθύμου Θηβαίου Ἥνιοπῆα, 120

ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125

κεῖσθαι, ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
 Ἴφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππῳ
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.

Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο, 130

καὶ νῦ κε σήκασθην κατὰ Ἴλιον ἡὔτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφήκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεοῖο καιομένοιο, 135
 τῷ δ' ἵππῳ δέισαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφι·

109 κομείτων Ar. vulg.: κομείτην Zen. **dfio** **p**¹⁹ A ss. B C al.
 110 ἵπποδάμοισιν Draco de metr. 52, 7, **bcegho** al. 111 ἢ **dfA**
 B T al. 114 ἴφθιμος **b m p A D N**⁴ **V**¹⁶ 116 φοινικέοντα **b g h i**
 A al. 123 om. **efh o B** 128 Ἐρασιπτόλεμον Zen. post 131
 Τρῶες ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἔκτορα δῖον
 χαλκῷ δεινόντα, δάμασσε δέ μιν Διομήδης
 add. quidam ant. (ἐν τισι τῶν παλαιῶν **g T**)

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 δείσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
 “Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὐτὴ φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἢ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλήκη; 140
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει
 σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλῃσι,
 δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερός ἐστι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· 145
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἔκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων
 ‘Τυδεΐδης ὑπ' ἐμείο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.’
 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.” 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἶον ἔειπες.
 εἴ περ γάρ σ' Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες 155
 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστῶν,
 τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.”

Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
 αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 160
 “Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείους δεπάεσσι·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμείο
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικας 165
 ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.”

137 φύγεν v. l. ant. m o A ss. U¹³ V¹ V¹⁶ al. φοινικόντα c h k p
 A m. p. Eust. 139 δὴ αὐτε] νῶϊ Zen. 163 ἀντὶ τέτυξο
 (vel ἀντιτέτυξο) Ar. a b h i D V¹ al. : ἀντετέτυξο vulg. 164-166 ath.
 Aristoph. Ar. 166 δαίμονα δώσω] πότμον ἐφῆσθω Zen.

Ὡς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὁρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 “Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανώοντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορεύονται ὀρυκτὴν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι, 180
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
 Ἀργείους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.”
 Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 “Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν 186
 Ἀνδρομάχῃ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος
 ὑμῖν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
 οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
 ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὖχομαι εἶναι. 190
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὧμοιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων. 195

168 a

ἢ μήτε στρέψαι μήτ' ἀντίβιον μαχέσασθαι

add. quidam ant. 170 ἀπ'] ἐπ' e, v. l. in A 177 οἳ Ar. codd. : οἳ'
 Dion. Sid. 179 δ' εὐρέα r U⁹, γρ. e 183 om. vulg. : hab.
 a c d g q p⁷ Eust. al. καπνῶ b g p U¹⁰ al. v. l. ap. Eust. 185 ath.
 Ar. 189 ath. Aristoph. Ar. 191 αἶ κε v. l. ant., i L⁹ L¹⁰ M⁷
 O⁶ T U¹⁰ V¹⁰

εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αὐτοῖσι νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.”

ᾧς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησεν δὲ πότνια Ἥρη,
σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἦῤῥα. 200

“ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.” 205

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐννοσίχθων·
“Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοισι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτερός ἐστιν.” 210

ᾧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔργε,
πλήθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ 215

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἵσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρύναι Ἀχαιοὺς.
βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 220
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο

197 a]us mala γαρ κε[p⁷ 199 εν]κλισμῳι πελε[μιξε p⁷
199 a χερσιν δ α]μφοτεραισιν ε[λε χθονα πουλυβοτειραν p⁷ 202] αρ-
γειων ολοφ[p⁷ 202 a κ]ακον οιτον [p⁷, cf. 354 202 b εν]os ριπ[ηι
p⁷, cf. 355 203 σοι p⁷ 204 a]και μ[p⁷ 206 Ζῆ]ν' Ar. Nic. a f 1
A B C D T al. 206 a]μι[p⁷ 207 ἐνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενος Zen.
213 ἀπὸ] καὶ Zen. ἀπὸ τάφρου πύργος v. l. ant. ἔργε et ἔρυκε
Ar. (διχῶς) : ἔρυκε Pal², N⁴ ss. 216 a [ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ
ἀμήχανα ἔργα γέ]γοντο p⁷ 217 εἵσας]]ων (sc. Ἀχαιῶν) p⁷
219 Ἀχαιούς] ἐτ]αιρους p⁷ 220 εισ[as p⁷ 224-226 om. vulg. :
hab. b e g i a l.

ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ρ' ἔσχατα νῆας ἔϊσας 225
 εἵρυσαν, ἡυορέῃ πῖσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 “ αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
 πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἄς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἡγοράασθε, 230
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίῳν τε ἕκαστος
 στησέσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν
 Ἑκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέφ. 235
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά τιw ἥδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῇδ' ἄτῃ ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τέον περικαλλέα βωμόν
 νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
 ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.”
 Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245
 νεύσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,
 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

228 ἐλεγχεές Ar. h 230 εὐχετάσθε v. l. in A 231 ath. Ar.
 235 ath. Aristoph. Ar. 237 ἄσας vulg. : ἄσας f h i p¹ A B C D T
 U¹ V¹ al. 240 ἔκγον a A U¹ V¹¹ V¹⁹ V²³ : ἔκαιον c p¹ V¹² V¹⁶ V³² ;
 καίον h L¹⁸ 244 om. p¹ 246 ἀπολείσθαι Ar. 249 κάββαλε
 θηκατο v. l. in A 251 εἶδον e N⁴ O⁵ al. : εἶδοντο Διὸς τέρας [αἰγυ-
 χοιο] p⁷ 252 a b

Zeὺς δὲ πατὴρ ὥτρυνε φ[. . .

εἶξαν δὲ Τρῶες τυτθὸν Δα[γαῶν . . .]

add. p⁷

Ἔνθ' οὗ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
 εὖζατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκείας ἵππους
 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺν πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Φραδμουίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρῳ ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· 265
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' οἷστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 270
 αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν πάϊς ὥς ὑπὸ μητέρα δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.

Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὀρμενον ἠδ' Ὀφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθειον Λυκοφόντην 275
 καὶ Πολυναιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 280
 “Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,

255 a (?)]κειν[p⁷ 260 ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι v. l. in A
 267 δὲ παρ' A U¹ V¹³: δ' ἄρ' ἐπ' e f i B al. 268 ὑπαιθ' ἔφερεν v. l.
 in B T 270 ὄλεσκειν i M¹ M⁸, v. l. U¹⁰ 277 om. vulg.: hab.
 g i m p Ang. V²⁹

καί σε νόθον περ ἔοντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἔοντα ἐϋκλείης ἐπίβησον. 285
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ' ἢ ἐ δῶ ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290
 ἢ ἐ γυναιῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 "Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι ὄση δύναμις γε πάρεστι
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὡσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινᾱς οἴστους,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊθῶων αἰζιγῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα."

Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον οἴστων ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν 300
 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐ ἔτο θυμός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
 υἱὸν ἐὼν Πριάμοιο κατὰ στηθος βάλεν ἰῶ,
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμνηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ
 καλὴ Καστιάνειρα δέμας ἔϊκυῖα θεῇσι. 305
 μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἣ τ' ἐνὶ κήπῳ,
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν,
 ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἴστων ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν
 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐ ἔτο θυμός. 310
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἡνιοχῆα,

284 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 290 ἵππω Zen. Aristoph.
 L² L¹⁹ T V¹² V²⁷ 291 γυναιῖχ'] Ἰόπην Zen. 294 τοι] μοι a b g
 p r A T V¹⁹ V²⁸ 296 ἐκ τοῦ] αἰεὶ g δεδεγμένος Hdn. 299 λω-
 βητῆρα v. l. ap. Eust. 304 Αἰσύμνηθεν Zen. Aristoph. Ar. C O⁸ P²¹
 305 Κασσιέπεια θεοῖς δέμας εἰοικυῖα cit. Athen. 632 E 311 καὶ
 τόθ' et τοῦ μὲν Ar. (διχῶς): hoc codd.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε. 315
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
 ἵππων ἥνι' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν δῖστόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὦμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
 αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόνετι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῇ δὲ γυνὴ ἔριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἶας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχλίοιο παῖς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 Ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν· 335
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιούς·
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἢ ἐ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἔκτωρ ὦπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.

313 ἰέμενον] νισσόμενον d D M¹⁰ N⁴ V¹⁴ V³² 315 om. A Ge V²
 322 βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμῷ M⁸ 328 χεῖρ' v. l. ant., a d h i k l q 337 δὲ
 Ar. 339 διώκων k A T U¹ V¹⁶: πεποιθώς vulg. 340 ἐλίσσόμενόν
 Ar. vulg.: ἐλίσσόμενός b e q B C al.

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345

ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
"Εκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.

Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἄνδρὸς ἐνὸς ῥίπῃ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
"Εκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε."

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"καὶ λῆν οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατήρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι, 360
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθήης ἀέθλων.
ἦτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
εἴτ' ἐμιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ Ἑρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς, 370
ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἴπῃ.

349 Γοργόνος Zen. οἷματ' Ar. ἠὲ Zen. P⁵ corr. 355 ἀνε-
κτῶς Ar. vulg.: ἀνεκτῇ P¹¹ Vi¹: ἀνεκτὰ M⁴ 366 εὐ γὰρ ἐγὼ P¹⁸
371-372 om. Zen., ath. Ar. 373 ἔσσεται ἡμαρ q U⁶ V¹³ μάλ'
pro μὰν M⁴ V²⁰ U² corr.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἴκτωρ
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 380

Ἦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἢ μὲν ἐποιοχόμενη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑαυδὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχρεα φλόγεια ποσὶ βήσето, λάζετο δ' ἔγχος
 βριθὺν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἅς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐπεὶ ἴδε χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
 "βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400
 ὦδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυῖώσω μὲν σφωῖν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,

377 ἢ V²⁴: εἰ vulg. 378 προφανέντε Ar. A M¹ M¹² M¹³ U¹ V¹¹:
 προφανείσας Hdn. α f p B Cal.: προφανείσα e g l D T v. l. in A al.:
 προφανείσας ἰδὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων Zen. 381 Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
 r γρ. L¹⁴, γλαυκῶπις ἀθήνη i U⁹ 383 om. B C D L³ L⁴ M¹ N⁴ T U²
 V³ V⁶ V⁹ V¹⁴ V²⁰ V³² 385-387 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.
 389 λάζυτο Ptol. Pind. 390-391 ath. Ar. 401 τὸ δὲ καὶ] ὥς
 καὶ g k A: καὶ μὴν h

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατά θ' ἄρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός· 405
ὄφρα ἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ᾤ πατρί μάχεται.
"Ἡρῇ δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω."

ᾠς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον. 410
πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχον Οὐλύμπιοιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἐννεπε μῦθον·
"πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἔα Κρονίδης ἐπαμνέμεν Ἀργείοισιν.
ᾧδε γὰρ ἠπέλιησε Κρόνου παῖς, ἥ τελέει περ, 415
γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατά θ' ἄρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός·
ὄφρα ἰδῇς, γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῶ πατρί μάχαι. 420
"Ἡρῇ δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ·
ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύνου ἀδεές, εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἐγχος ἀεΐραι."

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἡρῇ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
νῶϊ ἔω Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν·
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχη· κέϊνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
Τρῳσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικάζέτω, ὥς ἐπιεικές."

405 ἀπαλθήσονται Ar. ed. altera, h 408 κεν εἴπω Ar. b c h al. :
νοήσω vulg. 410 om. h A B C M¹⁰ U¹¹ V¹ V¹⁰ V¹² V¹⁴ V²⁰ δ' ἐξ
Ar. : δὲ κατ' codd. ἐς] ἐπὶ Ar. 415 ἦ Ar. L² L¹⁵ L²⁰ ss. : εἰ
vulg. v. 401 pro 415 r T, utrumque q N⁴ 419 ἀπαλθήσεσθαι g
V³² 420-424 ath. Ar. 420 γλαυκῶπις f al. 422 κεν εἴπῃ
c h al. : νοήσῃ vulg. 428 νῶϊ Ar. c g k l m : νῶϊν vulg. : νῶϊ τ'
a r al. : νῶϊ γ' e

ἌΩς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·
 τῆσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι ἀπήσιν,
 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐϋτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
 ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 “τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ᾗεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ 455
 ἀψ ἔς Ὀλυμπον ἴκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.”

ἌΩς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησῖαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ᾗεν οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει· 460

441 ἅμ βωμοῖσι Ar. Bm² V¹³ : ἂν βωμοῖσι c i V¹ : ἀμβωμοῖσι Chrysippus, vulg. : ἀμβώνεσι Diogenes 448 μὲν θην] μέντον Heraclid. ap. Eust. L⁵ V⁴ καμέτην Zen. 449 τοῖσιν] τοῖον Ar. 454 τὸ δέ κεν e g A B U¹ al. : τὸ δὲ καὶ vulg. : καὶ κεν c d h R¹ T V¹ V¹⁸ V³² v. l. in A ᾗεν e g A B R¹ U¹ V³² al. : ἔσται vulg. : ἔπλεν h T (ἔπλεν) V¹ V¹⁸ v. l. in A 458 om. e h B C U² V³²

"Ἡρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 " αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 εἴ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἴτον ἀναπλήσαντες ὄλονται. 465
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλονται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 " ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὄψεαι, αἳ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρῃ,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναυφί ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος,
 ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' Ἴκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἔν' Ἰάπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι οὔτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἔγωγε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο."

ὧς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρῃ.
 ἐν δ' ἔπεισ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 ἀσπασίῃ τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,

463 ἀλαπαδνόν **ikA** U¹ V¹⁸: ἐπεικτόν vulg. 465 a ἀνδρὸς ἐνὸς
 ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς **q** L¹² M¹² Mo V¹ V³² (m. r.) (= 355)
 466-468 om. vulg.: hab. **b c d i l p q a l**. 470 ἦοὺς] ἄας
 Zen. 471 ἦν Bm⁴ U¹¹ V¹⁸ v. l. A βοῶπι **b g l A B C T** Lips.
 474 ὄρθαι **b c f h A T**: ὄρσαι L¹⁹ V¹ V²³: ὄρθαι cet. 475-476 ath.
 Ar. 476 θανόντος] πεσόντος **e g l B C** v. l. in A 481 βαθὺς]
 πολὺς **e l p q B C** 482 σευ] τευ **h**

νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι διωήεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495
 τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἱφία μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσει,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχρ' ὀξυνέεντι
 νηὸς ἐπιθρόσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος 515
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολυδάκρυον Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας

493-496 om. (περιγράφει) Zen. 496 Τρώεσσι **k** A B U¹ Vi² :
 πτερόεντα vulg. 501 ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρὴν Zen. 503 ἐφοπλί-
 σεσθον Zen. 505 ἄξεσθε P¹¹ U⁹ V¹¹ V¹² V²³ Vi¹ : ἄξασθε vulg.
 513 τούτων] κείνων Ar. (auctore Parmenisco) πέσσοι Ar. (uv.)
 A ss. **k** L⁴ V¹⁵ V²² 515 ἀποθρόσκων **b f g h** B C v. l. in A

λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναιῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάσθη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπόμενος Δίί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
 πρῶϊ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρήσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὐτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὧς
 εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἥματα πάντα,
 τιολίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.”
 ὦς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἴσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄζοντο βόας καὶ ἵφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,

519 περὶ] προτὶ κ A U¹ 524-525 ath. Ar. 525 ἐλπομαι
 εὐχόμενος Zen. h M¹³ U¹⁰ V¹¹, γρ. Mo cit. Plut. vit. Hom. 2. 118
 528 om. Zen., ath. Ar. 529 νύκτα v. l. in A 534 φεροίμην v. l.
 in A 535-537 om. Zen., antisigmatis notavit Ar. 538, 539, 541,
 punctis notavit Ar. 538 εἰ Ar. κ A L⁴ Vi⁵ : αὖ cet. 539 ἀγήρως
 Ar. b c e h i q A al. : ἀγήραος vulg. 540 Ar. non videtur legisse
 545 ἄζοντο Ar. M¹ Pe V⁵ V⁹ V¹² V¹⁴ V¹⁸ : ἄξαντο vulg.

σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο. 547

κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω. 549

Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας 553

ἦτο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.

ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην

φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·

ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόνες ἄκροι

καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,

πάντα δὲ εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·

τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἦδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560

Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.

χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἐκάστω

ἦτο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

ἵπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ δόλυρας

ἔσταότες παρ' ὄχεσφιν ἐϋθρονον Ἠῶ μίμνον. 565

post 547

ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας

atque post 549

ἠδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,

οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο

cit. Plato Alcib. ii. 149 d

553 γεφύρας c e f i q A D al. : γεφύρη

vulg. : γεφύραις v. l. ap. Eust.

554 παρὰ δ. σ. κ. πυρὰ i m q U⁶

557-558 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.

559 δὲ Ar. D M⁸ O⁵ O⁹

Vi² v. l. in U¹⁰ : δέ τ' vulg. (δέτε in ras. A)

560 τόσσα] ὥς τὰ

v. l. ant., v. l. in A : τοῖα v. l. in A

562 χίλι'] μυρί' Zen.

563 σέλαι (vel σέλα) e g q A corr. B T U¹ V¹⁵ : σέλα vulg. : σέλας v. l.

ant., i V¹ V¹²

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὧς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρῃ,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὧς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον, 5
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαίων
 κορθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα φῦκος ἔχενεν·
 ὧς ἐδαίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10
 κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
 ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δάκρυ χέων ὧς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἣ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ· 15
 ὧς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖν,
 σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

3 βεβλήατο Zen. M⁴ O⁷ P⁸ 4 ἀνέμω Aristoph. Le² corr.
 5 βορρᾶς γρ. e, ita q 7 ἔχενεν et ἔχεναν Ar. (διχῶς) : ἔχενεν k p.
 A B T U¹ U⁹ U¹⁰ V⁵ V¹⁹ : ἔχεναν vulg. : ἔχενον L¹⁸ V¹ 9 βεβλημένος
 a f h q al. 14-16 ὧς τε . . . στενάχων om. Zen., tum μετὰ δ' Ἀρ-
 γείοισιν ἔειπεν legit 16 ὧς δ' γε δάκρυ χέων v. l. ant. 18 μέγας
 Ar. (auctore Did., cf. B III), cit. Et. M. 163, 48, b M¹¹ P²¹ 19 τότε
 Ar. V¹ : πρὶν vulg.

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολλίων κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθόμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν."
 ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 δὴν δ' ἄνεψ' ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν. 30
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "Ἄτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἦ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσας' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι', οὔτω που μάλα ἔλπεαι νῆας Ἀχαιῶν 40
 ἀποτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 45
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·

21 ἄτην p¹C 23-25 ath. Aristoph. Ar. pro 23-31 hos duo vv.

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο θυμὸν ἀχεύων,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρατερὸς Διομήδης

scr. Zen. 36 Ἀργεῖοι cit. Dion. Hal. Rhet. 9. 4 ἡγήτορες ἠδὲ
 μέδοντες Zen. 38 σκῆπτρον b g A ss. V¹³ V¹⁵, cit. Rhet. Gr. viii.
 809 43 ἀμφιέλισσαι v. l. ant. (Ariston.) 44 ath. Ar. : om. T

νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμωρ
 Ἴλιου εὖρωμεν· σὺν γὰρ θεῶ εἰλήλουθμεν."

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
 "Τυδεΐδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
 ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πᾶις εἴης
 ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγ' ἐγών, ὃς σείο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἄφρητῶρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές. 70
 πλεῖαί τοι οἶνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι Θορήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
 πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομέων τῷ πείσεται ὅς κεν ἀρίστην
 βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεῶ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκνῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
 νύξ δ' ἦδ' ἡδὲ διαρραίσει στρατὸν ἡδὲ σαώσει."

52 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γεράνιος marg. A 57 μὲν Ar. M¹ M¹²
 P²¹: μὴν vulg. 66 φυλακτῆρας Ar. 67 παρὰ] περὶ Ca¹ P¹⁰ S v. l.
 in A 73 πολέσιν γὰρ Ar. h 76 ὅτι Ar. vulg.: ὅτε g h p V³²

ἄΩς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80

ἅμφι τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἦδ' ἅμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρῃος,
ἅμφι τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Διήπυρόν τε,
ἦδ' ἅμφι Κρείοντος υἷδν Λυκομήδεα δῖον.
ἔπτ' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστω 85
κοῦροι ἅμα στείχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον λόντες·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα. 90
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
τοῖς δ' ἔργων πάμπρωτος ὑφαίνειω ἦρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 95

“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσι ἀναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
σκήπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθα.
τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἦδ' ἐπακοῦσαι, 100
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἥ μὲν πάλαι ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηΐδα κούρην
χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθην ἀπούρας
οὗ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε

88 δόρπα Ar. c h M¹⁰: δόρπον vulg.: δαῖτα L¹⁶: δαῖτα θάλειαν Zen.
ἕκαστοι c h V¹² V¹⁶: et sic fort. Ar. 89 ἀριστέας Ar. c h V³²
104 ἄλλον Dion. Hal. rhet. 8. 14, e i k o A marg. C N⁴ 106 διογενές
p C L⁵ L⁷ L⁸ L⁹ M⁴ T U¹ U³ al. Eust.: διογενεύς (-εύς) vulg.

πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 εἷξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτεισαν, 110
 ἠτίμησας· ἔλων γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μελιχίοισι."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "ὦ γέρον, οὗ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας· 115
 ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἔστιν ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτεισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 ἄψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἅποινα. 120
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἑπτὰ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἔλεν αὐτὸς
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἡν τὸτ' ἀπηύρων,
 κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,

109 ἐπεμυθεόμην v. l. ant. L²⁰
 θαμεν Ar. A ss. : πεπύθοιμεν cet.

post 119 add. ἡ οἶνον μεθύων ἢ μ' ἐβλαψαν θεοὶ αὐτοὶ Dioscurides ap.
 Athen. 11 a 128 ἀμύμονα b o A B C M⁴ T U¹ U² V⁹ V¹² V¹⁵ V¹⁶ V¹⁹ :
 ἀμύμονας cet. : de lectione Ar. discrepant fontes nostri 130 ἐξ
 ἐλόμην Zen. 132 κούρη Ar. d k l B C U¹ V⁹ : κούρη vulg. ἐπὶ
 δὲ Ar. h : καὶ ἐπὶ vulg. 134 ἦ vulg. : ἡ A D : ἦ B Bm⁵ E⁴ H¹ Le¹ L⁷
 T corr.

112 ἀρεσσόμενοι A ss. πεπί-
 118 δάμασσε] ὄλεσσε k A L¹² U¹

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὔθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τείσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλῇ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιδάνασσα, 145
 τῶν ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μέιλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρί·
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εἷ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἑνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσαν, 150
 Φηράς τε ζαθέας ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγυὲς ἀλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ ἐδωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσι 155
 καὶ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμηθήτω—Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἡδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων—
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160
 ἡδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γεῆνιος ἱππότη Νέστωρ·
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165

137 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ d e l r B C 140 αἷ τε g m V¹ V¹² 140 a
 τὴν γὰρ ἀπ' αὐτῆς ἐγὼ δώσω ξανθῶ Μεγέλαφ quidam ant. 153 νέεται]
 κέεται Apoll. Dysc. (Apollodorus g T) i l 155 τιμήσονται Ag.
 c h V³² 158 καμψθήτω Zen. Aristoph. 159 a οὔνεκ' ἐπεὶ κε
 λάβῃσι πέλωρ ἔχει οὐδ' ἀνίσιν quidam ant.

ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρότιστα Διὶ φίλος ἡγήσασθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων. 170
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημήσαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶ κ' ἐλέησῃ."

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 ὠρμώντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 δενδλίλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
 πειρᾶν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν,
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 190
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάασσεν.
 ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 195

167 ἐγὼ Ar. **hiklqr** A B D T al. : ἐγὼν vulg.
 ant. o 185 ἵκοντο **h e l** B C T v. l. in A al.
k L¹⁰ **L**¹² **L**¹⁸ **N**⁴ **O**⁵ **V**¹ **V**³ **V**⁶ **V**¹⁰ **V**¹⁴ **V**¹⁵ Eust.
 ant., δέχμενος **V**⁹

170 ἐπέσθω v. l.
 187 ἀργύρεος ζυγὸς
 191 δέχμενος v. l.

τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον· ἦ τι μάλα χρεώ,
 οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.”

ἌΩς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἄγε διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἴσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέουσιν. 200

αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·

“μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.”

ἌΩς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθειθ' ἑταίρῳ. 205

αὐτὰρ ὃ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,

ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οὔιος καὶ πίονος αἰγός,

ἐν δὲ σὺνδὸς σιάλοιο ράχῳ τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.

τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.

καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, 210

πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,

ἀνθρακιῇν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε,

πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο κραυευντάων ἐπαείρας.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὥπητσε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔχευε, 215

Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέξῃ

καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσῆος θείοιο

τοίχου τοῦ ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει

Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220

οἱ δ' ἐπ' οὐνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

197 ἦ τι μάλα χρεώ] ἡμέτερονδε Ar. (auct. Parmenisco) ἡμ. δὴ 1 V¹², V⁶ ss. 198 παρ' Ἀχαιῶν h M⁴ V⁹: παναχαιῶν Ge N⁴ P¹ φιλάτῳ v. l. ant., ch k q A al. 203 κέραιε Ar. Hdn. b h o p A B T U¹ U¹¹ V⁹ V¹⁰ V¹² V¹³ V¹⁶ V²⁰ Eust.: κέραιε cet 204 οἱ] ἦ c P¹² U¹⁰

212 ἐμαρήνατο παύσατο δὲ φλόξ qu. s T, cf. Ψ 228: πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο παύσατο δὲ φλόξ v. l. ant., cit. Plut. de fac. orb. lun. 934 b schol. Aesch. P. V. 7, cf. Procl. fr. 291 214 ἀπαείρας Ar. U¹³

215 ἔχευε et ἔθηκε Ar. (διχῶς T): ἔθηκε a c f h al., v. l. in A, Eust., cit. Athen. 173 a

νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δειδέκτ' Ἀχιλῆα·
 “χαῖρ’, Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἵσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἦδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ’· ἀλλ’ οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λῆν μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας ἐϋστέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσσαι ἀλκῆν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλῳ ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ’ ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ’ ἔτι φασὶ
 σχήσεσθ’, ἀλλ’ ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πῖσυνος Διί, οὐδὲ τι τῖει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερῇ δέ ἐ λύσσα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ δῖαν· 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτὰς τ’ ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ’ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἷσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ’ ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ’ ἄχος ἔσσεται, οὐδὲ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ’ ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζω ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.

224 a καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα m Bm⁴ Mc, L¹⁶ mg.

225 ἐπιδευεῖ Ar. : ἐπιδευῆς d A O² U¹ 236 ἐν δεξιά Ptol. Asc.
 O⁶ 242 τε πρήσειν e : τ’ ἐμπλήσειν Ar. L⁹ M⁷ U¹⁰ 243 ἀτυξο-
 μένους cf h r : utrumque Eust. καπνῷ h L¹⁶ V¹⁶ V³², cit. Eust.

248 ὑπέκ V¹² V¹³ al.

250 ῥεχθέντος τε (γε) κακοῦ ἄκος εὐρεῖν g

ᾧ πέπον, ἥ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
 ' τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 δώσουσ', αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μεν ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 οὐ κεν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 δώσει δ' ἐπτὰ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἔλες αὐτὸς
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἥν τὸτ' ἀπηύρα,
 κούρη Βρισηὶος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 275
 ἣ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἣ τ' ἀνδρῶν ἣ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὔτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθών, ὅτε κεν दाτεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280

252 πέπον] πόποι ὡς M⁴ U² 258 τίωσ' bor Ἀργεῖοι U¹
 (cf. 36) 259 ἐπέτελλε γέρων P⁶⁴ 270 ἀμύμονα B C L² L¹⁰ M⁴
 M⁸ T U¹ U² V¹³ M¹⁶ V²⁰ al.: ἀμύμονας Ar. vulg. (cf. 128) 274 κούρη
 Ar. ὡς L¹⁸ P¹¹ Pe V¹⁹ V²³: κούρην vulg. (cf. 132) ἐπὶ δὲ Ar. ch:
 καὶ ἐπὶ vulg. 276 ἦ (ῆ) codd.: ἦ Bm⁶ U² U⁶: ἦ B E⁴ Le¹ Lp T corr.
 U³: ἦ A, v. 134 Bm² Bm⁴ H² O⁸ P³ P⁵ 279 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ L⁶
 L⁸ L¹⁶ U¹³ νηησάσθω Bm⁴ L³ U⁶ V¹² V¹³ V¹⁸ V²⁷

Τρωϊάδας δὲ γυναικας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖν Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῖκόν, οὔθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τείσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάδονον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσος οὗ πώ τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρί· 290
 ἐπτα δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε ζαθέας ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσι
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τείσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὗ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἳ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποσιπῶν,
 ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310

281 ἐλέσθω e U⁶ V¹ V¹³ al. 295 κέεται i (cf. 153) 297 τιμήσονται
 Ar. h V³²: τιμήσωσι A M⁸ P¹² Pal¹, U¹ corr. (cf. 155) 305 ἔχοντι
 h i M¹⁰ 310 ὥσπερ Plato Hipp. min. 365 a, M⁸ φρονέω Ar.
 b c e g h i q al.: κρανέω Plato Hipp. min. 365 a, vulg. τετελεσμένον
 ἐστί o N⁴ V⁹ V³²: τελέεσθαι δὲ Plato l. c.

ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἶδαο πύλῃσιν
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηϊόισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσ αἰεῖ.
 ἴση μοῖρα μένουντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζου·
 ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἔοργώς. 320
 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὖπνους νύκτας ἵανον, 325
 ἡματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι,
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγέλας

311 παρήμενος A TV¹³ 313 εἴπῃ βάζῃ R³ V³² Eust. (-ει)
 314 ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα f A D R¹ R³ U¹ U⁹ U¹⁰ U¹³: ὥς καὶ
 τετελεσμένον ἔσται vulg. (cf. 310) 317 ἐπ' Ag. a b c m V¹⁶ V³²:
 μετ' vulg. 322 πολεμίζων P⁶ P¹⁵ 324 δ' ἄρα] δέ τε e f i l o r
 A B C V¹ V¹⁶ 327 δάρων] ἀόρων, ὠρέων alii ὀράων L¹⁷ m. r.
 336 ἔχει δ'] ἔχειν Hdn. L⁶ V⁴ (ἔχειν δ') τῇ περ ἰαύων q L¹⁸ P¹¹ U⁶
 V¹² V¹³ V¹⁵ V¹⁸ V²³

Ἄτρεΐδης; ἦ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠὔκομοιο;
 ἦ μουνιοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἄτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἑοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε,
 μή μεν πειράτω εὖ εἰδότης· οὐδὲ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχος ἔδαιμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρείαν μέγαλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο
 ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγισ δέ μεν ἔκφυγεν ὀρμήν. 355
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὔριον ἰρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδὲ προερεύσσω,
 ὄψεαι, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς ἐννοστίγαιος,
 ἥματί κε τριτάτῳ Φθίῃν ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδ' ἐρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδ' ἐχρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἠδὲ γυναικας ἐϋζώνους πολιόν τε σῖδ' ἡρῶν
 ἄξομαι, ἄσσο' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,

349 ἤλασεν ἕκτοθι τάφρον Ag. 350 ἐν] περὶ Ag. 351 ἱππο-
 δάμοιο e1 B C D V¹² V¹⁵ 354 ἵκοιτο g V¹: ἵκοιντο h 356 πολε-
 μιζέμεν a d i k m p A D N⁴ V¹² al.: πολεμίζειν vulg. 359 αἶ κ' Plato
 Hipp. min. 370 b, a d V¹⁹ V²³: ἦν vulg. 361 ἐν νηυ]σιν ἐρρε[σσε-
 μέναι p⁵² 362]δοιεν [θεοὶ οὐρανιανες p⁵² 367 ἄσσα λέλογχα v. l.
 in A T ὅς περ] ὥσπερ h o p C T al.: ὥ περ B

αὖτις ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινα πον Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσιν,
 αἶν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις 375
 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γάρ εὐ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκισ τε καὶ εἰκοσάκισ τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἶ θ' ἐκατόμυυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστας
 ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχρεσφιν·
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,

368 ἐνυβρίζων· διχῶς S T : ita Vi² mg. A 372 οὐκ ἂν c h O² V³²
 377 εὖ] οἱ c i o q C T V³² Eust. : εἰ h : με[ν p⁵² 378 χε]ιρ
 του[του p⁵² (?) ἔγκαρος v. l. ap. Eust. 381 οὐδ' bis b c d g T,
 γρ. Eust. al., cit. Strab. 414, 815, Diod. Sic. i. 45. 6 : οὐδ' . . . ἡδ' h
 L¹⁸ V³² (οὐδ' prius Paus. ix. 38. 8) : ἡδ' bis vulg. 382 ὅθι] ἦ γρ. A : τῇ πλείστα
 V³² γρ. A ἐρχομενὸν U¹ γρ. A 383 ἂν' ἐκάστας Ar. p A B C U¹ V¹⁶
 φέρει ζείδωρος ἄρουρα Strab. 9 389 εἶδος
 V²⁰ : ἂν' ἐκάστην v. l. ant. vulg. : ἂν' ἐκάστη b e m o q al. : ἐν ἐκάστη
 c h 385 ὅσα ψεύδονται ὕναιροι schol. Theocr. ix. 16 389 εἶδος
 frag. rhet. Ox. Pap. iii. p 28 391 ἐρέσθω q 393 σαῶσι Apio,
 cit. S T ad Π 252 : σώωσι Hdn. Ptol. Asc. codd. (σώωσι M⁵ M¹¹ U⁶ V⁹
 V¹⁸) : σοῶσι Tyrannio

Πηλεὺς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται,
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντα μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεὺς· 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρηέσση. 405
 λήιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθειν οὔτε λείσστη
 οὔθ' ἔλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δὴρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπέρεσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε—τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων—

394 γε μάσσεται Ar. : γαμέσσεται codd. 397 -οιμι codd.
 399 γήμαντα v. l. ant. b d e g m p q v. l. in A : γήμαντι Ar. vulg.
 401 ἐμοὶ Ar. d e g i l A B C D T al. : ἐμῆς v. l. ant., vulg. 405 Φοί-
 βου] νηοῦ Zen. 414 ἵκωμι L²⁰ Le² V¹³ V¹⁵ : ἵκοιμι V⁴ ss. : ἵκωμαι
 vulg. 416 om. Zen., ath. Ar.

ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἥ κέ σφιν νῆας τε σαῶ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἠγυῖαν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 ἦν νῦν ἐφράσαντο ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος·
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.”

ἄΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν·
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 “ εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδέσθαι, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
 νήπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὁμοῖτον πολέμοιο, 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς 445
 γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατὴρ Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρει γέροντα.

424 σαῶ et σοῶ Ar. (ad 681) : σοῶ A : σόφ U¹ V¹³ : σόοι h V¹⁶ :
 σόη vulg. 433 ἀναπλήσας d q 435 βούλεια q L¹² : ἔπλεαι U¹³

446 ἡβώοντα c g D T al. : -άοντα P¹¹ V²³ corr. 447 τοῖον Zen.
 λίπον Ὀρμένιον πολύμηλον Dem. Sceps. ap. Strab. 439 : λ. Ὁ. πολύπυρον
 Eust. 332. 6 451 ἐμεῦ a d e C T al. : ἐμῶν c g 452 γέροντι O⁸
 v. l. ap. T

τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἴσθεις
 πολλὰ κατηράτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἑρινύς,
 μή ποτε γούνασιν οἴσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια. 457
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς 462
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτνουν ἐν μεγάροισι, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφή
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵανον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναικάς.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
 εἰς Πηλῆα ἄναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480

453 τῇ οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρεξα Aristodemus Nysaeensis, Sosiphanes
 455 γούνασ' ἐμοῖσιν v.l. ant. ἐφέσσεσθαι Ar. vulg. : ἐφέσσασθαι
 hi D V¹ : ἐφέσσεσθαι a e f l p B C V³² 457 ἐπαινὴ] ἐπ' αὐτῷ v.l. ant.
 Περσεφόνεια A ss. Eust. 458-461 hos quattuor versus
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὁξείῃ χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην
 cit. Plutarch. de aud. poet. 8 (Ἀρίσταρχος ἐξείλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθείς :
 cf. Coriolan. 32, de adul. et amico 33), hic add. edd. inde a Wolfio
 (1785) 463 στροφάσθαι m p Ge N⁴ U⁸ V⁹ v.l. ap. Eust.
 464 ἀμφὶς ἐόντες Ar. (teste Dion. Thrace) codd. : ἀντιόωντες v.l. ant. :
 ἐγγὺς ἐόντες f L¹⁸ O⁵ U¹¹ V¹⁰ v.l. in A 472 ὑπ'] ἐν Ar. h v.l. in A

και μ' ἐφίλησ' ὥς εἴ τε πατὴρ ὄν παιῖδα φιλήσῃ
 μούνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρίν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παιῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς. 495
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 χωλαὶ τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἢ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·

486 ἐθέλεσκον fort. legit Athen. 23 f 488 γούνεσσι Ar. A T
 U¹⁰ V¹⁰ V¹⁶ V³² : γούνασσι cet. 489 τ' q Ang. V¹ V³² Eust. : om. cet.
 499 καὶ τοὺς μὲν Plato rep. 364 d, ad al. θυσίσαισι Plato l. c.
 500 λοιβῆς τε κνίσῃς τε p M⁸ U² V¹⁶ v. l. in A 503 ὀφθαλμῶν
 b e o A B C T, v. l. ap. Eust. : ὀφθαλμούς V¹⁵ Vi² 506 φθανέει Zen.
 509 εὐχομένοιο Ar. c h Ang. L¹⁴ : εὐξαμένοιο vulg.

ὃς δέ κ' ἀνήνῃται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιούσαι
 τῷ Ἄτῃ ἅμ' ἔπεισθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτείσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεισθαι
 τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἶεν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμψης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὅπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μῆδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὐτῶ καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 ὀωρητοὶ τε πέλοντο παράρρητοὶ τ' ἐπέεσσι.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρήτες τε μάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἔραννῃς,
 Κουρήτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἀρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἀρτεμις ὦρσε,
 χωσαμένη ὃ οἱ οὔ τι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ῥέξ'. ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας, 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
 ἦ λάθεται ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἦ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα
 ὦρσεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,

512 ἀποτίνῃ h L¹⁴ V¹⁶ γρ. A 514 νόον] φρένας ch Ang. L¹⁴
 Eust. 535 ῥέξ' i M⁵ M¹¹ R¹ R³: ἔρξ' vulg.: ἔρεξ' fm pq CT al.

537 ἐκλάθεται οὐδ' Zen. 539 θρέψεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγριον οὐδὲ
 ἐφ' αἵματι γέ σιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίφ' ὑλήεντι Arist. hist. an. 578 b 1, cf.
 i 190-191

ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκειν ἔθων Οἰνῆος ἀλώη· 540
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσι ρίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι· 545
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγειωῆς.
 ἢ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν,
 ἄμφι σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχυνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρητῖφιλος πολέμιζε, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύνατο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδᾶναι ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐνύνης
 Ἰδεὼ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε—καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότε' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκούνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκούνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖεν ὃ μιν ἐκάεργος ἀνὴρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων—
 τῇ ὃ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσω, 565
 ἐξ ἁρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία

540 ἔρρεξεν vel ἔρρεξεν Ar. teste Amm. (διὰ τοῦ ζ προφέρεται ἔρεξεν
 cod.): ἔοργε P¹ V⁹ 551 οὐδ' ἐθέλεσκον Aristoph. 558 κάλ-
 λιστος c h i al. γένετ'] τράφεν i 562 αὐτῇ V¹¹ V¹⁸ v. l. ap. Eust. :
 αὐτῇ Bm⁴ V¹⁸ 564 κλαῖεν ὃ μιν Ar. h : κλαῖ' ὅτε μιν Zen. vulg.
 ἀφῆρπασε A L⁹ M⁷ O⁶ P¹ U¹⁰

κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαιὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχυν καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσονται γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπου δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμύναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὀππόθι πιότατον πεδίου Καλυδῶνος ἔραυνῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πευτηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἶνοπέδοιο,
 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἐταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοῖ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστρ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐύζωνος παράκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστρ ἁλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικάς.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντας κακὰ ἔργα, 595

569 Φερσεφόνειαν A ss. M¹³ V¹¹ (cf. 457) 571 ἡεροφοῖτις v. l. in
 A et in lem. i m 572 Ἑρέβεσφιν e k m p Mc U⁶: ἐρέβεσφιν vulg.:
 Ἀΐδαο N⁴ γρ. V⁹ 576 ὑπισχόμενοι h L⁶ U¹¹ V⁴ Et. M. 783. 51
 580 ψιλῆς Ar. 582 οὐδ᾽ e ὑπερβεβαῶς c h, v. l. ap. Eust.
 584 κασίγνητοι v. l. ant. a c g h al. 588 πύργῳ b c m p v. l. ap.
 Eust. al. 592 κήδε' ὅσ'] ὅσσα κάκ' cit. Aristot. Rhet. 1365 a 13
 593 λαοὶ μὲν φθινύθουσι cit. Aristot. l. c. 594 τ' ἄλλοι] δῆϊοι Zen. :
 ἄλλη O⁵ ss.

βῆ δ' ἰέναι, χροὺ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὧς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμαρ
 εἴζας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐτῶς.
 ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνόμεν· ἀλλ' ἐπὶ δῶρων
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῷ τείσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήγωρα δύης,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.”

600

605

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖέ, διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης
 χρεῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
 ἧ ὡς ἔξι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' αὐτμῇ
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ·
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι
 φρασσόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἢ κε μένωμεν.”

610

615

Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
 Φοῖνικι στορέσαι πυκνὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἵομεν· οὐ γάρ μοι δοκᾷ μύθοιο τελευτῇ

620

625

601 κάκιον] χαλεπὸν fikor AN⁴
 marg.: δῶρον M¹⁰ P⁶ P¹⁵: δώροις vulg.
 Ar. a.h V¹ V¹¹ V¹⁸ Eust.: ὀδυρόμενος κινυρίζων Zen.
 b g k q, A post ras. 623 μέγα c

602 δῶρων Ar. cdhiA
 612 ἐνὶ στήθεσιν ἀχεύων
 619 ἢ ἐκ μένωμεν
 625 τελευτῇ b g Mc V³

γῆδ' ἔ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρὴ μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔοντα,
 οἷ' πον νῦν ἕσται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγάλητορα θυμόν,
 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἑταίρων 630
 τῆς ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἕξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποιῶν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτείσας,
 τοῦ δ' ἔ ρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 635
 ποιῶν δεξαμένῳ· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 οἷης· νῦν δέ τοι ἐπὶ παρὶσχομεν ἕξοχ' ἀρίστας,
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,
 αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἶμεν 640
 πληθύνος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἕξοχον ἄλλων
 κῆδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν ἐείσας μνηστῆσθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε κείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὥς εἴ τω' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.

627 a εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ b c d g m p q
 (= H 373) 631 ἧ] ἦν h V⁴ V¹⁶ μιν] μοι h 632 τίς γε Ag.
 U⁹ U¹³ V¹¹ V²⁷ φονῆος A L⁹ L¹⁰ M⁷ M⁸ O⁶ T U¹ U¹⁰: φόνοιο cet.
 636 δεξαμένῳ g i k n p A B C D T al.: δεξαμένον cet. 639 τοῖσι h U¹
 641 ἀθρόοι ἐκ Zen. 645 ἐείσας Ag. (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων)
 b c h p L¹⁹ R³: ἐείσω vulg. 646 ὅππότε ἐκείνου q M¹² R³ V¹
 647 ἔρεξεν] ἔθηκεν M¹² Et. Gud. 582. 19: ἔλεξεν M⁷ U¹³ 653 κατὰ
 τε φλέξει v. l. ant., Plato Hipp. min. 371 b, γρ. A

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 "Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης στήσεσθαι οἴω." 655

ᾧς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμοῖσι κέλευσε
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.

αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσε, 660
 κώεά τε ῥῆγός τε λίνιοιό τε λεπτὸν ἄωτον.

ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῶ διαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρης. 665

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφιδι ἐϋζωνος, τὴν οἱ πόρε διὸς Ἀχιλλεὺς
 Σκυῖον ἑλὼν αἰπείαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις νῖες Ἀχαιῶν 670
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“εἵπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἣ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
 ἣ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;” 675

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.

αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680
 ὅππως κεν νῆάς τε σαῶς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι
 νῆας ἐϋστέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.

καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθίσασθαι

654 τοι] μιν Plato l. c.

657 λείψαντες Ar. altera ed. (καὶ ἐν

πολλαῖς τῶν ἀρχαίων) 660 ὥς ἐκέλευσε] ἐγκονέουσαι Zen.

664 τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κλείρ' ἦν Zen.

674 ἀμυνέμεναι c g h

681 σαῶς et σοῶς Ar. (διχῶς): σόρς L¹⁷ Pa V¹¹ V¹⁴: σάφς V³ V⁶:
 σόρς vulg.: σόοις e L³ L⁴

οὔκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ 685
 Ἰλίου αἰπυνῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οὔδε τάδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δῶν, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο, ᾧ γὰρ ἀνώγει, 690
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει."
 ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
 δὴν δ' ἄνεψ' ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 695
 ὄψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺν μᾶλλον ἀγνηορήσιν ἐνῆκας. 700
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἦ κεν ἴησιν,
 ἦ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ροδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι."
 ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
 ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

688-692 ath. Ar. 692 ath. Zen. 694 om. Zen., ath.
 Aristoph. Ar. μῦθον φρασσάμενοι v. l. in A, cf. Θ 29 ἀγόρευσε]
 ἀπέειπε g: ἀπέειπε q v. l. in A, L¹⁸ V¹ V³² 698 μηδ' Ar. b1 p q B C
 699 καὶ αὐτῶς v. l. in A 700 ἀνῆκας Ar. (ἐν τισι τῶν ὑπομνη-
 μάτων) P¹¹ V²³ 703 ἀνώγῃ] ὀρίνῃ b c L¹⁹ Eust. 711 μῦθον
 φρασσάμενοι v. l. in T, cf. 694

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠΰκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πενκεδανοῖο,
 ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσι νῆας ἀναστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίου τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἴλιόθι πρό,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑψόθ' ἐόντι Διί, μέγα δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηληϊῶν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,

1 ἄλλοι Zen.

7 ὅτε πέρ τε] πολλὰς δὲ cit. schol. Ar. Nub. 262

10 φοβέοντο Zen. : περὶ γὰρ διὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν Chrysippus ap. Galen. de plac. Hipp. et Plat. iii. 114 19 συμμῆτιν v. l. ant. f h i k
 n o C N⁴ O⁵ T al.

ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὀρθωθείς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μέγαλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

Ὡς δ' αὕτως Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε—μή τι πάθιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὕγρην
 ἦλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῇφιν ἀείρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἔμην ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦν αἰσσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθών. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 “τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορύσσεαι; ἢ τιw' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρῳέεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθών 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “χρεῶ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὲς ᾧ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἢ τίς κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδῆσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,

25 αὐτῷ Tyrannio, vulg.: αὐτῷ Ptol. Ascal. A Vi² 32 ἀνστήσων
 Ar. codd. (ἀναστ-), cf. 176 38 ὀτρυνέεις Ar. E⁴ H¹ H² L¹⁹ M⁹ P¹⁰
 Pal²: ὀτρύνεις vulg. 41 ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι οἱ 41 τῶν
 i V⁴: γὰρ L¹⁸ V¹: κεν Eust. ἔσται] ἐστι Dem. Ixion, γρ. A: εἴη
 k n A ss. D L⁹ V¹⁶ Eust. 46 ἄρα] ἄμα L⁹ V⁵ V¹⁴ V²² φρένας εἶχ'
 fort. Ar. (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων) 48 ἐπ'] ἐν Ar. a b d g q T al

ὅσος Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱας Ἀχαιῶν,
αὕτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
ρίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
εἵμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν 55
ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.

κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίαιο· τοῖο γὰρ υἱὸς
σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὁπάων

Μηριόνης· τοῖσι γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.”

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
“ πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἡδὲ κελεύεις;
αὔθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω; ”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 65
“ αὔθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν
ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ἦ κεν ἔλθῃς, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ᾧδὲ που ἄμμι 70
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἔει κακότητα βαρεῖαν.”

ᾧς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτεῖλας·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
παρ δὲ ζωστήρ κείμετο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώνυυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο

51-52 ath. Aristoph. Ar. 53 Αἴαντε Ar. (auctore Didymo),
a U¹ V¹¹ V¹⁶ Eust. (cf. M 342 O 301) 54 παρὰ Ar. m q L⁶ V¹¹:
περὶ U¹: ἐπὶ vulg. 55 κ' ἐθέλησιν] κε πίθηται fikor A M⁷ N⁴
57 κείνῳ b c f g i q al.: κείνου vulg. πυθοίαιο e h U¹

λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
 ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·

“ τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος
 νύκτα δι' ὀρφναίνην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
 ἢ τίς τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τίς τιν' ἐταίρων;
 φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;” 85

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “ ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνῶσσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτμῇ
 ἐν στηθεσσι μένῃ καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ. 90
 πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδεΐδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίῃ δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95
 ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἡδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἦαται· οὐδέ τι ἴδμεν 100
 μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοιησώσι μάχεσθαι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν Ἑκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλείοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.

79 ἐπέτρεπε Ag. efhrA ss. BCTV¹ V¹⁶ al.: ἐπέτραπε vulg.
 82 οὕτω Ang. R³ U⁶ V¹⁸ ἔρχεται dfhoq al. 84 ath. Ar.
 86 τὸν δ' αὐτε προσέειπε chn al. 88 γνῶσσαι] εἴσαι ch L¹⁴ R³
 Eust. 94 ἀλαλύκτῃμαι adeA corr. m. p. T, al.: ἀλύκτῃμαι vulg.
 98 ἡδὲ καὶ] ἡδέϊ Zen. 105 ἐέλδεται A O⁸ Pal¹ V¹³, γρ. O²

σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἡδ' Ὀδυσῆα
 ἡδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν. 110

ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὥς εὖδαι, σοὶ δ' οἷω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.

νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120

πολλάκι γὰρ μεθιῇ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὔτ' ὅκνῳ εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμήν.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐς σὺ μεταλλάξ. 125
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.”

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.” 130

Ὡς εἰπὼν ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν
 διπλὴν ἐκταδίην, οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῳ χαλκῷ, 135
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

115 πέρ Ar. vulg.: καὶ v. l. ant.: γάρ L¹⁶ U¹³ νεμεσήσεται γρ. A,
 q Ang. L⁶ M¹ M⁷ U¹⁰ V³ V⁴ V⁶ 118 ἀνεκτὴ C V¹: ἀνεκτῶς A marg.,
 M¹² (cf. Θ 355 Λ 610) 124 μάλ'] μέγ' Dem. Ixion. (μήποτε ἢ
 Ἀριστάρχσιος οὕτως εἶχεν Did.) 127 σφιν] μιν Zen. ἡγερέθεσθαι
 Ar.: ἡγερέεσθαι codd. 129 οἱ Ar. vulg.: τοι h U¹ V¹: σοι C M⁸
 P¹² T, γρ. L¹⁴ 130 ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ v. l. ant. (uv.)

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Δὺ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε· 140
 “τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλασθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὃ τι δὴ χρειῶ τόσον ἵκει;”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς. 145
 ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικε
 βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

“Ὡς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 εἶδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῇλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 εἶδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινὸν βοδὸς ἀγραυλοῖο, 155
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 λαῖξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε νεΐκεσέ τ' ἄντην·
 “ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
 οὐκ αἶτις ὥς Τρώες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳο 160
 ἦται ἀγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;”

“Ὡς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “σχέτλιός ἐσσι, γεραίέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.

141 κατὰ] ἐπὶ ik10 A al. 142 ἀμβροσίην] ὀρφναίην v. l. in A,
 V1 V³² 146 ἔπε' Ar. T V¹⁶: ἔπειν vulg. 153 σαυρωτῆρας
 Aristoph. 154 ὥς τ' ἀστεροπὴ a b d e g D T al.: ὥς ἀστεροπὴ h R³
 159 ἔγρεο et ὄρσεο Ar. (διχῶς): ὄρσεο d f i k l n o q r A N⁴ V¹ V¹⁶: ἔγρεο
 cet. 159 a μή τις σοὶ εἶδοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ add. Diog.
 Laert. vi. 2. 6 (= Θ 95) 161 δ' ἔτι] δέ τε Ar. h L¹⁸ L¹⁹ M⁷ O⁶ T:
 δ' ἀπὸ χῶρος ἐέργει v. l. in A

οὗ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἑκαστιον ἐγείρειαν βασιλῆων
παντῇ ἐποιοχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιοχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχύν καὶ Φυλῆος νῖδον 175
ἄσπτησον—σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος—εἰ μ' ἐλεαίρεις.”

“Ὡς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλιο ποδιηκεές, εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὖρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἦατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὁππότε ἐπὶ Τρώων αἴτιον ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδὲ τιw ὕπνος
αἰρεῖίτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.”

168 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα L³ L⁴ P¹³ P¹⁷ v. l. in A 169 φίλος]
τέκος v. l. ant. (fort. Aristoph.), n N⁴ Pal² (cf. Ψ 626) 176 ἄσπτησον

V¹⁰ 180 ἔμιχθεν] γέγοντο a e q B C V¹ V¹⁶ V³² v. l. in A

183 δυσωρήσωνται A mg. L⁸ U¹³ V⁴: -ονται cet. (δυσωρήσωνται L⁹
L¹⁷ O⁶): -ωσιν Apoll. lex. s. v. 185 ἐπ'] ἐν m: ὑπ' ο N⁴ P¹ U⁹

191 om. h k l n o A N⁴ T

ὣς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλὴν. 195
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἔκτωρ 200
 ὕλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυνεν.
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήμεος ἱππότης Νέστωρ·
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπιθόιθ' ἐφ' αὐτοῦ
 ὕμῳ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205
 ἐλθεῖν, εἴ τινα που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινα που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἣ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε
 ἀψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς. 210
 ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἅψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅϊν δώσουσι μέλαιναν 215
 θῆλιν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.”
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

203 μύθων ἦρχε] καὶ μετέειπε v. l. in A 207 ἢ c d f i A D al. :
 εἴ vulg. 211 τε p¹ h i n q A T V¹ V³² al. : γε Ang. L⁵ L⁸ L¹⁷
 L¹⁹ Mc R¹ U¹⁰ : κε vulg. 221 ἐόντα b g h A ss. B T al.
 223 ἔσται] ἐστι d h o A ss. V¹ V¹¹

σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ δ' τοῦ ἐνόησεν
 ὅππως κέρδος ἔη· μῶνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις."

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
 ἤθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
 ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός,
 ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
 ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλῃσθα, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάσσι γε πολλοί.
 μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοὶ εἴκων,
 ἐς γενεὴν ὀρώων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν."

ᾠς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 οὔ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
 τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιοι, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 "Τυδεΐδῃ, μῆτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·
 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
 ἀλλ' ἵομεν· μάλα γὰρ νῦξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νῦξ

224 ἐρχομένων v. l. ant., b h Ge Mc N⁴ V¹⁰ V¹⁶ 225 εἴ πέρ τε
 Ar. (uv.) vulg. : εἴ πέρ τι v. l. ant., c h q Ge N⁴ U¹ al. 235 τὸν] τῶν
 c d g i r al. 239 ἐστιν] εἴη h 240 om. Zen., ath. Ar.
 246 γε σπομένοιο Ptol. Asc. 252 παρόχωκεν Ar. p⁹⁸ L⁴ L⁶ L¹⁰ L¹²
 L¹⁵ L¹⁶ L¹⁷ U¹¹ V¹⁶ : παροίχωκεν Dorotheus et Apoll. Dysc. s A : παρώ-
 χετο c : παρόχηκεν vulg. πλέων a d h i D al. : πλέων f al., cit. Rhet.
 Gr. iii. 103. i : πλέω vulg.

τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

ᾠς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255

φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηὶ λέλειπτο—

καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε

ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταϊτυξ

κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῇ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260

καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε

ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν

ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὁδόντες

ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα

εὔ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265

τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο

ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,

Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·

Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξιωνίῳ εἶναι,

αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι· 270

δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,

βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.

τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο

Παλλὰς Ἀθηναίῃ· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι 275

νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠῤῥατο δ' Ἀθήνη·

“ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω

κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη, 280

δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,

ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κε Τρώεσσι μελήσῃ.”

Δεύτερος αὖτ' ἠῤῥατο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

253 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 268 Σκανδεία m q Bm⁴ Gf (uv.)
M⁸ ss. Mc v. l. ap. Eust. 275 Παλλὰς] πειλλὼν Zopyrus ap. s B Lp
T, Eust. 278 μεν] μοι de i o A B C T al. 281 ἐφικέσθαι A

" κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 σπείό μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐδϊ δίῳ 285
 ἔς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦι.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 κείσ'· ἀτὰρ ἄψ Ἀπιδῶν μάλα μέρμερα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέσσης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καὶ με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βούνῃν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πῶ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ρέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας."

Ὡς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
 οἱ δ' ἐπεὶ ἡρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 βάν ρ' ἴμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγήνορας εἶασεν Ἐκτωρ
 εὔδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν·
 " τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
 δώρῳ ἔπι μέγαλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅς τίς κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες 310
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι

286 ἦει] ἦλθε ο P¹ 291 παρίσταο Zen. Ar. (καὶ αἱ πλείους), A
 marg. M¹²: παρίστασο codd. καὶ πόρε κῦδος Zen. 293 ἦν] τήν
 b c g h Tal. 298 ἄμ (ἄμ) vulg.: ἄν c h k m q al. 306 ἄριστοι
 ἔωσι Ar. a d m q v. l. in A al.: ἄ. ἔασι h U¹⁰: ἀριστεύουσι vulg.
 ἀντοὺς οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα Zen.: καλοὺς κ.τ.λ. Aristoph.
 311 βουλεύονται b f p q M⁴ V¹⁴ V²²

νύκτα φυλασσόμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς
κῆρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος, 315

ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδῶκης·
αὐτὰρ ὁ μούνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
ὃς ῥά τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·

“Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι. 320

ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὅμοσον
ἣ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι 325
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι πον μέλλουσιν ἄριστοι
βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

ᾠς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὅμοσεν·
“ἵστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐεσθαι.”

ᾠς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
αὐτίκα δ' ἄμφ' ὥμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἔσματο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
βῆ δ' ἵεναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἅψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
βῆ ῥ' ἂν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340

317 κασιγνήτοισιν Zen. L⁸ L¹⁷ V³ V⁵ V¹¹ V⁴ 318 εἶπε παραστάς
Ge P¹ Pa U⁹, L²⁰ mg. al. 321 ἀνάσχεο Ar. codd. 323 ποδῶκεα
f m r γρ. A 332 ἐπώμοσε Ar. k A Ang. L¹⁴ L¹⁹ U¹ V²⁷ : ἀπώμοσε
vulg. 334 πελιοῖο v. l. ap. Cram. Epim. 334. 4, Et. M. 680. 21 :
πολ- in ras. O⁵ 335 ἐπὶ κτιδέην Ar. m q r A B C D : ἐπ' ἱκτιδέην
cet. 336 προτὶ A marg. L¹⁰ L¹⁶ L¹⁹ N⁴ T V¹⁰ : ποτὶ vulg. : πρὸς f :
κατὰ a d l al. : ἐπὶ b k p al.

“οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ’ ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλ’ ἐώμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ’ αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν
καρπαλίμως· εἰ δ’ ἄμμε παραφθαίησι πόδεςσιν,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιελεῖν,
ἔγχει ἐπαΐσσω, μή πως προτὶ ἄστν ἀλύξῃ.”

ἌΩς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
κλινθήτην· ὁ δ’ ἄρ’ ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν.
ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἀπέην ὅσσον τ’ ἐπὶ οὔρα πέλονται
ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραὶ εἰσιν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—
τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ’ ἄρ’ ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
ἐκ Τρώων ἵεναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἀπείσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσαν,
γυνῶ ῥ’ ἄνδρας δηΐους, λαιψήρὰ δὲ γούνατ’ ἐνώμα
φευγόμεναι· τοὶ δ’ αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.
ὥς δ’ ὅτε καρχαρόδουντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,
ἢ κεμάδ’ ἢ λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἀν’ ὑλήενθ’, ὁ δέ τε προθέησι μεμηκώς,
ὥς τὸν Τυδεΐδης ἦδ’ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ’ Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

341 τις Ar. (καὶ αἱ πλείους Did.), L¹⁹, U⁶ m. r. : τοι cet. 346 παρα-
φθαίησι Ar. (σχεδὸν αἱ πᾶσαι), vulg. : παραφθάνησι h 347 ἐπὶ Ar.
L¹⁹ P¹ P¹¹ U¹¹ : ποτὶ (προτὶ) vulg. 349 ὥς ἔφατ’ οὐδ’ ἀπίθησε βοὴν
ἀγαθὸς Διομήδης, ἐλθόντες δ’ ἐκάτερθε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι Aristoph.
(ἐν τῇ Ἀ. καὶ ἄλλαις) 354 ἐπεδραμέτην Ar. a d e B C N⁴ T V¹⁶ V³²
al. : ἐπιδρ. vulg. 358 αἶψήρὰ Apoll. lex. s. v. αἶψα 359 τοῖ] τῷ
v. l. in A τόν δ’ O² ὦκα v. l. in A 360 κύνες o L¹⁰ L¹⁹ N⁴ U¹
U³ U⁹ οἷ τ’ ἐπὶ θήρης Plut. vit. Hom. 2. 86 362 τε om. Ar.
f V¹ V¹⁶ V³² 363 ἦδ’ ὁ] ἦδὲ e q V¹⁶ al.

φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσω προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ ἦέ μὲν, ἦέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.”

Ἡ ῥα, καὶ ἔγχευ ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξου δουρὸς ἀκωκῇ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
 βαμβαίνων—ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων— 375
 χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΐδα·
 “ ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κ' ὕμνιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἅποινα, 380
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος 385
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδονσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων;
 ἢ σ' Ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυνί· 390
 “ πολλῇσιν μ' ἄτησι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἔκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοῇν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πύθεσθαι 395
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,

371 ἀπὸ] ὑπὸ e h A ss. B C L¹⁹ V¹⁵ 372 ἐφῆκεν n A ss. U¹ IJ¹⁰
 384 κατάλεξον] ἀγόρευσον h V¹⁰ 385 πῇ] ποῖ l: ποῦ A
 ss.: τ(φθ' g P⁴⁶ V¹ V³² al. 386 ὀρφναίην] ἀμβροσίην Le² U¹¹
 387 ath. Aristoph. Ar. 389 ἐπὶ] ἀνὰ f o r al. ἀνήκε] ἀνώγει h
 391 ἤπαφεν Aristoph.

ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400

“ ἦ ρά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
ἵππων Ἀζακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κείται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε 410
ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
“ τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσὶ,
βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου, 415
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι, ἥρως,
οὔ τις κεκριμένη ρύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
οἱ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται
ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολὺκλητοὶ ἐπίκουροι 420
εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἦαται οὐδὲ γυναικες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὅφρα δαείω.” 425

397 399 ath. Aristoph. Ar. 397 ἦ] εἰ Ar. 398 βουλεύουσι
... ἐθέλουσι Ar. d f h q v. l. in A al.: βουλεύονται L² L⁴ L¹⁷ (cf. 311):
βουλεύοιτε ... ἐθέλοιτε vulg. 408 δ' af] δα! Ar. e V⁶ V¹¹ V¹⁵
al.: δῆ L⁸ P¹ V⁴: δέ τε k: δὲ a f n o q 409-411 ath. hic Ar.
(= 208-210) 413 ἀγορεύσω v. l. ant., o M⁸ N⁴ T U⁹ V¹⁵ 424 γὰρ]
r ἂρ L¹⁵ U¹ V¹² V²⁷ al.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες διόϊ τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μῆγες ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρήϊκες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυνδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἡϊονῆος. 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι·
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλυνθ' ἔχων· τὰ μὲν οὗ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἥέ με δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμείλο,
 ἥε κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὕμῳ, ἦε καὶ οὐκί. 445
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἔκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
 εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
 ἢ δὲ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκ ἐτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργεῖοισιν.”

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παχείῃ

427 ἐγὼ καὶ Ar. defh al. : ἐγὼ τοι vulg. ἀγορεύσω no T al. :
 ἀγορεύω V¹ 431 ἱππόμαχοι Ar. h V¹ V¹⁵ : ἱππόδαμοι vulg. 438 ἄρμα
 δέ οἱ] ἄρματα δέ h i : ἄρματα δέ οἱ a e M¹⁰ V¹¹ 445 ἦε Ar. f h r V¹⁵
 Eust. : ἦ ῥα cet. 446 τον δ ημειβετ επειτα βοην αγα]θος [διομηδης
 P⁸⁰ 449 ἀπολύσομαι ἢ μεθῶμαι q 452 δαμείς] τυπεῖς n A ss. L⁴
 N⁴ T U¹ V³² al. ὀλέσσαις Ar.

ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε 455
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθειγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεὺς 460
 ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 “χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σέ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”
 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' αἰείρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες. 470
 οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάραιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
 “οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους· 480
 ἢ ἐσύ γ' ἀνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλανκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' αἰεκήs

457 φθειγγομένη Arist. part. an. iii. 10, c L¹⁴ v. l. ap. Eust.
 463 ἐπιδωσόμεθ' Ar. eg A marg., BC V³² al. : ἐπιβωσόμεθ' plerique
 464 ἵππους] ἄγυριν v. l. in A 465 ὑψόσ' et ὑψοῦ Ar. (διχῶs):
 illud codd. 466 μυρίκην Ar. (σὺν τῷ ᾧ Did.), codd. δέελον Ar.
 vulg. : διελδον U³ : δῆλον Ca¹ Vi² σήματ' A 469 Παλλὰς Ἀθήνη
 ju. s T 477 οὗτός τοι Ar. codd. (cf. 341) 478 οὓς Ar. codd.

ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών, 485
 αἷγεσιν ἢ ὄτεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπόχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα δυνάδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μὴδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἐμβαίνοντες· ἀθήεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μεληιδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 τὴν νύκτ', Οἰνεΐδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἦειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφάυσκων Διομήδεϊ δίφ.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὃ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὃ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχα κεῖτο,
 ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας, 505
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἵσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 “νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
 μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσι θεὸς ἄλλος.”
 Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς

484 ἐρυθαίνετο] φοινίσσεται schol. Ar. Pac. 302 Suid. 489 πλήξειε
 Ar. codd. : πλήξασκε v. l. ant. Pal² 493 ἐμβαίνοντες h al. : ἀμβαί-
 νοντες vulg. αὐτὸν v. l. ant. 497 om. Zen. Aristoph., ath. Ar.
 505 ὑψόσ' et ὑψοῦ Ar. (διχῶς) : ὑψοῦ h V¹⁵

τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515

ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,

ῥωσεν δὲ Θρηκῶν βουλευφόρον Ἴπποκόωντα,

Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας, 520

ὥς ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῇσι,

ῥμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.

Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ῥωτο κυδοιμὸς

θυνόντων ἁμυδῖς· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,

ὅσσοι ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,

ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε Διὶ φίλος ὠκέας ἵππους,

Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα

ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων·

μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 530

νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ψεύσομαι, ἣ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.

ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει. 535

αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης

ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίαιτο μώνυχας ἵππους·

ἄλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν

Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

Οὗ πω πᾶν εἴρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540

καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες

515 ἀλαὸν σκοπιὴν Zen. Le¹ P⁷: ἀλαῶσκοπιὴν Vi⁵ uv.: ἀλαὸς σκοπιὴν Ar., uv. (οὐ τυφλὸς ἐς σκοπιάς Ariston.), A corr. (σ addito a m. sec.)

522 ante 520 posuit Zen. 526 ἴκοντο a q L⁶ L⁹ M⁴ M⁷ M¹⁰ M¹³
V¹¹ 529 τίθει] δίδου v. l. in A 530 ἵππους] Ὀδυσσεὺς b c f h q r

D T v. l. in A, al.: ἔλαδαν m 531 om. l m A B C Ge Gf T al.

534 om. Zen. Pal² 538 μετὰ φρεσὶ Ar. r L¹⁹ T V¹ V¹⁴ V²⁷ V³²

539 ἄριστοι Ar.

δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισι·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον, καταδύντες ὄμιλον 545
 Τρώων, ἣ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας.
 αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἑοικότες ἡέλιιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιστῆς·
 ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδ' ἐνόησα. 550
 ἀλλὰ τιμ' ὑμῖν ὅτω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555
 ρεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἤε περ οἷδε
 ἵππους δωρήσαιο, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἷδε, γεραιά, νεήλυνες, σὺς ἐρεεύνεις,
 Θρηϊκίοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560
 τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγυθὶ νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἔκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.”

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
 καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδω κλισίην εὐτυκτον ἔκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 φάτνῃ ἐφ' ἱππέϊ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἕστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαιάτ' Ἀθήνη.

545 λαβέτην Zen. καταδύντε g v. l. sch. T 546 σφωε gl or
 A Gf Mc : σφῶϊ Zen. L⁴ corr. : σφῶε Dem. Ixion vulg. 548 ἀναμί-
 σσομαι Dem. Ixion 552 σφῶε Dem. Ixion, b h m o T al. : σφωε g
 557 δωρήσαιο ἄφαρ δέ τε Apoll. lex. s. v. ἄφαρ 561 τετρακαί-
 δέκατον v. l. ant.

αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπονίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 ἔς ῥ' ἄσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

575

573 ἐμβάντες *ad p q* al. ἰδ' *αὖ h l p ai.* 575 ἀνέψυχεν *h m*
T al. 579 ἀφυσσόμενοι *Ar. eg 1 A V¹³ al. :* ἀφυσσόμενοι *v. l. ant.,*
vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
 ἧ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἔϊσας
 εἵρυσαν, ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 ἔνθα στᾶσ' ἦῤυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρβι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
 Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ

ἐς Τροίην νήεσσιν αναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δῶδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέριοι· 25
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχато προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἑκάτερθ', ἴρισσιν ἑοικότες, ἃς τε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέριοι
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπεφυυῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.

Ἕνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

26 σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἐλειχμῶντο Aristoph. 27 ἐρίδεσσιν
 Zen. 28 στήριξε Ar. codd. 32 ἂν] ἐν f C L¹⁴ P¹ V²³ 33 καλήν]
 δεινήν g V¹ V³² ἦσαν v. l. ant. 35 λευκοῖ v. l. ant. 38 αὐτοῦ
 Ar. del q A D al. : αὐτῷ v. l., ant. vulg. : αὐτῶν h 40 ἀμφιστρεφέες
 Ar. (τὰ ὑπομνήματα συμφωνεῖ) Apoll. lex. dfr A V¹³ V¹⁶ : ἀμφιστεφέες
 v. l. ant., vulg. : utrumque Eust. 45 ἐγδούπησεν A ss. L³ L⁴ U³

ῥώνοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὺν
 ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἀϊδι προΐαψειν.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῳσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρῶτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσιν.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστὴρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκίοεντα,
 ὥς Ἔκτωρ ὅτ' ἐμὲν τε μετὰ πρῶτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὥς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δῆλουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 ἶσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
 θῦνον· Ἔρις δ' ἄρα χαῖρε πολύστονος εἰσορώσασα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὗ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ἐκάστω
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

51 μέγ' Ar. **hgn** O al. : μεθ' vulg. 55 ψυχὰς Ge ss., cf. A 3
 62 αὐλῖος v. l. ant. 63 ὅτε eo al. : ποτὲ i 64 ὅτ' Hdn.
bck A al. : ὅτε **deg** T al. : τοτὲ **h** B C D U⁶ V¹⁴ V¹⁸ V²⁰ V²⁷ al. : τότε
f al. : ποτὲ V¹ V¹⁶ V²² 72 ὑσμίνῃ Ar. vulg. : ὑσμίνῃ A B C L² L⁸ L¹⁴
 M⁹ O⁷ T V¹⁶ V¹⁵ ἔχεν Ar. A L⁵ L¹⁴ L¹⁶ : ἔχον cet. 76 σφοῖσιν
 e i l o A B C V¹ V¹⁶ V³² : οἷσιν vulg. 77 πτύχας] στίχας o

πάντες δ' ἡτιώωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιξε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 30
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

Ἦφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μάκρα, ἄδος τέ μιν ἔκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.

ἦτοι ὃ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὔθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρῖζων,
 νῆε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόσχοισι λύγοισι, 105

78-83 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 86 δόρπον Zen. b f q V³²
 88 ἔκετο] εἴλετο fr T al. θυμῷ h V¹⁵ V²⁷ 91 ἐν f q al.: ἄν
 h i A: ἐκ vulg. 92 Βιάνορα Ar. L¹⁹ V¹⁶ 97 ἐγκέφαλόνδε Apoll.
 Rhod. 98 ath. Apoll. Rhod. 100 ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα
 v. l. ant. 101 ῥ' om. Zen. L⁶ M⁷ P² V¹⁴: Βήρισον Posidippus
 103 ἐόντε Aristoph. h 104 ὄ] ὄν Zen. Apoll. lex. s. v. Ω c :
 οὗς U⁹, L¹⁵ M⁸ ss., γρ. L¹⁴: ὤς L³ L⁴ V²⁰

ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὴν κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
 Ἐντιφὸν αὖ παρὰ οὗς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηϊδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἢ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφι
 χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὗ τις δύνατο χραιομηῆσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δῖφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλέοντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δῖφρου γουναζέσθην· 130
 “ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κείται,
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολὺκμητός τε σιδήρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,

107 δὴ] τῶν g L⁴ M¹¹: ὧν L¹⁶: v. om. T 108 βάλεν χαλκήρεϊ
 δουρί e o N⁴ V¹⁸ 123 κακόφρονος Zen. (et in 138) 128 σφέων e:
 σφῶν L² L¹²: σφιν V¹ φύγον Ar. vulg.: φύγεν v. l. ant. L³ L¹⁴ N⁴
 V²⁷ 132 Ἀντιμάχοιο πατρὸς Zen.: ἀφνειοῦ πατρὸς e o N⁴ v. l. ad.
 Eust. al.

εἰ νῶϊ ζῶνους πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 135

“Ὡς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίους ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
“ εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νίεες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἄγγελήν ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσῇ, 140
αὔθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τέλσετε λῶβην.”

Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε, 145
χείρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὄθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
ἵππεῖς δ' ἵππηας—ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κούνη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων—
χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἶεν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδήλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, 155
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κεῖατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κούρης

135 ζῶν Aristoph. V¹⁶ 142 τοῦ] οὗ Zen. : σφοῦ v. l. ant.
144 οὐδας ἔρεισεν Ar. h L¹⁹ V¹⁵ 146 τμήξας] πλήξας Ar. (αἱ πλείους
S T) 151 ἵππεῖς] ἵππηας A ss. P⁶ V¹⁰: ἵππηας a e o p al.
156 φέρει] στρέφει γρ. M¹⁰ Eust. 57 ἐπειγόμενοι Ar. codd. : ὥρτ.
ἐπειγομένου v. l. ant.

ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
 μέσσον καὶ πεδῖον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδῖον φοβέοντο βόες ὥς,
 ἃς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχει θύεν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 ἵζεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιθιέσεως,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριον δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν· 185
 “βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες·
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπείς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίζω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐϋστέλμονας ἀφίκηται
 δὴ τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

179-180 om. Zen., ath. Ar. 180 ath. Aristoph. 181 ἔμελλεν
 e g o p⁵⁹ A B Mc V¹⁰ V³²: ἔμελλον vulg. 184 ἀστεροπὴν Ar. f g p A
 ss. T: στεροπὴν vulg. 186 ἐνίσπες p⁵⁹ A Ang. Le² V¹ V¹⁶: ἐνίσπε
 vulg.: ἔειπε e 190 κρατερας υσμινας p⁵⁹

ᾠς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις, 195
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Ἴλιον ἱρήν.

εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
“Ἴκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200

Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τέλν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὀρᾷς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην. 205

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπείς ἦ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι
δύη τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210
Ἴκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν αἶλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
ἦ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων. 220

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἡὺς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρηον·

210 ἀπεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον q 212 δοῦρε l p p⁵⁹ uv. V¹¹ V¹³
al. 215 δὲ καὶ αὐτοὶ v. l. ant. 216 ἐν g m p q A B V¹⁶ (ἐδ' e):
ἐκ vulg.: ἂν a c k 222 μήλων] θηρῶν Zen. 223 Κισσῆς] Κισσεὺς
b e f p

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν·
 νήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἷ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἔϊσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔων ἐς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὅς ῥα τότε Ἄτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίον ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἄτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεὶρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὥς ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χεὶρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χεὶρὸς
 σπᾶσσατο· τὸν δ' ἄορι πλήξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδῆς, ἧς οὐ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
 στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην ἀγκῶνος ἔνερθε,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκκῆ.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.

230 ἔων et ἰὼν Ar. (διχῶς): ἰὼν d i A ss. L¹⁶ M⁴ M¹⁰ U² ἐς p⁵⁹:
 εἰς cet. 244 πρόσθ' O⁸ P¹¹ P¹³, γρ. L¹⁴ 252 ν[περθε] p⁵⁹:
 ὑπερθεν T qu. Eu.

ἦτοι δ' Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀϊδος εἴσω.

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχει τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265
 ὄφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσιν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναικα,
 δριμύ, τό τε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὥς ὀξέ' αὖ ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δῖφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαννέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦῤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἀργαλήν, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

ἌΩς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα, 285
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

263 ἔδυν] ἔβαν c g h p⁵⁹ B C T V¹ 265-268 om. p⁵⁹ 270 μο-
 γοστοκος ειλ[p⁵⁹ 277 πελασσεται pro ἀμύνετε p⁵⁹ 281 ἀέκοντε
 1 Bm⁴ M⁴ U² V¹⁵ V¹⁸: ἔκοντε vulg. 282 ραίνετο c om. δὲ
 283 τειρομενοι p⁵⁹

οἷχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἧν ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.” 290

Ἦς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συνὶ καπρίῳ ἢ ἐλέοντι,
 ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηϊ. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεῖ ἴσος ἀέλλῃ,
 ἣ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
 Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην,
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἦδ' Ἀγέλαον,
 Αἴσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὥς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
 ἀργεστᾶο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλινδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκιδνυται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
 ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 310
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 “Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 ἔσσεται εἰ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.” 315

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

290 ὑπέρτεροι Ar. : ὑπέρτατον U¹ 297 ὑπεραεῖ Ar. codd. : ὑπὲρ
 οὔρεος v. l. ant. 300 βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηϊ A M⁴ M¹² T U² V¹⁴
 ὄρεξεν V¹² 305 Ζέφυρος νέφεα cit. Strab. 29, c g h p⁵⁹ al.
 309 κάρηνα h 314 ἵσταο Zen. Ar. (ad K 291) : ἵστασο codd.
 315 εἴ κεν Τρῶες (Ἀχαιῶν) νῆας ἔλωσι v. l. ant. (S T) 316 a =
 B 173, p⁵⁹ M⁴ M⁶ O⁵ U⁶ al.

“ ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἕσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἢ ἐπερ ἡμῖν.”

Ἦ, καὶ Οὐμβραῖον μὲν ἀφ’ ἵππων ὥσε χαμάζε, 320
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτος.

τοὺς μὲν ἔπειτ’ εἶασαν, ἐπεὶ πολέμον ἀπέπαισαν·
 τῷ δ’ ἀν’ ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325
 ὥς ὄλεον Τρώας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

Ἐνθ’ ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω,
 νῆε δὴ Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκε 330
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε’ ἀπηύρα·
 Ἰππόδαμον δ’ Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν. 335

Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδῆς καθορῶν· τοὶ δ’ ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ

Παιονίδην ἥρωα κατ’ ἰσχύον· οὐ δέ οἱ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἄασατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ’ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θύνη διὰ προμάχων, ἧος φίλον ὦλεσε θυμόν.

Ἐκτωρ δ’ ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ’ ἐπ’ αὐτοὺς
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 345

317 τλήσομαι] στήσομαι L¹⁴ M¹ M⁸ M⁹ P¹¹, lemma s B T 319 βόλε-
 ται Ag. A P¹: βύλεται c: βούλεται vulg.: ἐθέλει e 323 εἶασεν
 e h l o p⁵⁹ ἀπέπαισαν c o N⁴ V¹⁶ 325 θηρευτῆσι et θηρητῆρσι
 Ag. (διχῶς): illud vulg.: θηρευτῆρσι L¹⁴ P¹⁵ U⁶ 339 οὐδὲ γὰρ a k V¹¹,
 v. l. in A: οὐδὲ οἱ i: ουδε οι εγχος p⁵⁹ 344 κεκλήγως codd., cf.
 B 222 345 ῥίγησε] ἐνόησε a b d f k r p⁵⁹ B C T, v. l. in A al.:
 ἐβόησε V²: γήθησε U¹⁰

αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἔγγυς ἔοντα·

“ νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἔκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350
ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
οὐδ' ἴκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
στῇ δὲ γυνὴ ξριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυνεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν
τῇλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
τόφρ' Ἔκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360

δουρὶ δ' ἐπαῖσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων. 365

ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχείω.”

Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξᾳ τιταίνετο, ποιμένι λαῶν, 370
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ

Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἴνυστ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὦμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκε 375

348 μένοντε Zen. b V¹⁶ 352 ερυκετο p⁵⁹ 354 ὦκα πέλ. e h M⁴
U⁶ 356 om. Zen., ath. hic Aristoph. Ar. (=E 310) 358 γαίῃ
f h B C al. 359 ἔμπνυτο O⁵: ἄμπ. cet. 366 εἴ] ἦ c l q [ἐστι]
εἴη V¹ V²⁷, v. l. in A: ἔλθοι n U¹ 368 ἐξενάριζεν Ar. A T: ἐξενά-
ριζεν Zen., codd. cet. 371 ἐπὶ ἔργῳ f C πύργῳ p⁹¹ D

καί βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰδὼς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 “βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι 380
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὔτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.”

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “τοξότα, λωβητῆρ, κέρα ἀγλαέ, παρθενοπίπα, 385
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο. 390
 ἢ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμείο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὅξυν βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἶωνοι δὲ περὶ πλέες ἢ γυναικες.” 395

ἌΩς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔσθη πρόσθ'· ὁ δ' ὅπισθε καθεζόμενος βέλος ὤκνῃ
 ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροδὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρήσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 “ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἶ κε φέβωμαι

376 ἔκπεσε h V¹⁵ 381 ὀλέσσαι i p⁹¹ Gf P¹⁰ V¹ v. l. ap. Eust.
 385 κέρα Alexio (ἢ παράδοσις), A Ang. B M¹¹ M¹³ V¹⁶ V²⁰ : κέρα v. l.
 ant., vulg. παρθενοπία v. l. ant., M⁷ 391 ἐπαύρη Ar. (καὶ διὰ
 τῶν ὑπομνημάτων), codd. : ἐπαύρω v. l. ant. 392 αἶψα] ἄνδρα Ar.
 397 ὤκνῃ] ὅξυν γρ. Bm⁴ Eust. 400 ὠκέας ἵππους b f r Bm⁴ P³ P⁶
 P¹³ V¹⁴ V¹⁸ v. l. in A

πληθὺν тарβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον αἶ κεν ἁλώω 405
 μούνοσ· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὃς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ 410
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἣ τ' ἔβλητ' ἣ τ' ἔβαλ' ἄλλον.”
 Ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ 415
 σεύονται, ὁ δέ τ' εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἵσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίνυται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔοντα,
 ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο 420
 Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὺς ἐπάλμενος ὀξείῃ δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἑννομον ἐξεναρίξε.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἵξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης 425
 βύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοστῶ.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σῶκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο, 430
 σήμερον ἦ διοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἰππασίδησι,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἣ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.”

413 πῆμα δὲ ἔλσαν Zen. 417 ἀμφὶ δέ τ' **deko**: ἀμφὶ τε (ἀμφί
 τ') vulg.: δε αἰσσο. **p**⁵⁹: ἀμφὶ δ' ἄρ' **p** **L**³ **L**⁴: ἀμφὶ δὲ χαῖτ' **c**
 421 ὑπερθε μετάλμενος v. l. ant. **dfghin** T, v. l. in A, al. **δουρί]**
χαλκῷ v. l. in A 423 Πουλυδάμαντα **c** αἵξαντα **dek** **p**⁵⁹ A D al.:
 αἵσσοντα cet. 424 πρότμησιν Ar. (?), codd.: πρότμησιν T (in textu
 et in lemmate) 427 εὐηγενέος codd.: εὐγενέος **Le**¹ **U**¹³: ευθ[]γενέος
p⁵⁹ v. **Ψ** 81 431 Ἰππασιδῆιν (sic) v. l. in A

ὦς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἔργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἱ οὐ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
 “ ἂ δεῖλ', ἣ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἥματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀῖδι κλυτοπόλῳ.” 445

Ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νιὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 450
 φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἂ δεῖλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 ὠμῆσται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριούσῃ γε δίοι Ἀχαιοί.” 455

ὦς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὺς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αἷε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἦϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,

437 χροά Zen., codd.: χροὺς Ar. 439 τέλος Ar. (σχεδὸν
 ἅπασαι) A Ge: βέλος Zen. cet. 441 ἂ] ὦ h C L¹⁸ M⁴ O² V¹⁶
 444 δαμέντι f o q r p⁵⁹ ss. al.: δαμέντε h 451 βέλος Zen.
 452 δύσμορος, οὐδ' ἄρα τῷ γε cit. Plut. cons. ad Apoll. 117 b 455 ἔμ'
 εἴ κε . . . γε Ar.: ἐπεὶ κε . . . με vulg., cit. Alexio ad 454 (ἔμ' . . . με
 q V¹⁶) 458 οἱ] οὐ Zen. 459 ὅπως d p q A T al.: ἐπεὶ vulg.

τρίς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρητίφιλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·
 “ Αἴαν διωγενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 465 ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτή,
 τῷ ἰκέλη ὥς εἴ ἐ βιώατο μοῦνον ἑόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς,
 470 ἐσθλὸς ἑών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.”
 ὦς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὥς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 475 ἰφ' ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἦλυξε πόδεςσιν
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκὺς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων
 480 σῶτην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 αἵσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥύτε πύργον,
 485 στῇ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἕξαγ' ὀμίλον
 χειρὸς ἔχων, ἦος θεράπων σχεδὸν ἦλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
 490 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.

466 ἵκετ' αὐτή Ar. f h r al. : ἵκετο φωνή vulg. 470 ἐνὶ c e g h
 A D N⁴ : μετὰ vulg. 473 αὐτῷ n A ss. Bm⁴ L¹⁸ M⁸ U¹ V¹⁴ V²²
 V³² 478 πικρὸς b c D 480 σκιερῷ] γλαφυρῷ Zen. 485 a
 χάλκεον ἐπταβόειον ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων
 add. q L⁴ O² V¹⁶ V³² (= H 220) 488 ἐλών L¹⁹ T U¹⁰ γρ. L⁸

ὥς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 ἐσφέρειται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει, 495
 ὥς ἔφεπε κλονέων πεδίου τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἔκτωρ
 πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
 ἔγχε' θ' ἱπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὲκόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 τῷ ῥα περιδίδεισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 μή πῶς μιν πολέμοιο μετακλιθέντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510
 “ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρει, σὼν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
 ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.” 515
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθισε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπιβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ νιὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

492 κάτεισι] διήται Zen. 503 νεῶν Ar. Alexio, Ptol. Asc. Pal¹
 Vi² ἀλάπαδνε g: v. om. p⁵⁹ ἀλαπαδξανε . . . εω marg. 504 a add.
 . . . νου περ p⁸ 509 μετακλιθέντες p⁸ f g A ss. Ge N⁴ V¹² V¹⁵ V²²
 509 a add. τε]χη ελοιντο p⁸ pro 510 . . .]αν p⁸ 513 a add.
 . . . ανοιο p⁸ 514 a add. . . . ἄλλους p⁸ 515 om. Zen., ath.
 Aristoph. Ar.]κα πασσων p⁸ 519 ἵππους e f o A N⁴ U¹⁰ V²⁵ :
 ἐλάαν vulg. pro 519 ως σ . . . p⁸

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 Ἕκτορι παρβεβαῶς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “Ἕκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ’ ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 εὐρὺν γὰρ ἄμφ’ ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κείσ’ ἵππους τε καὶ ἄρμ’ ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῇ δ’ ἄσβεστος ὄρωρεν.” 530
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἰותες
 ῥίμφ’ ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ’ ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον, 535
 ἅς ἄρ’ ἀφ’ ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἷ τ’ ἀπ’ ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔτετο δύναι ὄμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλείτο στίχας ἀνδρῶν 540
 ἔγχει τ’ ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 Αἶαντος δ’ ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο. 542
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἶανθ’ ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε· 544
 στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον, 545
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ’ αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο

525 τρωεσσ . . . $\mathfrak{p}^8$ αὐτοί] ἄνδρες $\mathfrak{p}^{25} \mathfrak{p}^{59} \mathfrak{P}^1 \mathfrak{P}^{11}$ γρ. $\mathfrak{U}^{10}$: ἄλλοι
 $\mathfrak{p}^{25}$ m. p. C $\mathfrak{V}^{16}$: αὐτοί in ras. A 526]σι[$\mathfrak{p}^{92}$ 527 κ]εισσυ-
 μ[εις? $\mathfrak{p}^{92}$ 528 κείθ Zen. $\mathfrak{p}^8$ Lp τε om. h al. ἄρματ’ b c d g
 k o q Cal. : ἄρμα n $\mathfrak{U}^1$ al. pro 529–530 κενυροί τ . . . $\mathfrak{p}^8$ 537 ὀπισ-
 σώτρων v. l. ant. T 538 τε Ar. codd. : δὲ v. l. ant. A ss. 539 δουρί
 Ar. ch 543 Ζεὺς γὰρ οἱ νεμέσασχ’ ὅτ’ ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο
 (om. codd.) cit. Arist. Rhet. 1387 a 34, Plut. de aud. poet. 24 c, 36 a
 (νεμεσᾶ), vit. Hom. ii. 132 (νεμεσᾶθ’) 545 om. i βάλετ’ $\mathfrak{L}^3 \mathfrak{L}^4$
 $\mathfrak{U}^{10} \mathfrak{V}^{16}$: βάλεν σάκος e r $\mathfrak{L}^{17} \mathfrak{V}^{22}$ 546 ἐφ’] δι’ Aristoph.
 548–557 ath. Zen

ἔσοεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
 οἳ τέ μιν οὐκ εἰώσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι 550
 πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἵσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καϊόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
 νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἳ δέ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ροπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων· ὅτ' ἐδὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺν 570
 ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροὰ λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στή ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεωῶ,
 καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

549 ἔσοεύαντο U⁶: -οντο cet. 563 ὡς ρα τοτ ἀμφ αἰαντα P²⁵
 564 πολυηγερέες Ag.: τηλεκλειτοί vel τηλεκλητοί codd. 565 ξιφ]
 εἰν τε μεσον σακος P³⁹ 568 φεύγων P⁵⁹ Bm⁴ O² P¹⁰ T V¹⁸ U² ss.
 v. l. ap. Eust. 573 καλὸν c h

Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπιδάουος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν δῖστῳ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στήτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμάρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυνσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.”

ἌΩς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες,
 δοῦρατ' ἀνασχομένοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας.
 στή δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

ἌΩς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληΐαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νηϊ, 600
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρύνεσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπε,
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίῃθην ἀκούσας
 ἔκμολεν ἴσος Ἀρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605
 “τίπτέ με κυκλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἐμείο;”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “οἷε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,

583 ἔλκετ' g h l n A V¹⁶: εἶλκεν vulg. 589 Αταντος βελέεσσι.
 Zen. 592 αὐτῷ o M⁸ N⁴ 594 τῶν δὲ σχεδὸν v. l. in A
 595 τηλε pro στή δὲ p²⁵ 597 Νηληΐοι p¹ p³⁹ a d f h T: Νηληΐων v. l.
 ant. o p⁵⁹ p⁸⁹ Gf, schol. Dion. Thr. p. 853 601 ἰῶ καταδακρύνεσσαν
 v. l. ant. p⁸⁹ uv. 603]εκίνησεν το[p³⁹ 604 λινπανε-[p⁵⁹
 606 τι δε χρεῖω ἐμείο p³⁹ ut Vi¹ 607 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης
 δῖος a d k p q al.

νῦν οἷω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἔθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο
 ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 ἦτοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.” 615

ὧς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοιοῦ γέροντος 620
 ἐξ ὀρέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
 στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῶν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 τοῖσι δὲ τεύχε κυκεῖω ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδης,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσιωόου μεγάλητορος, ἦν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν ἐϋξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον, 630
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραίός,
 χρυσείοις ἥλοισι πέπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δῶν δ' ὑπὸ πυθμένεσσι ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξῃς
 πλείον ἑόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

610]λετον οσσε ανακτος p³⁹ ἀνεκτὴ d ss. k C M¹² V³² : ἀνεκτῶς
 p³⁶ D 611 ἔροιο c M⁷ U⁶ Ammon. π. διαφ. ὄν. in Ἑρωτῶν
 617 δ' ἰέναι v. l. in A εἰσας i B C V²⁰ 622 στὰν δὲ e f i n p⁵⁹
 B C Ge T πνοιῇ B C V²⁰ 629 αὐτῇ a b c g m n q, v. l. in A
 630 ποτοῦ Athen. 10 b, 24 f 631 ἱερὸν c V¹ V¹⁵, v. l. ap. Eust.
 632 ἦγ' et εἰχ' Ar. (διχῶς) : ἦγ' codd. 635 ὑποπ. qu. s A B T Eu.
 Ath. 492 A ita B corr. C D O⁶ Pal² Vi⁵ al. 636 ἀλλ' ὅς Sosibius
 ap. Ath. 493 A qu. s A T Eu. 637]ιιογητις α[]φαν p⁹² (?)

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ἔϊκυϊα θεῆσιν
 οἴνῳ Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνε, 640
 πινέμεναι δὲ κέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὥπλισσε κυκείῳ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνουντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἴπέ τε μῦθον·
 “οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω, ὁρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ.
 εὔ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκείνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 655
 “τίπτε τ' ἄρ' ᾧδ' Ἀχιλεὺς δλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται; οὐδέ τι οἶδε
 πένθεος, ὅσπον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷστῳ·
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἥγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἢ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης

638 (?)]ητ[]εσκετο[^p⁹² 639 (?)]σολευκ[^p⁹² 639 κνῆ]
 κνέε v. l. ant. (τινὲς τῶν Ἀρισταρχείων ἐκδόσεων teste Heraclide ap.
 Eust.) 640 παρὰ δὲ κρόμμον ποτῶ ὄψον cit. Plat. Ion. 538 c λευκα
 ταυνοσεν ^p⁵⁹ ss. 654 οἷος καὶ ἀναίτιον αἰτιάσθαι cit. Plut. de adul.
 et amico 67 a 660 βέβληται] τέτρωται L¹⁴ P²¹ 662 om. fhio
 A B C N⁴

Ἄργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ;—οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670
 ὥς ὁπότε Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νείκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκε,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἔπεισεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖωται.
 ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πευτήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πευτήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῶν εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κιόντι.
 κήρυκες δὲ λίγαινον ἄμ' ἡοῖ φαινομένηφι 685
 τοὺς ἵμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον· πολέσιν γὰρ Ἑπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν·
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
 δώδεκα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἑπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. 695

672 βοηλασίῃ Ar. **a f h n** V¹ V³²: βοηλασίης vulg.: βοηλασίαν e
 681 ἐπῆσαν e: ὑπῆρχον h Ge 686 χρεῖος Aristoph. vulg.: χρέως
 Ar. A Le² T: χρέος **e f h n o q** B al. 688 ὀφελλον v. l. ant. **a d h k**
p⁵⁹ B C al. 689 Πύλῳ] πόλει v. l. ant. 690 γὰρ ῥ' **c l n o** A:
 ῥ' om. cet. 691 κατὰ δ' ἔκτανεν **c f h i m n** T, v. l. ap. Eust.
 692 ἀμύμονες **e f h i m** al. 694 Ἑπειοὶ] Ἀχαιοὶ v. l. ant.

ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἴων
 εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἡλίδι δῖη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 δαιτρεύειν, μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 πανσυδῖη· μετὰ δέ σφι Μολλίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὗ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θυρόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυσεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι 720
 καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ διᾶν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδῖη σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἐνδιοὶ ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.

699 ὑποπτεύεται ὡς νόθος s B Lp T Θ ι85

A ∴ (= ι42) 712 Ἀλφειοῦ d q al.

724 ἐπέρρεον h m

πολλὰ q

705 om. Zen., ath. hic
νεάτη] πυμάτη Strab. 349

ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι, 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαρραῖσαι μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
 εὔτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Δίί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαιο,
 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἥ τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρέϊα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δουρί,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἡγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδὰξ ἔλον οὐδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρὺν κρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755

730 δεῖπνον Zen. 733 δὴ] δὲ pA ss. : δι' ch TV³²
 διαρραῖσαι defklAD al. : διαπραθέειν vulg. 736 μάχην ch al.
 737 Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν v. l. ant. (cf. 694) 739 αὐγείδαο p⁶⁹ p⁷⁵
 Vi⁵ Strabonis 338 codd. aliquot 747 ἐπόρουσα dgklpqA al. :
 ἐνόρουσα vulg. 754 διὰ σπιδέος Zen. Amerias, ABCGfL¹⁴M¹⁰O⁵
 V¹⁰V¹⁶ : δι' ἀσπιδέος Ptol. Asc. Crates, vulg. : utrumque Alexio

ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλησίον ἐνθα κολώνη
 κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε Μενoitιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
 νῶϊ δὲ ἔνδον ἑόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἡκούομεν ὥς ἐπέτελλε.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν. 770
 ἐνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενoitιον εὖρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρία καίε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι. 775
 σφῶϊ μὲν ἄμφι βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στήμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὕμν' ἄμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῶ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ

756 μέσφ' ἐπὶ cit. Strab. 342 757 Ἀλησίον P¹⁰ V⁵ Eu. : ἀλίσ-
 εις- cet. 762 ἔον . . . ἔον h M⁸ V¹⁴ : ἔον . . . ἔην vulg.
 767-785 ath. Aristoph. Ar. 767 νῶϊ δὲ e h 1 A B C al. : νῶϊ δ' i o q :
 νῶϊ δέ τ' vulg. 768 ἐπέτελλε] ἐκέλευε f C 770 καλλιγύναικα n
 p⁵⁹ M¹² U¹¹ U¹³ v. l. in A et ap. Eust. 773 καίε Ar. : ἔκαιε h : ἔκηε
 cet. βοῶν a f k q al. 776 βοῶν d k q al. 780 τάρπωνεν h
 782 ἠθελέτην Zen. L¹⁰

αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος, "Ακτορος υἱός· 785
 " τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὃ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἦδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὥς ἐπέτελλ' ὃ γέρων, σὺν δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶ κε πίθηται.
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείναι
 καὶ τινά οἱ πᾶρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ εἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὥσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων."
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θεῖοιο
 ἶξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε

788 φρασσαι p⁵⁹ ss. ὑποθέσθαι] ἐπακοῦσαι n Bm⁴ V¹⁸, v. l. ap.
 Eust. 791 . . . σον p⁵ 794-795 ath. Zen. 795 a
 [ἀργυρόπεζα θεῖσι θυγάτηρ ἄλαιο]ο γεροντος
 . . . [νεῶν ἐν ἀγ]ῶνι θαων
 p⁵ 796 [ἅμα δ' ἄλλον] λαον ἀνωχθω p⁵ (cf. Π 38): καὶ αμ ἄλλον
 λαον ἐπεσθω p⁵⁹ 797 αἶ κεν] ἦν που a d k q A mg. V¹ V³² γένηαι]
 γένοισθε v. l. ap. Eust. 798 . . . ῥηχθῆναι (fort. σοὶ δ' ὥμοισι δότω
 τὰ ἀ τεύχεα θωρηχθῆναι, cf. Π 40) 799 εἴσκοντες Ar. a c h o p⁵⁹ al.:
 ἴσκοντες Alexio Hdn. vulg. 802-803 ath. hic Ar. (= Π 44-45)
 803 ὥσαισθε n Gf M¹³ N¹: ὥσεσθε vulg.: ὥσαιμεν Apoll. lex. s. v.
 ἀκμήτες 804 a . . . [ἀ]καχησε δε θυμο[ν] p⁵ 805 βῆ δ' ἰέναι
 d k V¹ V³² ἐπὶ νῆας n T U¹ V¹⁸ 805 a . . . ἐνδυνε φαλα . . .
 p⁵ (sec. Diels) 807 a . . . [ὀρθ]οκραϊρων p⁵

ἦην, τῇ δὲ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
 διογενὴς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν οἴστω, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾠκτεῖρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 “ ἄ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἦρως,
 ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες; ”

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἦδα·
 “ οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπὸ Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἴστον, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσειν, 830
 ἐσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.

808 ἦεν c n Mc: εἶεν i q 809 . . . ἀντεμολησεν p⁵ 811 κατὰ]
 ἀπο p⁹ 814 ἀγλαὸς p⁵ M¹² P⁸ 815 ἐν τ ἀρα οἱ φυ χεῖρι ἐπος τ
 ἐφατ ἐκ τ ονομαζε p⁵ 816 ᾄ] ᾄ q M⁴ V¹ V⁶ V²³ V³² 818 κύνας
 ἠδ' οἰωνούς v. l. in A 822 βεβλημένος b f g i l n q A D al.: πεπνυ-
 μένος cet. 823 ἄλκαρ] ἡμαρ p⁵ 827 ὄρνυται αἰέν] αὐρ ὀρωρε p⁵
 827 a b c

Ἑκτορος ὅς ταχα νῆας ἐνιπλεῖσθαι πυρὶ κηλῆω
 δηῖωσαι Δαναούς παρα θιν ἄλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐσθλὸς εἰ[ων] Δαναῶν οὐ κηδεταὶ οὐδ' ἐλεαίρει

add. p⁵ 830 λλιερφ p⁵: χλιαρῷ O¹ P¹ W⁴ Athen. 41 B πάσσειν]
 πασσων p⁵ 831 δεδάσθαι Zen.

ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἦδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὄϊομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος, 835
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν "Αρῆα."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 " πῶς τ' ἄρ' εἰσι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἥρως;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφροني μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο."

ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπυκνέας, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαιῶν 845
 νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα.

833 ποδα]ληριος p⁵ 834-836 pro his tribus versibus quattuor
 hab. p⁵ 838 εἰσι] ἔην Zen.: ἔη P¹ U¹⁰ ss : εἰσιντάδε U⁹: τοδε εργον
 p⁵⁹ post 838 versum unum add. p⁵ 839 ἐνίπω k 841 μεθήσω]
 ἀμελήσω Zen.: μεθήσομαι Ge N⁴ Pal² T 846 χλιαρῷ Ca¹ Lp O⁷ P¹
 U¹⁰ (χ add. m. p.) 848 ἔσχ'] ἴσχ' p⁵ Bm⁵

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

ὦς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμίλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἦλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆάς τε θαῶς καὶ ληΐδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὗ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι' Ἀχιλλεὺς
 καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσι,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπαρὸς τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε

9 τῶ ἔ f C M⁵ R¹

11 ἔπλεν Zen. Ar. vulg.: ἔπλεν c d l o q:

ἦεν h

17 δηριόωντο Et. M. 266. 40, Zon. lex. 500

Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
κάππεσον ἐν κονίησι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἔει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς 25
συνεχές, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρίαῖναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμέλια κύμασι πέμπε
φιντῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον, 30
αὐτὶς δ' ἡἷονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
κὰρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἔεν καλλίρροον ὕδωρ.

Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει 35
τεῖχος ἐϋδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μᾶστιγι δαμέντες
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἔκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη· 40
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
κάπριος ἢ ἐλέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίον ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηρορὶ δέ μιν ἕκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὀππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχας ἀνδρῶν·

25 ἐν δ' ἡμαρ Callistratus: ἐν ἡμαρ δ' v. l. ant. 26 συνεχές
Aristoph. Ar. vulg.: συνεχές 1 p⁵⁹ A B O² V²⁰ 30 ἐποίησεν Ag.
vulg.: ἐποίησαν Bm⁴ L⁴ L¹⁸ M⁴ P¹³ Pa V¹⁸ 33 ἔεν (ἔεν) vulg.: ἔη A:
ἔει v. l. ant. L¹⁶ L¹⁹: ῥέε M¹² O⁵ P¹ V²⁰: θέεν U⁹ 34 ὥς ἄρ' ἔμελλεν
f: ὥς ἡμελλον Zen. 38 ἐργαμένοι b d k m q C V³² v. l. ap. Eust. al.
40 τὸ πρῶτον c e f B C al. ἐμάλνετο Aristoph. 41 θηρητῆρσιν
v. l. ant.: θηρευτῆρσιν L¹⁴ P⁴ P¹⁵ V²⁰ corr. 46 ἀγνηρορὶ v. l. ant. M⁹
O⁸ S 47 post 48 pos. Bm⁸ T

ὧς Ἐκτωρ ἂν' ὄμιλον ἰὼν ἐλίσσεθ' ἐταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὗτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥῆϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφές περὶ πᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι 55
 ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἵστασαν νῆες Ἀχαιῶν
 πυκνούς καὶ μεγάλους, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 60
 “Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσι, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώεσθαι οἴω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἔετ' ἀρήγειν,
 ἢ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιούς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλῖωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄσφορρον προτὶ ἄστν ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες· 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,

52 ἐσταότες a c d h k v. l. ap. Eust. 54 ἐπιρριφές g a περὶ]
 διὰ Aristoph. 58 ἐύξουν b e h o B C v. l. ap. Eust. al. 59 καββαίη
 Zen. Aristoph. 61 ἐπικούροι c d f r A ss. V¹³ V³² 62 διὰ] περὶ
 v. l. in A ἐλαύνετε μώνυχας n Bm⁴ U¹ V¹⁸ v. l. ap. Eust. 63 ἂν'
 αὐτὴν C L¹² V¹⁶ 66 ἱππῆας Zen. Aristoph. 67 τοὺς Aristoph.:
 δὴ codd. 68 ἔετ' Ar. h: βούλετ' cet.: βούλετο νίκην p³⁹ Eust.
 70 νωνύμους i A Gf T V⁵ V¹⁸: νωνύμους cet.: utrumque Eust. 75 ἄγε
 τῶς Zen.

αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται."

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἡγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα διῶν.
 ἡμιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἳ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος ῥήξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἔκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδής,
 νῆε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἀσῖος ἥρως, 95
 Ἀσῖος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο,
 Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δὴ Ἀντήνορος νῆε,
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὼν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι, 105
 βάν ρ' ἰθὺς Δαναῶν λεληγμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο

79 πείρατ'] πεῖραρ Zen. Aristoph.

83 ἀποβάντες cdh i

86 ἀρτύναντο v. l. ant. h U'

87 ἔποντο] ἕκαστοι v. l. ant. ch :

ἕκαστος P³ U⁶ v. l. in A

90 τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας

b f g l q al. 101 ἡγείτο h

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

Ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αἰθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδας.
 εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσουντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχῃα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σωσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι·
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου νῆα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἴσον Ἀρηϊ. 130
 τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρῦες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
 αἵ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑέτον ἥματα πάντα,
 ρίζησιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·

116 δυσώνυμον A 117 Δευκαλίωνος α 125 κεκλήγοντες Ar.
 agiln ABCDV¹: κεκληγότες vulg.: κεκληγῶτες c 127-128 ἀνέρες
 . . . ἀρίστω, νῆε ὑπερθύμω Zen. Aristoph. 130 a νῆαν ὑπερθύμοιο
 Κορωνοῦ Καινεΐδαο sch. T (= B 746) 131 θυράων n p q A L¹⁸ U¹ V¹ V¹⁸
 aut 131-140 aut 141-153 secludendos esse censet Hephaestio
 g B 132 ὅτε τε θυρές a g i l A B C D al.: ὅτε δρῦες vulg.: ὅτε δρῦες
 ἐν q L¹⁰ U¹

ὥς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίηφι 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τείχος ἐϋδμητον βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλην ἀλαλητῇ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦτοι ἦος μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῷ αἵξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσι
 ἀνδρῶν ἦδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἴσσουντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὁδόντων
 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται· 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 αὐτὴν βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἦδὲ βίηφι.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιδέοντα δονήσας,
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πονυλβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἥμην Ἀχαιῶν
 ἦδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· κόρυθες δ' ἀμφ' αἶον αὔτειν 160
 βαλλομένων μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δῆ ῥα τότ' ὤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ

136 ἐπερχομενω **p**⁵⁹ 138 κιέτην Zen. Aristoph. 140 Ἀκάμαντα
 a c d f h al. 141 ἐκνήμιδες ἀχαιοί C m. r. Ge N⁴ 142 ἐόντας
p¹ a d h n T al. 144 πόνος h γρ. U¹⁰ 147 δέχεται Ag. (ἐν
 ἀπάσαις), vulg.: δέχεται **p**¹: δέχατο M⁶ 149 ἐκτάμνοντε e f B C
 al. 151 ἐπὶ ἐνὶ h: περὶ U¹¹ 153 λάεσσιν Zen. 160 κόρυθος
 A αὐτεον i N⁴ 161 βαλλομένων Ag. A ss. L¹⁰ L¹⁶ M¹¹ U⁶ V¹⁰:
 βαλλόμεναι Zen. vulg. 162 a

χερσὶ καταπρηνέσσ' ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα
 add. g Ge L⁴, in marg. M¹² Pa U¹⁰ V²⁹ (= O 114)

Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠΰδα·
 “Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ’· οὐ γὰρ ἔγωγ’ ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ’, ὥς τε σφήκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὁδῶ ἔπι παιπαλοέσση,
 οὐδ’ ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένουντες 170
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
 ὥς οἷ γ’ οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ’ ἐόντε
 χάσσασθαι πρίν γ’ ἢ κατακτάμεν ἢ ἐάλωναι.

ἄΩς ἔφατ’, οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ’ ἀγορεύων·
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

Ἄλλοι δ’ ἀμφ’ ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ’ ἀγορεῦσαι·
 πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ’ ἀκαχήατο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν. 180
 σὺν δ’ ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.

Ἐνθ’ αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερὸς Πολυνποίτης,
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 οὐδ’ ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ 185
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ’ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
 υἱὸν δ’ Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἀρης,
 Ἰππόμεαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 αὖτις δ’ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ 190
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι’ ὀμίλον,
 πλῆξ’ αὐτοσχεδίην· ὁ δ’ ἄρ’ ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην

171 οἷ γ’] οἷδ’ Ar. o 175-181 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.
 175 θυμῷ bef m n r v. l. in A 185 αἰχμῇ ἐμμένη h i (-αμ-) q T U¹
 192 οὐδας ἐρείσεν Ar. h (cf. A 144)

πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ἔοφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195

τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντο,

οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,

οἳ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.

ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,

φεινόμενα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον

ζῶν ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πῶ λήθετο χάρμης·

κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δεξιῇ

ιδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμάζε 205

ἀλγῆσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,

αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς· 210

“Ἑκτορ, αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν

ἔσθλα φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε

δῆμον ἔοντα παρέξ ἀγορευέμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ

οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·

νῦν αὖτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.

ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὁτομαι, εἰ ἐτεόν γε

Τρῶσιν ὁδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,

φεινόμενα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220

ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,

οὐδὲ τέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.

198 ῥήξει . . . ἐνιπρήσαι e for N⁴ T 199 περὶ i L¹⁶ τάφρον i D
M⁸ T V¹⁸ 200 ἦλθε Ar. 207 πέτετο] ἔπετο Plato Ion 539 d

208 ὅπως] ἐπεὶ v. l. ant. m ὅφιν g i L¹⁴ v. l. ap. Eust.

211 ἐνιπλήσσεις h p⁵⁹ U¹¹ V¹⁵ al. 213 δῆμον' correximus C. R.

1906. 5 214 κράτος] κλέος v. l. in A 218 ἦλθε Ar. : ἐπῆλθε

codd. 219 om. i A B C D L¹⁰ M¹² U¹ V¹ V²⁰

ὥς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδ' ἄρ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἶδεῖν τεράων καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοί."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 230
 "Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεδον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
 τύνη δ' οἶωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὗ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἧῶ τ' ἡέλιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθόμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἶωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δηϊοτήτος ἀφέξῃαι, ἡέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις." 250

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραunos

230 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Zen. 231 Πουλυδάμαν Zen.
 Chamaeleo, L¹⁸ P¹⁷ 246 ἐπ' ὑπ' Zen. f T V²²: παρ' Gf 249 ἀπο-
 τρέψεις Ang. N⁴ T U⁶ V¹ V²⁹: ἀποστρέψεις cet. πολέμοιο] πολεμίζειν
 Ge L¹⁹ N⁴ V¹ 5

ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρειν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺν
 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζε. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τείχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρνον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἅς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260
 τὰς οἳ γ' αὐέρνον, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἳ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηϊούς ὑπὸ τείχος ἰόντας.
 Ἀμφοτέρω δ' Αἶαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
 νείκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
 ὅς τε χεριώτερος, ἐπεὶ οὗ πω πάντες ὁμοῖοι 270
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἷ κε Ζεὺς δώρῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νείκος ἀπωσαμένους δηϊούς προτὶ ἄστν διέσθαι.”
 Ὡς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὥτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὥρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφανσκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόοντας ἄκρους

273 ἀκούσας c d k p q A al. : ἀκούων vulg. 276 νίκος Ar. e f B C
 L⁴ L¹² O⁵ T V²⁰ V²² 277 προβάοντε Ar. (κατ' ἐν: α τῶν ὑπομνημάτων)
 ἀχαιοὺς L⁴ M¹¹ 278 θαμειαὶ] ἐραζε L¹⁹ N⁴ m r. T 281 ἔμπεδον]
 ἀσπετον Massil.

καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καὶ τ' ἐφ' ἄλὸς πολλῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
εἴλυνται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
ὥς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρώας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάν δοῦπος ὀρώρει.

Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος ἼΕκτωρ 290
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
εἰ μὴ ἄρ' υἷὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
ᾤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσίην ἔλιξιν.
αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἔϊσην,
καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς
χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
βῆ ῥ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ 300
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκνὸν δόμον ἐλθεῖν·
εἰ περ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφιν βώτορας ἄνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίσσθαι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἦ ἥρπαξε μετάλμενος, ἥε καὶ αὐτὸς 305
ἔβλητ' ἐν πρῶτοις θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
ὥς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
τείχος ἐπαίξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
“Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα 310
ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείους δεπάεσσιν
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορώωσι,

283 λωτοῦντα Ar. (s A, Eust.) Bm⁵; λωτεῦντα Mass. (tes'e Eust.),
vulg. 286 εἰλύεται b f g l n p q Bm⁶ B C Ge P¹⁷ T, v. l. in A et ap.
Eust. 287 ἀμφοτέρωθε p Bm⁶ P¹⁷ γρ. Eust. 295 καλὴν χρυσείην
Ang. N⁴ (uv.) P²¹ V²⁹ W³ W⁴ ἐξήλατον Zen. Nicanor, vulg.: ἐξή-
λατον Ar. e g M⁸ U¹ 296 ἤλασεν] ἐξέλασ' Zen. 308 ἐπαίξας p⁵⁹ Vi⁵

καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχ'ας,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
τῷ νῦν χρή Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας 315
ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
ὄφρα τις ᾧδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτῶν·
'οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
ᾧ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἔς κυδιάνειραν· 325
νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφeskτᾶσιν θανάτοιο
μυρίαί, ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἴομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν."

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε·
τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330
τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνευ δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τι ν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·
ἔς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω, 335
ἐσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκε,
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς 340

318 ἀκλεέες M¹ P¹ P¹⁶ V¹: ἀκλεῖς Ar. καὶ αἱ χαριέστεραι (sic S A T),
O⁸ V¹⁵ γρ. V³²: ἀκλε(ι)εῖς α C L¹⁹ M⁴ U¹: ἀκλεῖς vulg. 324 ἐνὶ
προμάχοισι g 325 ἐς] ἀνὰ b f B C V¹⁶ V²⁰ 328 κῦδος e L¹⁷ L¹⁹ V²²:
δόξαν h 328 a δώσει ἀποκτάμενος κλυτὰ τεύχεα καὶ δόρυ μακρόν add.
quidam (teste Ariston.) 340 πᾶσαι Ar. Apoll. lex. A M¹³ V¹⁶: πᾶσας
(vel πᾶσαι) vulg. ἐπώχατο Apoll. lex., ἐπώχατο Ar. i A C L¹⁶ T U¹⁰
V¹ V¹⁶: ἐπώχαστο Zen. vulg.

- ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἶψα δ' ἐπ' Αἶαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·
 “ ἔρχεο, δῖε Θωῶτα, θέων Αἶαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνος καὶ νείκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὶ εἰδώς.” 350
 “ὦς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἴθαρ δὲ προσηύδα·
 “ Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἡνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355
 κείσ' ἵμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νείκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὶ εἰδώς.”
 “ὦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 ἀντίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365
 “ Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,

342 Αἶαντε Zen. **p**⁹ b Bm⁴ M⁸ Mo U³ V¹ V¹⁵ V¹⁶ V¹⁸ 343 Αἶαντε
 Zen. **p**⁹ b h V¹ V¹⁶ 348 κακέϊσε Zen. 349 υἱός **p**⁵⁹ D 350 ath.
 Aristoph. Ar. ἅμα σπέσθω **p**⁹ i A ss. L¹⁴ U⁶ V¹⁶: ἅμ' ἐσπέσθω (ἐπ-)
 cet. 352 βῆ δὲ θέων o M¹⁰: βῆ δ' ἵεναι h al. παρὰ acefA al.:
 περὶ Mc: κατὰ vulg. τεῖχος] λαδὺν h V⁶ V¹⁵ V²⁷ 353 στῆ δ' ἄρ'
 ἐπ' b V¹⁶ Eust. κιών] θέων f o x N⁴ U¹¹ 359 ὦδε] κεῖσε Zen.
 360 κρατερὴν ὑσμίνην **p**⁹ Gf T 362 υἱός **p**⁵⁹ 363 ath. Ar. ἅμα
 σπέσθω **p**⁹ A ss. L¹⁴ U⁶ U¹³ V⁶ V¹⁵ V¹⁶: ἅμ' ἐσπέσθω vulg. 364 υἱός
p⁵⁹ 365 ἄρ' Ἰλιάδην Zen. (in vase saec. vi J. H. S. 1898 p 286
 ΑΙΑΣ ΙΛΙΑΔΕ[Σ] 366 σφῶε Zen. καλ] καὶ δ e i m n q **p**⁵⁹ D T
 διομήδης 1

ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον Ἴφι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο,
οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι 375
ἵφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπηδόντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάλθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν ῥέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξε
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἐοικῶς 385
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ἦ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόφτ' ἐπέεσσι.
Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθεο χάρμης,
ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας

368 κέθι Zen. q 369 ἐπιτείλω O⁸ U¹ V¹⁶ γρ. N⁴ Eust.
371, 372 ath. Ar. 374 ἐελδομένοισι T 379 Ὀϊκλήα Apoll. lex.
i. v. Σαρπηδόντος : διοκλήα U¹¹ V¹² 382 χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς Ar. c g h i
A ss. marg. B C T al. : χείρεσιν α. ο L¹⁹ N⁴ U¹⁰ : χεῖρὶ γε τῇ ἐτέρῃ vulg.
(αἱ κοινότεραι) φέροι e f o A al. : ἀνὴρ βάλοι Mc 383 ὃ δέ μιν
ῥέα πάλλε καὶ οἶος v. l. in A 384 θραῦσε v. l. ap. Eust. 386 ἀπ'
εὐεργέος v. l. in A, Le² O⁸ U¹¹

νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσσε δουρὶ 395
 πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ', ἥ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὕπερθε
 τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεωδὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιζάμενος Λυκίοισιν·
 “ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι 410
 μούνῳ ῥήξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τε ἔργον ἄμεινον.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλῆν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουλευφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
 τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἀνέρε δηριάασθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,

395 ὁ δὲ σχόμενος περὶ Hesych., cf. N 570 404 μετάλμενος h V²⁷
 οὐδὲ Ar. a i l m A ss. D al. : ἥ δὲ v. l. ant., vulg. 406 χώρησαν
 o f B C D L¹⁰ L¹⁶ al. ἔρα] ὃ γε V¹ V¹⁶ οὐδέ γε q M¹³ U¹⁰ U¹³ V²⁷
 al. : οὐδ' ἄρα C 407 ἐέλπετο Ar. vulg. : ἐέλδετο v. l. ant. p³ a b c
 d h i k q A ss. al. : ἐβούλετο L¹⁹ T V¹ 408 ἐλιζάμενος] καταπτόμενος
 c g T al. 412 ἐφομαρτεῖτε v. l. ant. p³ h i L¹⁸ L¹⁹ V¹ V³² : ἐφομαρ-
 τεῖτον v. l. ant., vulg. : ἐφαμαρτεῖτε Ar. τοι codd. em. Bentley

ὦ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ Ἰσης,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δῆουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας 425
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρῶα νηλεί χαλκῶ,
 ἡμὲν ὅτεφ στρεφθέντι μετὰφρενα γυμνωθείη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν 430
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθῆς,
 ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται· 435
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκε
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν.
 ἡὔσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
 “ ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τείχος 440
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.”
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἑκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρειν, ὅς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθευ
 ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δῆμου ἀρίστῳ
 ῥῆϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδ' εὖς ὀχλίσσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω. 450

423 ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ Zen. (ολιγῇ P⁵⁹) Ἰση] νίκης Apoll. lex. s. v. ὦ
 424 a

βάλλον ἀμνόμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείρησι
 add. h V⁹ marg. 428 ὅτεφ Zen. : ὅτω codd. 430 δὴ Ar. vulg. :
 δ' ἢ Tyrannio : δὲ d e p q r L¹⁹ 433 ᾧ τε v. l. ant. ἀλητῆς Apoll.
 lex., P¹, γρ. M¹ P¹¹ 435 ἀνείκεα v. l. ant. : ἀμεμφέα v. l. cit. Ar.
 (ἐν τῷ πρὸς τὸ Ἑένωνος παράδοξον) 444 ἐπεὶ θεοῦ ἐκλυον αὐδὴν Zen.
 450 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.

ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ρεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπέγει,
 ὥς Ἐκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν αἰέρας,
 αἶ ρα πύλας εἵρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλὰς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαιρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λᾶος ὑπὸ ριπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἐκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
 δοῦρ' ἔχεν· οὗ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρῶεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὅμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνονται πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν' 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

452 δέ efr Pa T: δτε p⁵⁹ 457 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν v. l. in A
 458 om. p⁵⁹ 459 ἀπ' ἐπ' p⁹ a b c d f k q B C al.: om. D L¹⁹ T
 U¹⁰ U¹¹ V¹⁰ δὲ] δὴ p U⁶: δ' αὖ h al. 461 διέτμαγεν p¹¹ g¹ A B
 C T al.: διέτμαγον vulg. 463 νυκτὶ ἐλυσθεῖς Zen. 464 σμερδαλέον
 v. l. Eu. V² corr. 465 οὐ κέν Ar. h al.: οὐκ ἔν vulg. ἐρύκακεν Ar.
 L¹⁸ P¹ P⁴ U¹¹ V¹ V¹² V³²: ἐρυκάκοι cet. 466 πυρὶ] περὶ h L¹³ V¹¹ V¹²
 V¹⁸ 468 ὀτρύνονται Ar vulg.: ὀτρύναντι v. l. ant. L¹⁸ L¹⁹ N⁴ V¹²
 V³²: ὀτραλέως V¹⁶ 470 λαοὶ Bm⁸ P⁴

Oxford

University of
Connecticut
Libraries
